

Lindberghai Bėga iš Amerikos

Bijodamas Amerikos žmogvagių, ketina ramiai apsigyventi Anglijoje ir gal į Ameriką daugiau nebegrįš

NEW YORK, gr. 23.—Garšusis lakunas pulk. Charles F. Lindbergh su savo žmona ir trijų metų sunum Jon beveik slapta pabėgo iš Amerikos ir laivą American Importer anksčiau sekmadienio rytą išplaukė į Angliją, kur ketina apsigyventi visam laikui, kad turėti ten ramesnį gyvenimą ir kad jų vaikas galėtų užaugti normalėse sąlygose, kurių jie neturi Jungt. Valstijose.

Jie tik vieną trys plaukia tu laivą, nes jie persisamdė visą laivą, kad niekas ir ant laivo nedrumsėtų jų ramybės. Anglijoje bus pabaigos šio mėnesio.

Lindberghus privertė bėgti iš Jungt. Valstijų nepasiliaujančios grumojimai prieš jų kudio gynyvą, taipgi besitartinantis nužudymas elektros kėdėje Bruno Hauptmann už pagrobimą ir nužudymą jų pirmesnio kudio Charles Augustus, Jr. Lindberghai galbūt jau niekad daugiau nebegrįš į Ameriką, nors jie ir ketina atsizadėti Amerikos pilietybę.

Jie nori suteikti progos savo sunui užaugti normalėse sąlygose, kurių jis neturi Amerikoje, nes turi būti nuolat prižiurimas, kad ir jį neištiktų nužudymo broliuko likimas.

Bėgti į Angliją paskatino tai, kad jie ypač pastaruoju laiku pradėjo gauti daug grumojančių laišku. Tų laišku gaunama veik kasdien. Taipgi senesni automobilis, kurio slaugė žėzė su Jon iš mokyklos, buvo sustabdytas gatvėje kito automobilio, iš kurio iššokė žmonės greitai nuėmė gelias kudio fotografijas ir pabėgo. Lindberghai prisibijo, kad ir antras jų kudio gali būti pagrobtas ir nužudytas, todėl ir ieško saugesnės sau ir kudio vietos užsieny.

Abiejų šalių, Jungt. Valstijų ir Anglijos valdžios kooperavo, kad išlaikyti paslaptį Lindberghų bėgimą iš Amerikos. Prie to prisidėjo ir laivų kompanija. Todel apie jų pabėgimą sužinota tik tada, kada jie buvo jau išplaukę.

Laivas turėjo išplaukti šeštadienio vidurnaktį, bet kelias valandas sugaišo belaukiant Lindberghų, taip kad laivas išplaukė tik 2:53 val. sekmadienio ryte. Laivas atplauks į Cobh, Airijoje, gruodžio 29 d. o į Liverpool, Anglijoje, gruodžio 30 d., o ant rytojaus, gruodžio 31 d. bus Manchesterį. Dar nežinoma kuriame tuose Lindberghai išlips, taipjau nežinoma kurioj Anglijos dalyje apsigyvens.

Tik artimiausi šeimynos nariai palydėjo juos į palyginamai nedidelį laivą. Kiti giminės tik tiek žinojo, kad jie ruošiasi važiuoti užsienin, bet manė, kad važiuos tik pasisvečiuoti ir nemanė, kad jie ant visados apeidžia Ameriką.

Washingtonas nustebo

WASHINGTON, gr. 23.—Washingtonas labai nustebo sužinojęs, kad Lindberghai, prisibijodami žmogvagių, staigiai apeidė Jungt. Valstijas ir ketina apsigyventi Anglijoje.

Dagi ir prezidentas Rooseveltas nieko nežinojęs apie šitoki Lindberghų sumanymą ir žinia apie Lindberghų bėgimą buvusi jam "didelis siurprizas".

Hauptmanas prašo pasigailėjimo

TRENTON, N. J., gr. 23.—Bruno Richard Hauptmann, kurio besitartinantis nužudymas elektros kėdėje dalinai privertė Lindberghus bėgti iš Amerikos į Angliją, šandie parduotėms padavė prašymą pasigailėjimo ir pakeitimo mirties bausmės. Einant teismo taisyklėmis, petijcijos, turinys nėra skelbiamas.

Vienas to teismo narių yra gubernatorius Hoffman, kurio vieši pareiškimai yra labai neaiškūs. Vieną kartą jis reišė abejonę dėl Hauptmanno kaltumo ir sako, kad Lindberghų kudio pagrobimas tebėra neaiškinamas. Kita g kartą be jokio svyravimo sutinka su teismo nuosprendžiu ir paskirtąja Hauptmannui mirties bausme.

NEWARK, N. J., gr. 23.—Du grobikai bandė pagrobti seną vietos brangmenų pirkli Wm. Keer. Tai pastebėjo policija ir pradėjo grobikus šaudyti. Jie bėgi pabėgo automobiliiu atsišaudydami. Tečiaus už kelių blokų paliko automobilį, kuriame rastos ir pagrobtais žmogus.

CORAS

Chicagai ir apilinkė federalio oro biuras šiai dienai pranašauja:
Giedra; daug šaltiau.
Vakar 12 val. dieną temperatūra Chicagoje buvo 28O.
Saulė teka 7:16, leidžiasi 4:23.

Linksmų Žiemos Švenčių

Visiems skaitytojams, draugams, remėjams, bendradarbiams ir visiems geros valios lietuviams linki

NAUJIENOS

Ethiopai atmušė italų; artinasi prie Aksum

DESSYE, Ethiopijoje, gr. 23.—Drasi strategija ir atkaklus mušis su italų avanspostais, nuėmė italus ir dabar Ethiopijos kariai yra tik už 35 mylių nuo šventojo miesto Aksum. Italai pabėgo palikdami šimtus užmuštų ir daug karo medžiagų.

Italai skelbia pergalę

PARYŽIUS, gr. 23.—Italijos štabas skelbia, kad italai privertė bėgti 5,000 etiopų armiją beveik po visos dienos mušio sekmadienį. Mušis įvyko šiaurinėje Ethiopijoje ir šimtas etiopų liko užmušta, kuomet iš italų pusės tik du italai liko užmušti ir 15 sužeisti.

Italai mušyje sekmingai naudojo kanuoles ir jomis padarė tokią bazarą, kokis būdavo tik pasauliniame kare.

STREIKAS PRIEŠ GASOLINO TÁKSUS

REYKJAVIK, Islandijoje, gr. 23.—Visas automobilių judėjimas Islandijoje sustingė apsisotų, privatinų automobilių savininkams, šoferiams ir busams paskelbus streiką prieš parlamentą projektą pakelti gasolino taksus 50 nuoš. Del streiko ne galėjo atvykti į parlamentą ir atstovai galutinam balsavimui.

Šaltos Kalėdos

CHICAGO.—Oro biuras pranašauja, kad šiemet turėsime šaltas žiemos šventes. Jau šandie prasidės šalčių banga, kuri neatsileis iki po švenčių. Sniego daugiau nebus, bet ir dabar esantis sniegas nenutirps.

\$215,000,000 kalėdinams pirkiniams

CHICAGO.—Apskaičiuota, kad vien chigagiečiai kalėdinams pirkiniais šiemet išleis mažiau \$215,000,000. Tokia didelė prekyba prieš šventes būdavo tik geraisiais laikais.

LIVINGSTON, Tex., gr. 23.—Albert Manade atėjo į alinę, kurioj nušovė savo žmoną, su kuria prieš kiek laiko buvo susibaręs. Taipjau nušovė alinės savininką, kuris bandė užsistoti ir tada pats nusišovė.

SHELBY, Mont., gr. 20.—20—Du policistai ir nužiurimas plėšikas liko nušauti persišaudyme pačiame vidurmiestyje.

RYTOJ

DEL ŽIEMOS ŠVENČIŲ, KALĖDŲ, NAUJIENOS NEIŠEIS IR NAUJIENŲ OFISAS BUS UŽDARYTAS.

NAUJIENŲ ADM.

Anglija organizuoja valstybes prieš Italiją

LONDONAS, gr. 23.—Anglija deda visas pastangas suorganizuoti prieš Italiją visas ją apsupančias valstybes, kad Italiją apsupti geležine grandimi.

Anglijos kariuomenės štabas tuo reikalu jau tapo su Francijos štabu ir išgavo pasižadėjimą pagalbos kitų valstybių.

Pačios Anglijos kariuomenė skubiai reorganizuojama ir motorizuojama. Anglija taipjau svarsto apie suteikimą didesnės savyvaldos Egiptui, kad tik ji patrauktų savo pusę ir kad jame būtų galima įrengti Anglijos kariuomenės bazę.

3,500,000 bedarbių dirba prie valdžios darbų

WASHINGTON, gr. 20.—Šelpimo administratorius Hopkins sako, kad šiuo laiku prie šelpimo darbų dirba arti 2,800,000 bedarbių, o prie kitų viešųjų darbų dirba 825,000 darbininkų.

WASHINGTON, gr. 2.—Senatorius Borah paskelbė, kad jis kandidatuosias į prezidentus, jei to nori liberališkieji republikonai. Jo tikslas busias padaryti republikonų partiją liberališka.

Italija nepatenkinta Eden pakėlimu i ministerius

RYMAS, gr. 23.—Italija yra labai nepatenkinta, kad tautų sąjungos šalininkas kapt. Anthony Eden tapo pakeltas į Anglijos užsienio reikalų ministerius.

Nors laikraščiai ir bando kiek galėdami švelniau kalbėti, tačiau visi pripažysta, kad tai yra atviras Anglijos įžeidimas Italijos.

Kadangi visi laikraščiai yra valdžios kontroliuojami, tai jų staigus sušvelnėjimas yra reikšmingas. Matyt, Italijos valdžia pradeda įsitikinti, kad Anglija nejuokauja ir kad todėl Italijai ankščiau, ar vėliau teks nusileisti.

Francija tikisi aliejaus sankcijų

PARYŽIUS, gr. 23.—Francijos konservatoriai yra labai nustebinti kapt. Eden paskirimu Anglijos užsienio reikalų ministeriu. To jie visai nespėję. Jie manė, kad ji taip stipriai išeitų už tautų sąjungą.

Dabar nebelineka jokios abejonės, kad ateinantį mėnesį bus paskelbtos Italijai aliejaus sankcijos, nors tai ir reikštų prasiplėtimą karo.

Laval likimas dabar pasidaro abejotinas, tačiau manoma, kad jis įstengs išsilaikyti, nes nėra žmonių, kurie norėtų jo vietą užimti.

Ne moteris, bet vyras yra silpnoji lytis

CHICAGO.—Dr. Edgar V. Allen iš Mayo klinikos, Rochester, Minn., vėliausiai leidinyje "Hygeia" sako, kad nors ir tvirtinama, kad moteris yra silpnoji lytis, tačiau yra kaip tik priešingai—vyras, o ne moteris yra ta silpnoji lytis. Jis įrodymus remia žiniomis apie 300,000 žinomų atsitikimų. Daugiau berniukų gimsta negyvais, negu mergaičių; o ir daugiau berniukų būna su kliautimis, deformuotų ir miršta kūdikystėje.

Moteryų našlių yra daugiau, negu vyrų. Daugiau moterų, negu vyrų sulaukia 75 m. amžiaus. Faktas yra, kad moterys pradeda viršyti vyrus skaičiumi virš 55 m. amžiaus.

FLINT, Mich, gr. 23.—Jūnamuose rasti negyvi Lewis Wells, 37 m., mažanerio pagelbininkas Fisher Body Corp ir jo žmona Mary, 45 m. Abu negyvi.

MASKVA, gr. 20.—Šia tapo atidarytas didžiausias ir gražiausias pasaulyje "Hotel Mascva", kuris sovietų valdžiai kainavo 33,000,000 rublių. Žinoma, jame proletarams, kurie jį pastatė gyventi neteks.

ALAMEDA, Cal., gr. 23.—Audros Pacifiko vandenynė privertė sugrįžti didįjį lėktuvą China Clipper atgal į Alamedą po to, kai jis buvo perskridęs jau trečdajį kelio į Honolulu, Hawaii salose.

HILO, Hawaii, gr. 23.—Lava iš Mauna Loa ugnikalnio nepaliauja veržtis jau nuo lapkr. 21 d. Ji jau pradeda siekti ukus ir nemažai turtsunaikino.

Vokietijoje jau ir ukininkai pradeda nerimauti

Ukininkai atsisako pristatyti valdžiai paskirtas maisto kvotas. Naciai net teismais už "šalies išdavystę" grumoją

BERLYNAS, gr. 23.—Keturių provincijų ukininkai—Pomeranijos, Silezijos, Rytų Prūsijos ir Poznanijos—Vakarų Prūsijos—pradėjo taip nerimauti, kad naciai suorganizavo naują kampaniją raminti ir baudimui nepaklusniųjų ukininkų.

Naciai kaltina, kad tų provincijų ukininkai sabotuoja valdžios maisto politiką, atsisakydami pristatyti valdžiai žemdirbystės ministerijos nustatytą kiekvienam ukininkui pieną, bulvių ir kiaušienų kvotas. Niekurie ukininkai esą tą patį darą, ką darė Rusijos ukininkai, kai bolševikai atėmė nuo jų paskutinį maistą ir vykdė savo kolektyvizacijos programą. Todel ir kovoti tokiais ukininkus naciai ruošiasi lygiai tokiu pat būdu, kokį naudojo Rusijos bolševikai nugalėjimui "kulokų".

Oficialiai paskelbta, kad Gestapo (slaptąjį policiją) liko įsakytą stipriai prispausti ukininkus ir išgauti iš jų paskirtas maisto kvotas. Tuos gi ukininkus, kurie vistiek nepaliaus kovoję nacių, įsakytą atiduoti budelių liaudies teismui už "šalies išdavystę"—sabotavimą valstybės ir jos žmonių. Tas teismas, susidedantis išimtinai iš nacių, turi teisę net ir mirties bausmę skirti.

Tik kuomet Rusijos ukininkai, kovodami valdžią, atsisakė dirbti laukus, tai to Vokietijoje nėra. Dar nėra žymių, kad Vokietijos ukių produkcija būtų kiek nors sumažėjusi. Maisto trūkumas Vokietijoje pasireiškė ne dėl sumažėjimo ukių gamybos, bet dėl sustabdyto importo iš užsienio. Vokietija neturi svetimos valiutos, kad galėtų užsieny pirkti maistą, o savo maisto Vokietija niekad neištekė.

Vokietijos gi ukininkai atsisako pristatyti valdžiai paskirtas kvotas dėlto, kad valdžia už pristatytą maistą moka labai žemas kainas, kuomet kainos rinkoje yra labai augstos. Bet dėl tos lygiai prieštasties ir Rusijos ukininkai buvo pradėję kovą su valdžia. Jie turėjo už dyką atidavinėti maistą valdžiai, kuomet atviroje rinkoje kainos buvo nepaprastai augstos, o ir už fabriku gamybos daiktus reikėjo nepaprastai brangiai mokėti, bet ir tai negalima buvo gauti. Tokia pat padėtis dabar darosi Vokietijoje.

Valdžia pusiškiai atėmė maistą, kuomet rinkoje maistas yra brangus. Gaminų kainos yra augstos, o ir tai ne visų gaminių galima gauti, nes dabar Vokietijos dirbtuvės gamina beveik išimtinai tik tai, ko reikmenis. Užsienio valiutų irgi sunaudojama tik tai, ko reikmenų importavimui.

NEW YORK, gr. 23.—Mrs. Etta Reisman, 35 m., kuri savo namų kieme nušovė iš pavydo savo vyro sekretorę Miss Virginia Seigh, 23 m., liko nuteista nuo 6 iki 12 metų kalėjimui, bet bausmė liko suspenduota ir ji liko palikuosuta teismo priežiūroje.

NAUJIENŲ RADIO PROGRAMAI
ANTRADIENIAIS (Utarininkais)
KETVIRTADIENIAIS (Ketvergais)
ŠEŠTADIENIAIS (Subatomis)
9:30 VAL. RYTE
IŠ WCB. STOTIES 1080 kilocycles
PASIKLAUSYKITE!

Naujienų Radio Linki Visiems Klausytojams ir Remėjams

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

A. RYPKEVICIA, Vedejas

Kaip vesti rinkimų kampaniją

Suprantama, kad geriausia tvarka yra tokia, kur ambicingi žmonės nieko nesiklausę gali pasiskelbti valdovais, viršininkais, činaiminkais ir vadais. Už šitokią tvarką stovi ir mūsų tautininkai.

Bet yra vietų, kur šitaip daryti draudžiama. Vyriausybę ir vadus renka žmonės. Socialistai ir kiti radikališki ir pažangūs nariai šitokią tvarką iškovoję ir lietuvių Susivienijime.

Tečiaus šit kur keistas dalykas. Puseitina didelis to Susivienijimo narių skaitlius, gavę teisę rinkti viršininkus, balsuoja už tautininkus ir sandaričius, kurie spyrėsi, kad narių balsavimas nebūtų rinkimai, o tik nominacijos. Šitie, atsiprašant, balsuotojai balsuoja už tuos, kurie balsuotojų nuosprendžiui nenorėjo pasiduoti, bet pasiduoda tik todėl, kad šitokią tvarką įsteigę pažangieji.

Ir iš to maž-daug aišku, kad Susivienijime, kaip ir visame sviete, vergų ir vergijos šalininkų dar yra pusėtinas skaitlius.

Kada nariai renka načalstą ir kada atsiranda žmonių, kurie načalnikais nori tapti, jų vardus ir nuopelnus reikia išgarsinti nariams, o griekus paslėpti.

Senovėj Padaužų Respublikoj reikalas buvo vedamas šitaip:

Susivienijimo sekretorius ir organo redaktorius susitarė su kokios nors atstatymo bendrovės sekretoriumi ir sušaukė visokių sandaričių, tautininkų, fašistų ir klerikalų konferenciją. Bendrovės ir Susivienijimo sekretoriai ir organo redaktorius tapdavo paskirti vesti rinkimų kampaniją ir tautiečių sleitą ir niekinti ir šmeižti pažangiųjų kandidatus. Jie rašydavo, spausdindavo ir nariams siuntinėdavo savo kandidatus begėdiškai giriančią ir kitus kandidatus begėdiškai niekinančią literatūrą ir tokį pat darbą varė per visas savo gazietas. Organo redaktorius nudozdavo nežinąs, kas tą visą daro ir apgalvėdavo, kad tokie nesvarūs dalykai, darosi mūsų brangioji organizacija. Ci Susivienijimo sekretorius, pas kurį visų narių adresai rasdavosi, tvarkė reikalus taip, kad jie visi šitą tautiškąją literatūrą gautų.

Aišku visiems, kad šitam tikslui reikėdavo nemažą pinigų.

Visi kandidatai sudėjo ir kampanijos fondą — kas \$100, kas \$200, o vienas net \$400. Kaip matote, iš septynių kandidatų susidarydavo pusėtina pinigų suma. Sekretorius, kuris samdydavo raštinės ir spausdėvės darbininkus, pareiškėdavo jiems: "Visi neteksitė džiaubų, jei tautiškas sleitas pralaimės, todėl visi turite duoti pinigų kampanijai". Ir darbininkai sudėdavo nemažą pinigų. Tapdavo nutarta, kad kampanijos literatūroj turi garsintis sandarietišką, tautiškieji, fašistiški ir klerikališki biznieri, kas irgi papildydavo kampanijos fondą. Reikščių pinigų nestokiodavo, o dar turint visų narių adresus ir oraganą savo kontrolė, lengvi budavo vesti propagandą tautiškaį sleitą.

Šitas senoviškas Padaužų Susivienijimo metodas ne visai

tinka civilizuotoms tautoms, vienok jame yra nemaža bizniškos išminties. Lietuvių Susivienijimas galėtų daug ko iš jo pasiskolinti.

Tikrai juokinga

Ponas S. Gegužis išėjo į javotis prieš Apšvietos Komisiją už poną S. Vitaitį ir prikalbėjo gana juokingų dalykų. Jeigu jo raštas nebūtų tokis ilgas, įdėtume jį visą Padaužų skyriui. Štai viena jo filosofija:

"Juokingiausias dviejų Apšvietos Komisijos narių pareiškimas, kad "Tėvynės" redaktorius, nestudijavęs meteorologijos mokslo, o driso savo ginčiuose su "Naujienu" reikale antrą transatlantinio skridimo, pasakyti, kad jam plaukiant jūrmis įsiai nepatėmijo jokių audrų. Nejaugi reikia išieiti kokį nors specialį mokslą, kad žmogus žiurėdamas į orą galėtų pasakyti ar tai audra, ar tyla? Tikras absurdas, daugiau nieko!"

Kaip atsimenate, ponas Vitaitis stengėsi įrodyti svietui, kad jei jam plaukiant laivu per juras audros neužklupo, tai turėjo būti ramu ir visame sviete. Reiškia, Vaitkus tyčia neskrido ir tyčia kaltino orą.

Padaužos yra matę tokių atsitikimų, kad vienoj gatvės pusėj lyja, o antrojoje. Kartais New Yorko šteite įvyksta audros, pūgos, viesulos, o gretimame Pensylvanijos šteite ramu ir malonu. Fajermanams gali pasitaikyti važiuoti taip greitai iš besivejančio lietaus arba vėjo, kad šitiedu Dievo padarai jokių budr neužklups. Augštai oras gali būti ir audringesnis ir vėsesnis, negu žemai. Neveltui valdžia turi įsteigusi oro biurus, kuriuose dirba specialį mokslą išėję žmonės. Nė p. Gegužis, nė p. Vitaitis, net ir pats Padaužų piononų ministeris nežino, kokis oras bus rytoj, arba už kelių valandų. Gi meteorologai netoli visuomet žino. Ne tik kur jų laivas plaukia, ne tik arti jų stubos, o viso pasaulio oro pasikeitimus jie sužino ir patarimus teikia ir lakunams, ir fermeriams ir kitiems, kuriems oro atmainas žinoti yra svarbu. Padaužų Užpakalinių Reikalų ministeriui sykį pavyko pėsčiam pareiti iš Californijos į Mahanoy City ir visoj kelionėj ne lašas lietaus iš dangaus neiškrito. Eiti ėmė visą vasarą. Reiškia, turbūt, kad lyjo ne sykį tarp Californijos ir Pensylvanijos, nes buvęs būtų neaugusios, bet ministeris šio tais tarpais, kur lietus tuo laiku nepataikė.

Pono Gegužio argumentas Vitaičio pateisinimui, jo paties žodžiais tariant, yra "tikras absurdas, daugiau nieko!"

Reikalingas šnipas

Padaužos jokių būdu nenori atsilikti. Ką kiti daro, tą ir mes norime padaryti. Kadangi Susivienijimas dar bar renka savo viršininkus, tad ir mes norime išstatyti savo sleitą. Turime labai daug visokių kandidatų: sandaričių, tautininkų, fašistų, progresistų, radikalių, anarchistų, klerikalų.

Ir kadangi laikraščiai rašo, buk paskilbusis šnipas Kazys Pilėnas pagalbėjęs Strimačium,

Vinikui ir Vitaičiui užgirti "Sargybos Komiteto" sleitą, o kiti dar spėlioja, kad jis ir dirbęs dar už tą sleitą, tai mes norėtume sužinoti šito šnipo adresą ir gauti jo patarnavimą.

— Visa Padaužų Respublika.

Policmeisterio pastaba. — Man stebėtina, kad Padaužos, kurie viską žino, veskaito "Tėvynės". Ten rasite iš viso šešis mažiuskus skelbimus, tarp kurių nominacijų laike atsirado ir šitokis skelbimas:

"Casimir P. Palmer Detective Bureau
170 Broadway,
New York, N. Y.
Telefonas Barkley 7-4177
Naktimis—Academy 2-6325
Biuro savininkas yra prietyres lietuvis detektyvas Kazys Pilėnas. Daro vertimus ir patarnauja visokiuose reikaluose. Patarimai dykai."

Ačiu policmeisteriui. — Tiesą, žmonės turi visokių reikalų ir matyti tas šnipas Pilėnas yra nepaprastas žmogus, kad jis gali patarnauti vyrams ir moterims visokiuose reikaluose.

Mes turime tik vieną reikalą ir nereikalaujame patarnavimo, o tik patarimo dykai, nes pinigų mokėti šnipams neįgalime. Lai jis mums pataria, ar dar nevēlu mums statyti savo kandidatus į Susivienijimo uriadninkus.

Perdirbimo fabrikas

Padaužų industrializacijos departamentas turi labai seną, vienok nepaprastai veiklų fabriką žmonių perdirbimui. Kad niekas neapsigautų ir nemanytų, kad tai yra feikas, mes iš anksto pranešame, kad orderių neimame seną žmogų padaryti jauną, jauną seną, moterį vyrą arba vyrą moterim. Mūsų specialybė yra nesikišti į anatomiją, o tik į fiziologiją.

Mes galime pagone padaryti krikščioniu, krikščionį bedievu, bedievį socialistu, anarchistu, bolševiku, sklokininku, sandaričiu, tautininku, fašistu.

Jeigu kam nusibosta būti tokiu, kokiu jis tapo perdirbtas, arba atsiranda kokis nors išrovavimas būti kitokiu arba tokiu pat, kokiu jis buvo prieš perdirbimą, mes apsiimame orderį išpildyti.

Sampelių turime gyvas galyles. Jie vaikščioja lietuvių tarpe ir džiaugiasi tapę kitokiais, negu seniau buvo. Kada jie įpranta į perdirbimo procesą ir įgauna drąsos kaiteliotis, pastovumo jie nepakenčia.

Gėmingai perdirbtų žmonių turime tiek daug, kad vien tik jų pavardės netilptų į storą knygą, todėl ir negarsiname. Kreipkitės asmeniškai dėl informacijų į mūsų misionierių ir konsulus.

Kalėdos

Kebeklienė, užsijuosusi ilgą žiurkstą ant savo storo pilvo, užsilipo ant kėdės puošti eglaitę. Ji turi keturis vaikučius, kuriems šitas simbolas yra labai reikšmingas.

Cibukienė atsisėdo ant kitos kėdės padavinėti įvairius žibučius.

— Šitą paveikslėlį bernelio Betlejaus stalinėlį pakabink žemiau, kad vaikai matytų.

— Kaip pasiknisi, rasi dar gražesni. Ten ir šventas Juozapas, ir asilai ir trys karaliai ir žvaigždės gražiai nu-maliavoti.

— Taigi, sakau, visas šventas, šventiška svieto išganytojo gimimo diena.

— Ir kokia garbė buvo pa-

nelei švenčiausiai jo sulauk-

ti! — Dagi senis Juozapas norėjo pabėgti. Gerai, kad archaniuolas jį persergėjo.

Kebeklienė žvilktelėjo į langą ir sustojo dirbusi. Nulip nuo kėdės ir prisivedė Cibukienę prie lango.

— Žiūrėk, Stankų dukterė, na su vaiku.

— Juk ji čia negyvena?

— Negyvena, bet sugrįžo pas tėvus.

— O ką, ar nuo vyro pabėgo?

— Pabėgo... Jokio vyro neturėjo.

— O kaip? Iš kur tas vaikas?

— Ištvirkė, žinai. Sako prišiplakė prie kokio berno. Kad dar būtų jaunas. Sako, du ar tris sykius senesnis už ją. Žadėjęs vesti, bet kai patyrė, kad ir su kitais baladuoja, metė. Bene ji pati žino, kas to vaiko tėvas.

— Tai, sakau, svietas pasileido. Nė sarmatos, nė gėdos! Ir grįžta pas pažistamus. Piktina visą miestelį.

— Mes bobos turėtume susitarti ir vyti ją laukan. Kokis pavyzdys mūsų vaikams, visam miestui? Ir tą savo bent kartą vedžiojasi gatvėmis lyg kokį auksą.

— Tai, sakau, gėdos neturė-

jimas! Kebeklienė vėl užlipo ant kėdės ir tęsė eglaitės puošimą. Cibukienė surado ir gražųjį Betlejaus stalinėlį paveiksluką. Ji siekė jį paduoti Kebeklienei, kuri tuo pačiu laiku ir žibučius kabinėjo ir dar sykį žvilgtelėjo į langą. Kaip tai viena jos koja paspruko nuo kėdės.

Bandydama į ką nors atsiremti, griebė vieną ranką už eglaitės, kurią nuvertė ir pati nu-puolė ant pilvo.

— Jėzus, Marija, Juozapai šventas! — sušuko Cibukienė ir puolė gelbėti.

— Tai vis dėl tos paleistuvės, atsipekėjusi tarė Kebeklienė. — Kad ne ji, aš nebūčiau žiurėjusi pro langą.

— Aš sakiau, kad tos eglės nereikalingos. Žiūrėk, aš ir vaikų ir visko turiu, o tas eglės lai žydai rėdo. Jie iš to bizni-daro.

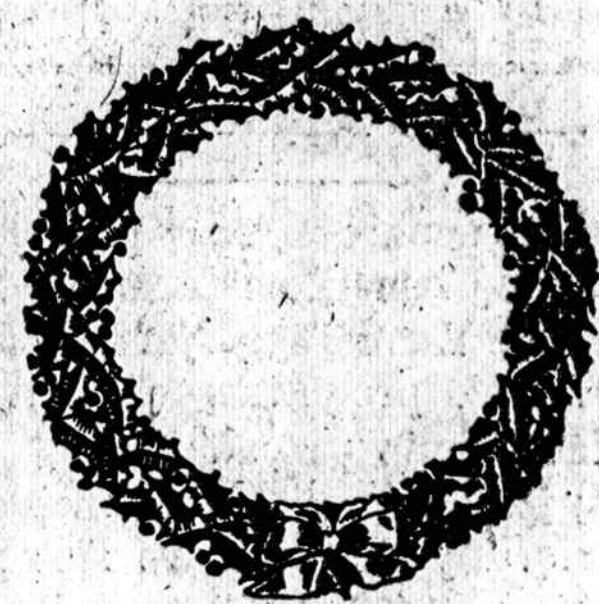
— Na, jau nekalbėk, nekalbėk. Sakysi, kad ir bažnyčiose žydai biznį daro.

— Nenoriu su tavimi sporytis. Matai, kad tu užsigavai. Eisiu namo, nes rytoj trejos ankstyvos mišios.

Skelbimai Naujienose duoda naudą dēto, kad pačios Naujienos yra naudingos.

LINKSMŲ KALĖDŲ
IR
LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ!
STANKUNAS
PHOTOGRAPHER

3315 SO. HALSTED ST.
Tel. Yards 1546

GERB. LIETUVIAI:

Baigdami senuosius metus, mes reiškiamė Jums savo nuoširdžią padėką už malonumą, kurį turėjome darant biznį su Jumis per pėreitus metus.

Iš širdies tikime, kad Kalėdų šventės bus Jums linksmos ir Naujieji Metai laimingi nes mes pilniausioj žodžių prasmėj sakome:

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų!

JUSŲ

ROOSEVELT FURNITURE CO. Inc.

M. P. Jovarauskas ir J. P. Bertulis, Savininkai

DĖL GERIAUSIŲ ANGLIŲ IR KOKSO

Telefonuokit šiai atsakomajai įstaigai

PROSPECT 3400

WESTERN COAL and SUPPLY COMPANY
4916 So. Western Avenue

J. MOSCIPAN, prez.

Patarimus dėl kuro suteikiame be jokio atlyginimo arba obligacijų.

Pirkite Kalėdoms Maistą ir Gėrimus

— PAS —
JOHN SEIBUTIS
1840 SO. HALSTED ST.

Tenais gausitė visko, kas tik reikalinga smagiai praleisti žiemos šventes. Visokių skanių gėrimų, rūkymo, vyno, degtinės ir alaus. Taipgi visokių rūšių mesų, šviežių bulvių, kiaulienos, avienos, veršienos ir paukštienos. Čionai gausitė pigiaus ir didesni pasirinkimą.

JOHN SEIBUTIS
1840 SO. HALSTED ST.
(Kampus 19-tos)

PIRKITE KALĖDOMS GERIMUS PAS

J. GAUBAS

Štai KELETAS BARGENU:
CALIFORNIA VYNAS iš bakos (Port, Muscatel, Sherry) Gorčius **\$1.63**
MAŽA BAKUTĖ ALAUS **\$2.25**

STRAIGHT BOURBON DEGTINĖ Kvorta **\$1.00** Pailtė **55c**
DISTILLED DRY GIN 5th — **89c**

Gražios kalėdinės dėžutės skirtingų likerų. Pristatome į jūsų namus
MONARCH WINE & LIQUOR STORE
3529 So. Halsted St. Tel. Boulevard 7258

IŠMAINOME ČEKIUS

Parupinam smulkius pinigus. — Išrašom Money Orderius. — Gaso ir Elektros Saskaistas

— Valandos —
Kasdien — 9:30 ryto iki 6:00 vakare
SEŠTADIENIAIS, 9:30 iki 7:00 vakaro

MIDLAND CURRENCY EXCHANGE
4162 ARCHER AVENUE
(Cutler's Kepykloj)

TEL. LAF. 4404

CHICAGO, ILL.

KALENDORIAI

Dar turime keletą šimtų Kalendorių su DARIAUS IR GIRENO paveikslais už nebrangią kainą. Pasiskubinkite, ba vėliaus, negausite.

NAUJIENOS

1739 S. Halste St.
CANal 8500

NAUJENOS

The Lithuanian Daily News
Published Daily Except Sunday by
The Lithuanian News Pub. Co., Inc.
1739 South Halsted Street
Telephone CANal 8500

Subscription Rates:
\$8.00 per year in Canada
\$5.00 per year outside of Chicago
\$3.00 per year in Chicago
3c per copy.

Entered as Second Class Matter
March 7th 1914 at the Post Office
of Chicago, Ill. under the act of
March 3rd 1879

Nauienos eina kasdien, išskyrus
sekmadienius, leidžia Naujienų Ben-
drovė, 1739 S. Halsted St., Chicago.
III Telefonas CANal 8500.

Užsakymo kainos:	
Chicagoje — paštu:	
Metams	\$8.00
Pusmeti	4.00
Trims mėnesiams	2.00
Dviem mėnesiams	1.50
Vienam mėnesiui	.75
Chicagoje per išsiuntimo:	
Viena kopija	3c
Savaitės	13c
Mėnesiui	75c
Saviųntose Valstijose, ne Chicagoje, paštu:	
Metams	\$5.00
Pusmeti	2.75
Trims mėnesiams	1.50
Dviem mėnesiams	1.00
Vienam mėnesiui	.75
Lietuvon ir kitur užsieniuose (Atpiginta)	
Metams	\$3.00
Pusmeti	1.50
Trims mėnesiams	.75
Pigius reikia siųsti pašto Money Orderiu kartu su užsakymu.	

AMERIKOS FARMERIŲ BUKLĖ

Agrikultūros departamentas paskelbė įdomių davi-
nių apie dabartinę Amerikos fermerių buklę. Pasirodo,
kad šiais metais fermerių pajamos padidėjo dvylika
nuoimčių. Už savo produktus jie gavo 844 milijonus
dolerių daugiau nei pernai.

Iš viso jų įplaukos per šiuos metus pasiekė 8,110
milijonų dolerių. Tą sumą sudaro šios pajamos: žemės
ukio produktai — 3,400 milijonų dolerių, gyvuliai —
4,230 milijonų dolerių, atlyginimas fermeriams už su-
mažinimą žemės ukio produktų — 480 milijonų dolerių.

Kukuruzai (kornai) sudaro stambiausią fermerių
pajamą. Šiais metais kukuruzų derlius pasiekė 2,202-
852,000 bušelių. Pernykštis derlius lyginosi tik 1,377-
126,000 bušelių. Šiomet už kukuruzus fermeriai išimsią
\$1,271,489,000.

Kviečių derlius siekias 603,199,000 bušelių. Pajamų
už kviečius fermeriai turėsį \$505,394,000.

Medvilnės surinkta 10,734,000 gniuztųjų, kurių ver-
tė siekianti 593,677,000 dolerių.

Iš visų žemės ukio produktų sumažėjęs tik bulvių
derlius. Pernai jų buvo prikasta 385,421,000 bušelių, o
šiomet — 356,406,000 bušelių. Tačiau kainos bukvės žy-
miai pakilo, tad fermerių pajamos ir už bulves esan-
čios didesnės. Pernai už bulves fermeriai išrinko \$180-
761,000, o šiomet — \$208,713,000.

Farmerių pajamų padidėjo dėl dviejų priežasčių:
pakilo kainos žemės ukio produktams ir padidinta žemės
mės plotas sėjai. Pavyzdžiui, prieš kelis metus kviečių
bušelį buvo galima pirkti už 30 centų, o dabar jo vertė
siekia 90 centų su viršum. Už kukuruzų bušelį reikia
mokėti apie 60 centų, rugių — 50 centų su viršum, o
avižių bušelį — apie 27 centus.

Agrikultūros departamentas mano, jog 1936 m. far-
merių buklė dar labiau pasitaisyti. Esą kainos žemės
ukio produktams pakilsiančios, ir tokiu būdu far-
merių pajamos padidėsiančios. Be to, busianti padidinta
ir kvota. Vadinasi, fermeriai galėsį daugiau įvairių
produktų užauginti. Išimtis daroma tik bulvėms, — jų
ir 1936 m. busią auginama mažiau nei šiais metais.

Žinoma, iš viso to daroma išvada, kad dabartinės
administracijos politika žymiai pagerinusi fermerių
buklę. Ir tas pagerėjimas einas iš metų į metus. Gali-
mas daiktas, kad fermeriams dabar geriau gyventi ne-
kaip buvo prieš trejus ar ketverius metus. Tačiau rei-
kia neužmiršti, ir to fakto, kad fermeriai šiandien turi
brangiau mokėti už viską, ką jie perka mieste. Pabrang-
o visokios žemės ukiui reikalingos mašinos, draužiai,
avalinė ir t. t. Tokiu būdu nors fermeriai ir daugiau
gauna už savo produktus, bet jie daugiau turi ir išmo-
kėti. Todėl fermerių buklės pagerėjimas nėra jau taip
didelis. Iš viso fermeriavimas Amerikoje nebuvo labai
pelningas. Net ir vadinamais gerais laikais, vidutiniš-
kai imant, fermerys per metus uždirbdavo tik apie
\$500.

Kad fermeriai nėra patenkinti dabartine savo buk-
le, rodo vieno žurnalo vedami "šiaudiniai balsavimai".
Tais balsavimais bandoma patirti žmonių nusistatymas
ryšyje su Roosevelt administracijos vedama politika.

Kai tas žurnalas prieš metus su viršum pravedė to-
kius balsavimus, tai apie 60 nuoimčių pritarė "nauja-
jai dalybai". Ypač buvo didelis pritarimas tose vietose,
kame daugiausia fermeriai gyvena. Visai kitoks reika-
las yra dabar. Šiaudiniai balsavimai rodo, jog tarp far-
merių yra pusėtinas nepasitenkinimas. "Naująjai daly-
bai" pritarinčių skaičius žymiai sumažėjo, — kai ku-
riose vietose nebesudaro nei 50 nuoimčių.

Iš to numanu, kad fermeriai toli-gražu nėra savo
bukle patenkinti.

MUSSOLINIO VARGAI

Savo laiku caristinė Rusija išdidžiai pareiškė, jog
ji japonus kepurėmis užmėtytysianti. Tačiau atsitiko kaip
tik priešingai, — milžiniškai, biurokratiškai ir korup-
cingai caristinei Rusijai japonai uždavė skaudų smugį,
kuriis privedė prie 1905 metų revoliucijos. Vargais ne-
galais caro valdžiai pasisekė revoliucinį judėjimą su-

triuškinti ir po to ji dar išsilaikė apie vienuolika metų.
"Žiogspėrų Cezaris" (taip Mussolinį vadina Ame-
rikos rašytojas George Seldes) irgi sumanė kepurėmis
užmėtyti etiopus. Tačiau ta jo avantiūra nekažkaip se-
kas. Pasirodė, jog vienu užsimojimu negalima net vi-
sai karui neprisirergusios Etiopijos nukariauti.

Kariaujama jau du mėnesiai su viršum, o etiopai
nei nemanoma pasiduoti. Tuo tarpu Italijoje, kaip prane-
ša laikraščiai, dalykai vis eina blogyn. Maistas neįma-
nomai pabrangęs. Kiaušinių tuzinas parsiduoda po 85
centus; sviesto svaras — 75 centai. Kitos gyvenimo
reikmenos irgi labai pabrangusios. Pavyzdžiui, už ang-
lies toną reikia mokėti net \$30.

Valdžios išdardas jau baigias išsekti. Valstybės banko
aukso ištekliai pernai siekė 8,000,000,000 lirų (liros
vertė amerikoniškais pinigais maždaug yra 8 centai),
— dabar tas išteklis nustumęs iki 2,000,000,000 lirų.
Su tokiais ištekliais Italija nepajėgs ilgai kariauti. Tuo
tarpu Etiopijoje netrukus prasidės lietingas sezonas.
O per tą sezoną joks karas yra neįmanomas. Jeigu iki
to laiko karas nebus baigtas, tai Italiją neišvengiamai
ištiksias krachas.

O jeigu ekonominis krachas ištiktų, tai vargu Itali-
joje beįsilyktų Mussolinio diktatura.

Vokietijos karo ruoš

Viską surašinėja karo reikalams

Jokia kita Europoje valstybė
taip galvatrokčiais nesiruošia
karui kaip dabar ruošiasi vo-
kiečiai. Karo dirbtuvės dieną
ir naktį be jokios pertraukos
dirba. Statomos naujos kareiv-
nės. Tiesiami nauji karo reika-
lams keliai, sutvarkomi tiltai.
Statomi išimtinai strateginiams
tikslams nauji plentai, kuriais
karui ištikus, eis tik kariuome-
nės transportas, visoks kitas
judėjimas tais keliais bus su-
stabdytas, kad nekludytų karo
reikalams susisiekimui. Visos
krašte susisiekimo priemonės
paimtos atskaiton, ir karo ži-
nybos jų stovis patikrintas.
Kad automobilių būtų labai
nusiurbėję, jų savininkams su-
darytos visokios lengvatų nau-
jus auto įsigyti. Kas perka
naują automobilį, veikia jokių
mokesčių pirmasis metais ne-
moka. Paskui mokesčiai kas-
met vis didinami ir pagaliaus
jie pasidaro tokie dideli, kad
automobilio savininkui yra jau
pilnas išskaicijimas pirkti
naują automobilį. Arkliai irgi
visi yra atskaitoje. Be karo ži-
nybos niekas gerų arklių nega-
li parduoti. Net motoriniai ir
tie yra karo žinybos suskai-
čiuoti ir patikrinti kiek jie
gali tikt karo reikalams. Ir
čia už senus motorus reikia
brangesnius mokesčius mokėti,
negu už naujus. Tai vis skati-
nama pirkti naujus motorus,
kurie geriau galėtų būti prita-
kinti karo žinybai.

Paprasti vežimai taip pat ka-
ro žinybos visi suregistruoti ir
patikrinami. Vyrų tinką gink-
lus nešioti jau pradėdant nuo
šešiolių metų yra karo žiny-
bos atskaitoje. Maistas ir visur
suskaiciuojamas, prižiurimas,
kad niekals neitų. Žodžiu, visa
Vokietija dabar yra virtusi
ilg karo tvirtove. Į Vokiečius
sudarė didelio įspūdžio Italams
sankcijų pritaikinimas, tai jau
dabar vokiečiai semia sau pa-
mokas ir skaičiuoja "kas būtų,
jei su jais taip pasielgtų". Ar
vienai vokiečiai tėsėtų, jei to-
kioje padėtyje atsidurtų kaip
dabar yra Italai. Jau dabar vi-
sokias būdais kaimo gyventojai
mokomi taupumo, valgyje
susilaikymo, kad karui ištikus
visi būtų visokiems nelaimėms
pasiruošę.

600 Vokietijos šnipų veikia Lietuvoje

Bet ne tik viduje vokiečiai
karui ruošiasi. Jie apsupo dau-
gelį valstybių šnipais, kurie
atsidėję teikia žinias. Šie šni-
pai ne tik grynai karo žinias
renka (tai yra daro praneši-
mus kiek kur yra kariuomenės,
kaip ji karui yra pasiruošusi,
kokie jų vadai, kurių duodama

smulki charakteristika), bet taip pat jie turi pranešinėti apie to krašto politinę padėtį ir ekonominę buklę.

Šie šnipai svetur siunčiami įvairiausiais būdais. Vieni jų važiuoja firmų agentų pavidale, kiti artistais, laikraščių ko-
respondentais ir kitokiais ama-
tais ir pavadinimais.

Spėjama, kad vien tik Lietu-
voje tokių apmokamų vokiečių
karo šnipų yra per šešis šim-
tus. Jie čia zuja visur. Mėgina
į tą darbą įkinkyti ir vietos
gyventojus, ypač vokiečių tau-
tybės. Štai vasaros metu "Maisto"
bendrovės kasininkas stail-
ga nusišovė. Daug kas manė,
kad dėlto jis žuvo, kad kasa
buvo netvarkoje. Bet nepamirš-
kim, kad jis buvo vokiečių tau-
tybės ir kad "Maisto" bendro-
vė statė Lietuvos kariuomeni
visokių produktų.

Taip kasa ir rasta netvarko-
je, bet... pastebėta, kad ji bu-
vo apvogta visai neseniai —
vokiečiai prieš mirtį norėjo ap-
rupinti sau artimus žmones.
Neseniai viename pasienio pas-
te pastebėta, kad visi laišakai
atplėšami ir kaž kieno skaito-
mi. Tenais apčiai stovėjo Lie-
tuvos kariuomenės... Kaip tik
norėta pašto viršininkas patik-
rinti, padaryti pas jį kratą, jis
tuoj dingo ir jo daugiau nie-
kas nematė. Piniginiai reikalai
visi rasti tvarkoje. Tam vyriui
ne pinigų rūpėjo, bet karščių
korespondencija. Kartu su tuo
pašto viršininku dingo ir to
pašto vienas tarnautojas... Kar-
tais Berlynas greičiau sužino
tokius dalykus, kuriuos gali ži-
noti tik tos srities žmonės.

Vokiečių eksperimentai

Besiruošdami karui, vokie-
čiai daro ir visokius mėgini-
mus. Žinoma, ne ant savo kai-
lio, bet ant svetimųjų. Du me-
tai atgal Prancuzyus nei iš
šio, nei iš to Paryžiuje staiga
susirgo daug žmonių šiltine.
Sukta galva kas ištiko... Šilti-
nės bacilos surastos tokioje vie-
toje, kur jų neįpralėjo būti,
butent, prie metropolitenno bi-
lietų priklomo kastos... Jos buvo
iš Berlyno atgabentos. Lietu-
voje irgi metal atgal vienoje
kariuomenės dalyje staiga su-
sirgo šiltine daug karių. Šilti-
nės bacilos buvo rastos šulin-
je ir toje vietoje, kur vandenį
imė vien kariai... Berlyniui rei-
kia patikrinti kaip veikia šilti-
nės bacilos ir kaip ilgai jos ga-
li išsilaikyti... Juk sakoma, kad
busimas karas busias ne tik
cheminis, bet ir bakterinis...

Metai atgal viename Lietu-
vos mieste rasta gatvėje sal-
dainių; radusis juos valgė ir
kitus vaissius... visi apsirgo.
Saldainių kilmė — Vokietija...
Neseniai vienas žymus Lietu-
vos pramonininkas pargabeno

iš Vokietijos savo vaikams
žaisliukų. Vienas vaikų neti-
kėtai vieną žaisliuką palaizė ir
greitai mirė. Vokiečiai tokius
įvykius seka ir tiria kaip jų
įvairiems bandymams sekasi.
Tai vis vokiečių karo ruoš...
bet ne fantazija! Ne tik pieno
dirbtuvės kala ginklus, bet ne-
mažiau dirbuojasi ir įvairios
cheminės dirbtuvės. O apie jas
vokiečių kariuomenės generali-
nis štabas daug įdomių dalykų
galėtų pasakyti!

Vokiečių karo šnipai privalo
organizuoti svetur išskelavę
pirmoje eilėje vokiečius, jungti
juos į pslau karo slapstas
organizacijas, kurios reikalui
esant neprivalo vengti ir tero-
ro. Turėjo Lietuva garsią Neu-
mano Sasso bylą. Panašias bylas
turėjo sudaryti Danija,
Belgija, dabar Čekoslovakija.
Estijoje buvo ruošiamas tik
šiomis dienomis sukilimas, ku-
rio šaknys siekia Berlyną, nes
vokiečių užsieniuose gyvena
agentai, kur gali, turi stengtis
taip paveikti, kad susidarytų
jiems palankios vyriausybės,
ypač Baltijos valstybėse.

Nepageidaujamus asmenis pašalina iš kelio

Vokiečių karo agentas priva-
lo visais būdais išgaudyti sau
nepalankius asmenis, ypač tuos,
kurie daugiau žino, negu priva-
lo žinoti apie vokiečių karo ži-
nybos paslaptis. Štai metal
atgal nužudytas Čekoslovakijoje
žymus vokiečių inžinierius,
kuris daug žinojęs apie vokie-
čių ginklavimąsi. Žudikai atsi-
durė Vokietijoje, laimingai sie-
nų perbėgo...

Dar šiais metais Vokiečiai
"pavogė" iš Šveicarijos laikra-
stininką Joakobą ir tik dėka
pakelto didelio viso pasaulio
spaudoje triukšmo ir Šveicarij
vyriausybės padėty didelių pa-
stangų tas laikrastininkas bu-
vo atgal grąžintas. Šiais me-
tais pavasarį Vokiečiai išsivili-
liojo pas save iš Kudirkos Nau-
miesčio į Širvintą lietuvį Kun-
caitį. Jį tuoj suėmė ir daugiau
kaip pusę metų laikė Tilžės ka-
lėjime ir tik paskui paleido.
Antrą išviliotą lietuvį, J. Nor-
kuną, irgi apie pusę metų lai-
kė Tilžės kalėjime, paskui nu-
sivežė į Berlyną ir tenais neva
teisė ir keliems metams pasod-
ino į kalėjimą. Už ką ji nu-
baudė, taip niekas ir nežino.
Tuo pačiu metu Berlyno nacio-
nalsocialistai taip sumušė Lie-
tuvos atstovybės Berlyne kur-
jerį, kad jis greit mirė. Štai
dabar tik kelios dienos atgal
vokiečiai išviliotą į Tilžę Lie-
tuvos muitinės pasų kontrolės
valdininką Kaušą ir tenais su-
ėmė. Jo likimo niekas nežino.
Lietuva ne Šveicarija, pati sa-
vo teisų apginti nepajėgia.

Hitlerininkai stengiasi įstvirtinti Lietuvoje

Šituos įvykius didžioji pasa-
lio spauda neseka, tai vokiečiai
drastiškai gali elgtis ir dar vi-
sus kurstyti, kad mažutė lietu-
vių tauta skriaudžia vokiečius.
Visi tie suėmimai reikalingi
vokiečių karo tikslams — karo
terminologija tarant, jiems
laiks nuo laiko reikalingi "lie-
žuviai". Per tuos liežuvius jie
kai ką išspaudžia, kai ką suži-
no ir jei tas liežuvius lieka visai
nuginkluotas, tai jį paleidžia,
bet jei jis pavojingas, tai jį tei-
sia ir deda į kalėjimą...

Klaipėdos krašte viską daro,
kas tik reikalinga, jų karo tiks-
lams. Štai naujoji krašto di-
rektorija jau atleidžia visus
tuos valdininkus, kurie nėra
patikimi nacionalsocialistų už-
gaidoms. Atleisti visų valsty-
bių viršaičiai, nors kai kurie jų
vokiečiai, bet ne šiandieninio Ber-
lyno orientacijos. Vokiečių bu-
simiems karo veiksmams reika-
lingi to krašto patikimi valdi-
ninkai. Baldžius kartu su bu-
vusiu, o gal ir dabar esamu ko-
munistu Surau, stengiasi visa-
me Hitleriui patarnauti. Page-

giuos pastatyta didžiulė vokie-
čių gimnazija, kuri dabar pus-
tustė stovi, bet čia labai gera
vieta busimoms vokiečių ka-
zėrmėms, taigi viena tokia ka-
zėrmė po priedanga gimnazijos
jau Lietuvos teritorijoje stovi.
Iš tos gimnazijos statybą dau-
giau kaip milijonas litų sukiš-
ta. Žinoma, ta pinigų suma at-
plaukė iš Berlyno karo sumų.

Vokiečių pasieniu staiga kai
kurie vokiečių tautybės žmo-
nės Lietuvoje praturtėja ir
perka sau ukius. Tokių ukių ne-
maža yra įsigyta pradėdant nuo
Vyštyčio ir baigiant Jurbarku.
Hitlerio Vokietijai reikalinga,
kad Lietuvoje jų pasieniu butų
patikimų sau asmenų, ramių
ukininkų pavidale. Nepaslapstis,
kad Lietuvos ukininkų nerima-
vimais stengėsi pasinaudoti ir
hitlerininkai.

Žinoma, tai labai nemalonu,
kad Lietuvos vidaus gyvenimas
suteikia tokių progų, kurias na-
cionalsocialistai gali savo tiks-
lams panaudoti.

Anglai naudojami

Jau seniau esu rašęs, kad
Anglai yra užinteresuoti Klaipėdos
kraštu. Jau istorijos taip
lemta, kad Anglai visur iš pu-
siausvyros laimi. Tokia jų lai-
mė, kad jiems tenka atlikti poli-
tikos svaresčius dėti tas mažas
grudelis, kuris lemiamai nusve-
ria svarstyklės ar į vieną ar į
kitą pusę. Tai ir čia tą pusiau-
svyrą norėdami išlaikyti tarp
SSSR ir Vokietijos, jie nenori,
kad vokiečiai Klaipėdos krašte
galutinai prarastų savo įtaką,
nes tuomet dingtų tas ginčų
objektas...

Štai ir Italų šiame kare, kas
ji laimės-nelaimės, o anglai
prie visų apyslovų išeis laimė-
tojai, nors tame kare nedaly-
vauja. Jau jie dabar laimi, kad
Etiopams gali sukišti nusenu-
sius įvairius ginklus ir tuo pa-
čiu gali pradėti sau gaminti
naujus, visai modernius. Ka-
ro technikos mokslas vietoje
nestovi: šiandien ką nors naujo
pasigaminai, o jau žiūrėk rytoj
nauji išradimai...

Budėk, lietuvi! Budėk, darbo
žmogau! Žinok, iki Hitleris sau
sprando nenusisukęs, iki vokie-
čių žemės tarps jo pasėta pik-
ta sėkla, iki tol Europoje, kar-
tu ir visam pasaulyje, ramybės
nebūs.

Busimam kare lygiai visi
kentės — ir tie, kurie sugeba
ginklą nešioti, ir tie, kurie jo
nepakelia, — vyrai ir moters,
suaugę ir maži vaikai. Štai Ita-
lijos bombos Etiopijoje lygiai vi-
sus skina, — ir motinas, ir ku-
dikius, ir karius, ir civilius
žmones.

Neužmirškim, prisiminkim,
kad šio didžiojo, praeito karo
metu jokia kita tauta taip
skaudžiai nėra nukentėjusi,
kaip lietuvių tauta ir jos gyve-
nama žemė Lietuva. Daug au-
kų turėjo Belgai, Serbai, daug
jų turto žuvo, bet karui pasi-
baigus vokiečiai jų kare pra-
rastą turą turėjo atstatyti. O
Lietuvai kas suteikė pagalbą?
Ji viena savo pajėgomis atsi-
stato ir dar santarvės valsty-
bės turėjo už Klaipėdos kra-
stą primokėti...

Tat visiems pravartu pris-
minti, kurie tik kalba apie Lie-
tuvos pažangą ir ukį, kad Lie-
tuva viena, be kitų pagalbos,
pakilo iš karo pelenų... O busi-
mas karas dar turi būti nuož-
mesnis, baisesnis, dar daugiau
jis prarys turto ir pareiklaus
žmonių aukų. Budėk, lietuvi!
Neužmiršk, kad jei ištiks karas

ir vokiečiai briausis į rusų žemės, tai pirmi karo šuvis pasigirs Lietuvos žemėje...

PARA BELIUM.
XII-12, Lietuva.

AMERIKOS PILIETIS

Butina ir labai pagel-
binga knygelė tiems, ku-
di nori tapti liais pilieciais. Pamokiniai
apie šios šalies tvarką,
apie jos vietininkų rin-
kimus ir viską kas reika-
linga prie žinio esan-
čios raite šioj knygelėj
lietuvių ir angli kalbo-
mis surašyta.

KAINA TIK 25 CENTAI

NAUJENOS

1739 So. Halsted St.
CHICAGO, ILL.
Siųskite money order arba krasos čekelius.

Linksmų Kalėdų
Svenčių visiems
draugams ir
kostumeriams

J. ŠAULIS

ir
J. MIKULIS Tavern

4845 W. 14th St.
Cicero, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS!

LIBERTY TAVERN

JOE NAGRECKIS, Sav.
ir
JOE KAVALIASKAS
1401 So. 49th Ct.
Cicero, Ill.

Sveikinu visus savo pažys-
tamus, draugus ir
kostumerius su
KALĖDŲ SVENTEMIS

Leopoldas J. Burba

BARBERYS
1322 S. Cicero Ave.
Cicero, Ill.

Linksmų Kalėdų
visiems remėjams ir
draugams.

Josephine Lukas

3339 S. Litanica ave.
Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ ir LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ
Visiems kostumeriams ir pažystamiems
Auditorium Restaurant
JULIA ADACKUS
3131 S. Halsted St.

Chicago Lietuvių Draugija

Bridgeporte, o dabar Marquette Parko apylinkėje. Jis energingas, apsiukręs ir gana sumanus žmogus biznyje. Šiame Draugijos konkurse įrašė puštiną skaičių narių, bet kaip dėl tokio darbštumo kokių yra mūsų Zigmas, buty kaip ir mažai. Well, palauksime, jis, turbūt, dar pasiprovys, kol konkursas pasibaigs.

Ona Mittskienė

Tai kon. p-nia Ona Mittskienė, nuosirdi Draugijos darbuotoja. Ji dar nors ir nedaug naujų narių įrašė, bet iki dvidešimties naujų narių tikrais prisijrs.

Frank Klikna

Mūsų sumanus konkursantas, nors dar pats ne senas narys, bet jau spėjo nemažą skaičių naujų narių Draugijon įrašyti. Kon. Frank Kliknos kvota naujiems nariams įrašyti yra nedaugiau, nedaugiau kaip dvidešimt penki nauji nariai. Beveik esu tikras, kad kon. Klikna savo kvotą užlopos.

Walter Neffas

Prašome susipažinti, — čia p. Walter Neffas, Westsides stambus biznierių. Kiek p. Neffas yra stambus biznierių, tiek jis yra mažas konkursantas. Vargais negaliais dar iki šio laiko šešis narius Draugijon įrašė. Bet kaip nebutų, kon. Walter Neffas yra "fine" žmogus, jis kaip nors iki konkurso pabaigos dar kitus šešis naujus narius įrašys. Daugiau nesitikiu, bus ir taip nemažai cudai, jeigu p. Neffas tužiną naujų narių įrašys.

Antanas Mikšys

Jeigu ne liga, tai mūsų konkursantas Antanas Mikšys būtų įrašęs nemažai naujų narių, bet, deja, jam darbo spēkas pakirto nesveikata. Kon. A. Mikšys laipsniškai eina geryn, sveikata taisyti, gal netrukus susilauksim vėl gerą darbuotoją i konkursantų eilės. Laimingos sveikatos!

Alex Ambrazevičia

Buvo laikai, kada ir p. Alex Ambrazevičia buvo geras darbuotojas, bet, deja, jam dabar didelio kredito negalima duoti. Šiame konkurse dar tikėtai aštuonis naujus narius Chica-

gos Lietuvių Draugijon įrašė. Dr. Graičunas žino gerų vaistų miegaliams darbuotojams, — pas ką nyksta spritnumas, pravartu pasikalbėti su patyrusiu daktaru.

Marė Kemešienė

Nekaltinu ponios M. Kemešienės, kad ji mažai darbuojasi, nors galėtų kur kas daugiau veikti, bet... Pas mus visus nors retkarčiais jaunų dienų svajonės grįžta... Žmonių yra sakoma: "Paukščiai margi, pas žmones daug keistenybių, o gamta už vis įdomiausia. Aš vis turiu viltį, kad p-nia Kemešienė dar šiame konkurse pradės daugiau darbuotis.

Jonas Sinkus

Well, mūsų Jonas Sinkus nors veikia "slow but sure", anot žmonių priežodžio. Bet turėtų kiek nors daugiau paspausti, permažai naujų narių.

K. G. Urnežis

Nežinia kodėl, bet pas mūsų kon. Urnežį, taip sakant, nebėra jokio "pep" konkurso darbe. Seniau jis buvo smarkuolis, bet dabar tarsi tupli rengiasi, sparnais savo darbe neplasnuoja visai. Gal pasiprovys, dar palauksime.

Petras Rozgas

Konkursantas P. Rozgas snaudė, ilgai snaudė, bet su syk išbudo, pusę tuzino naujų narių įrašė. Turėtų iš konkursanto Rozgaus pasimokyti

— Ambrazevičia, p-nia Kemešienė, Sinkus ir Urnežis. Sakoma, kad yra laikas miegui, bet turi but laikas ir darbui.

Ona Vilienė

Kontestantė p-nia Ona Vilienė dar nedaugiausia naujų narių įrašė, bet konkurso vedėjas turi viltį, kad ateityje apšiai įrašys. Lauksime.

Arthur Montvidas

Jaunuolis Arthur Montvidas, tai Dr. Montvido sunus, dabar jis konkurse aktyviai dalyvauja, negali, mokosi Illinois Universitete.

Antanas Visbaras

Kon. Antanas Visbaras konkurse pradėjo darbuotis dar neseniai, bet šioj tokį progresą padarė. Iki konkurso pabaigos nusitaręs 25-kių narių kvotą pripildyti.

Juozas A. Jankus

Kon. Juozas A. Jankus, iki šiam laikui dar mažą progresą konkurso darbe padarė, bet žada pasitaisyti; jis taipgi nusitaręs kvotą 25-kių naujų narių užpildyti.

Antanas Lungevičius

Kon. Antanas Lungevičius, tai kon. Juozo A. Jankaus kaimynas, ne tiklta arti kaimynystėje gyvena, bet ir savo aktyviu darbu mažai skiriasi viens nuo antro. Bet yra viltis, kad juodu pasiprovys.

Petras Rasalis

Kon. Petras Rasalis, bridgeportietis, jis yra nusitaręs šiame konkurse įrašyti nedaugiau, nedaugiau kaip vieną tuziną naujų narių. Gerai, Petrai, paspausk, dar daug truksta iki tuzino.

Antanas Marcinkevičius

Dar nesenas konkursantas, bet šiek tiek žingsniuoją pir myn, iki konkurso pabaigos, sako, padarysiąs gerą darbą. Lauksime.

Petras Giniotis

Naujas konkursantas, dar tik dabar stojo i konkurso darbą, pažūrėsim, kokie bus jo darbo rezultatai.

Joseph P. Gerčius

P-nas J. P. Gerčius taipgi naujas konkursantas, laukiam sėkmingos darbo pradžios.

Sveiki sulaukę Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų!

Victor Wardžiukevič-Warren

ir Michael

Rockauskas

1534 S. 49th Ave.

Cicero, Ill.

Garsinkitės "N-nose"

Stasys Rimkus

Kon. Stasys Rimkus, žymus dainininkas, neperseniai stojo i Chicago Lietuvių Draugijos konkursą. Kokios bus pasekmės, — matysime vėliau.

Bukite visi sveiki sulaukę KALĖDŲ ir NAUJŲ METŲ!

T. STONIS

IR E. STONIS

BUČERNĖ

4828 W. 15th St.

Cicero 95.

Sirdingi Linkėjimai Sulaukus Linksmų Kalėdų

Visiems Draugams ir Pažystamiems

Charles Ukėlis

Tavern

3436 S. Lituanica Av.

CHICAGO, ILL.

GARSINKITĖS NAUJIENOSE

MASTER WINDOW SHADE CO.

S. J. Vondrak

Tel. Lafayette 4560

Langams Uzdangalus Padarome ant Užsakymo FIRANKOMS LAZDAS... MES NUMERUOJAME IR UŽKABINAME TAVERNOMS, NAMAMS IR MOKYKLOMS. 1803 WEST 47th STREET (ARTI WOOD ST.)

Progress Furniture Company

Randa KALĖDŲ ŠVENTES Geriausia Proga

Išreikšti savo didelę padėką visiems nuosirdiems rėmėjams sykiu ir busimiems rėmėjams už visas privilegijas, kokiomis ši įstaiga tapo prekyboje sėkminga.

Sveikina visus su Kalėdų šventėmis linki

daug laimės ir Pasisekimo jūsų gyvenime

PROGRESS FURNITURE CO. INC.

3222-26 SO. HALSTED STREET

Vieno aukšto baltu priekiu namas.

J. KALĖDINSKAS, Vedėjas.

Tel. VICTORY 4226

GARSINKITĖS "NAUJIENOSE"

SVEIKI SULAUKE KALĖDŲ ŠVENCŲ!

Lithuanian Building Loan Association League of Illinois prie kurio Susivienijimo priklauso devyniolika (19) Lietuviškų Spulkų Valstijos Illinois.

Sveikina Lietuvišką visuomenę su šventomis Kalėdomis ir linki visiems Laimingesnių 1936 m.

Spulkos pergyveno dideles sunkenybes depresijos laikais ir įvertina kantrumą savo narių.

Bedarbė matomai baigiasi ir Spulkų Valdybos tiki, kad su pradžia 1936 metų bus pakankamai darbų, kurie duos galimybes skolininkams atsistieiti su Spulkomis, o taupytojams duos progą atidaryti naujas taupymo sąskaitas.

Kviečia visus prisidėti prie Lietuviškų Spulkų.

Susivienijimas Lietuvių Statymo ir Skolinimo Bendrovių

(Lithuanian Building Loan Association League of Illinois)

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Linki Visiems Chicago Lietuviams!

Nariai Chicago ir Ciceros Lietuvių Laidotuvių Direktorių Asociacijos.

J. F. EUDEIKIS

4605-07 S. HERMITAGE AVE. Phones Yards 1741-1742

LACHAWICZ ir SUNUS

2314 W. 23rd PLACE Phone Canal 2515—Cicero 5927

S. C. LACHAVICZ

42-44 E. 108th STREET Tel. Pullman 1270 arba Canal 2515

J. LIULEVIČIUS

4092 ARCHER AVE. Phone Lafayette 3572

S. P. MAŽEIKAI

3319 LITUANICA AVENUE Phone Yards 1138

A. MASALSKIS

3307 LITUANICA AVENUE Phone Boulevard 4139

A. PETKUS

1410 SOUTH 49 COURT Cicero Phone Cicero 2109

J. F. RADŽIUS

668 WEST 18th STREET Phone Canal 6174

S. M. SKUDAS

718 WEST 18th STREET Phone Monroe 3377

I. J. ZOLP

1646 WEST 46th STREET Phones Boulevard 5203-8413

Sveikina Kalėdomis SLA. kuopas ir veikėjus

Bukite sveiki sulaukę Kalėdų, nes su Kalėdomis baigiasi ir bėdos, mano draugai, SLA. 12 rajono kuopos.

Tiesiu jums, kuopų organizatoriai, savo dešinę ir linkni geros sveikatos ir laimės, 1936 metais prirašyti daug naujų narių ir laimėti aukštą dovaną auksiniame konkurse.

Jau prabėgo 3 mėnesiai to sunkaus darbo, vaisių betgi ne daug tesimato. Tikiu, ateityj tas darbas bus našesnis ir, todėl, iš anksto prašau pranešti apie pasekmes.

Dabar vyriausis veikimo sezonas. Oras šaltas, ko delei visi laikosi namuose; prasideda vakarėliai, įvairūs parengimai, sniegas, kuo patariu pasinaudoti, jeigu mes norims padvigubinti savo SLA. šeimą, kad pasikui galėtumėm su pasididžiavimu švęsti savo auksinį jubiliejų.

Dar kartą Merry Christmas, and Happy New Year to all!

—K. P. Deveikis,
12-to Rajono Organizatorius.

O ak Forest Prie- glaudos Lietuvių viešas ačiū

Mes, lietuviai, šios prieglaudos įnamiai, norime viešai pasveikinti gerbiamo "Naujienu" dienraščio leidėjus su šiomis brangiomis metų šventėmis, Kalėdomis ir Naujais Metais.

Linkėdami gerbiame dienraščiu "Naujienu" sekmingai ir toliau darbuotis tarpe lietuvių, dėkavojam jo leidėjams už auką del mūsų. Per šitą metų reguliariai gauname kažną dieną po 14 ekzemplierių "Naujienu". Tai yra didžiausia auka iš "Naujienu", kokią mes galime gauti. Ačiū.

Dar norime pasveikinti su šventėmis ir padėkoti visoms toms draugijoms ir klubams, kurie mus šiais metais aplankė ir apdovanojo. Sveikinam ir dėkojam visiems profesionalams, biznieriams, aukautojams ir rėmėjams, kurie prisidėjo ir pagelbėjo gerbiame draugijoms mus aplankyti ir kiek galint apdovanoti ir palinksinti gražia muzikale programa ir širdingomis kalbomis.

Todel baigdami šitą 1935 metų vardu visų prieglaudos lietuvių tariam širdingiausį mūsų ačiū ir linkim visiems geriausios sveikatos ir laimingos darbuotės ateinančiais 1936 metais. Ačiū visiems.

Jonas Rusteika, Inst. Ward 52, Oak Forest, Ill.

Teisybės Mylėtojų Draugystė sveiki- na su žiemos šventėmis

Sveikiname visus Teisybės Mylėtojų Draugystės narius su Kalėdų šventėmis ir Naujais Metais ir veliname laimingą pasisekimą. Ačiuojame visiems teisybiečiams už draugingą santaiką ir vieningą kooperavimą su valdyba Draugystės reikaluose.

Taip jau sveikiname varde mūsų Draugystės "Naujienu" Redakciją ir Administraciją su žiemės šventėmis, dėkodami už prielankų ir mandagų patarnavimą, talpinant mūsų Dr-tės korespondencijas ir pranešimus 1935 metais.

Varde Teisybės Mylėtojų Draugystės Valdybos,
Sekretorius St. Narkis.

"Dėl Ubago Pinigų"
Dėl vietos stokos aprašymas "Dėl Ubago Pinigų" šiandien negalėjo tilpti. Bus pranešta vėliau, kada raštas pradės eiti per "Naujienas".

Kalėdos ir Muzika

Santaika ir muzika.

Džiaugsmingumas ir duosnumas.

Šie yra Kalėdinių iškilnių tikrieji pamatai. Ar gal kas nors įsivaizduoti Kalėdas be muzikos,—įvairios muzikos, kuri prasideda su vaikų giesmėmis diena auštant, ir auga iki tos galingos džiaugsmo simfonijos, kurią Kalėdos atneša žmonių širdimis.

Lai Kalėdos gyvena šiandien ir kiekvieną dieną mūsų širdyse, su muzika, kuri atsiranda prakilnesnės, švelnesnės mintyse, didesnės meilės mūsų draugijos narių ir turtingesniame džiaugsmo, realizavime mūsų begalinių laimiu.—Nora.

Iš "Birutės"

Taigi ir visi sveiki sulaukėme žiemos sezono linksmy Kalėdinių švenčių. Birutė linki savo visiems vakarų lankytojams, rėmėjams ir patarėjams labai linksmai praleisti Kalėdų vakarą sutikdami "Kalėdų Senelį", o dar linksmiau sutikti Naujus 1936 metus. Viso geriausio jūsų gyvenime linki visą "Birutė".

Draugiškas Vakarelis

Tikrai tinkamai šiam laikui. Birutė rengia Auditorijoje apatinėje mažoje svetainėje linksma draugiška vakarėlį tikslu priimti savo atstovę, butent p-ni Vanda Byanskiene, kuri dalyvavo Lietuvos Kongrese atstovaudama Birutę ir daug idomumų tame vakare praneš. Birutė prašo, kad visi rėmėjai bei svečiai atsilankytų praleisti su birutičiais linksmai laiką bei išgirsti idomybių.

Brone Darlys atvežė "Birutę" laisną nuo Lietuvos Universiteto choro

Lietuvos Universiteto Choras prisiuntė "Birutę" laisną, kurio tekstas bus skaitomas per draugišką vakarėlį šeštadienio vakare, Lietuvių Auditorijoje, sausio 4 d., 1936 m. Laiską atnešė žinomas operos artistė Bronė Darlys, kuri ką tik pagrįžo iš Lietuvos ir bene ji pati skaitys tame vakarėlyje. Taigi bukim visi šiam vakarėlyje. Lai bus vienas iš idomusių kokių, kad mes turėjome. Jus kviečia jūsų "Birutė". —Ten Buves.

Skelhimai Naujienose duoda naudą dėlto, kad pačios Naujienos yra naudingos.

Turtingas-Skurdžius Kazys Kunzgailla

Tas turtingas skurdžius buvo Kazys Kunzgailla, kurį neseniai "Vilnius" redakcijoje policininkas nušovė už priešinimąsi su ginklu rankose.

Man jis buvo pažįstamas per keletą metų kaip turtingas žmogus, kurs skaitėsi turis dešimt tukstančių. Tai galėjo būti tiesa, nes buvo labai šykštus, darbo nedirbdavo ir jo nieškojo. Jis sakydavo, kad jam užteksia.

Gyveno kur tai Town of lake apeliokėje beismente ir girdavosi, kad jis dirbęs kokią tai mašiną, su kuria bus galima važiuoti be gasolino. Daug sykių yra atėjęs pas mano sūnų ir atsinešęs bakšą medinių tekinių, gal poras sykių mažiau turėjo kokių tai kelstų

plieninių tekinių ir prašė sušaus, kad padarytų planą, o manęs — kad prisidėčiau prie tos mašinos išdirbimo.

Jis ypatingai mėgo eiti į politinius ginčus, tvirtai laikydamsis už komunistų partiją. Griežtai buvo nusistatęs prieš Vaitkaus skridimą ir prieš "Naujienas".

Kada Vaitkus nuskrido, kartą užklausiau jo nuomonės, tai jis man atsakė: "Andriulis melavo", šiaip ten viskas OK.

Kad jis buvo netvirty proto matome iš to. Vieną kartą paprašė manęs papiršliauti. Susėdome į 18-tos apeliokę, o kai reikėjo grįžti, jis į mašiną nebesėdo ir parėjo pėsčias. Povilas.

Skelhimai Naujienose duoda naudą dėlto, kad pačios Naujienos yra naudingos.

Visiems Musų Draugams ir Kostumeriams Linksmy Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Linki

Mr. and Mrs. JOKANTAI

TAVERN SAVININKAI

3934 S. ROCKWELL ST.
Tel. Lafayette 5277

607 W. 63rd STREET
Tel. Wentworth 2936

Linksmy Žiemos švenčių Kalėdų visiems draugams ir pacientams!

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST and MFG. OPTICIAN

1801 SO. ASHLAND AVENUE

Phone Canal 0523.

CHICAGO, ILL.

Linksmy Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Kostumeriams ir Draugams linki savininkas

B. DAILY—Tavern

1822-24 SO. HALSTED STREET

CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ KALĖDŲ visiems rėmėjams, draugams ir pažystamiems!

STAR BAKERY

Savininkas B. STAPONAVICZ

3141 So. Halsted Street
& 8651 Baltimore Ave.

Tel. Calumet 2173 ir Saginaw 8650

LINKSMŲ KALĖDŲ ir LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ ŠVENČIŲ

visiems draugams ir geriems rėmėjams, linki

RAUDONOS ROŽES KLIUBAS

Visus užprašome ant savo Kalėdinio parengimo rytoj vakare, Lietuvių Liuosybės Svetainėje.

Rengimo komitetas

Sveikinu Visus Savo Draugus ir Pažystamus su Žiemos šventėmis

JUOZAS GRUŠAS

3336 SO. LITUANICA AVENUE

Tel. Yards 6955

CHICAGO, ILL.

Strdingi Linkėjimai Sulaukus LINKSMŲ KALĖDŲ

Visiems Musų Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems

MIKE TARUTIS

NEW CENTURY TAVERN

3149 So. Halsted Street

Chicago, Ill.

Linksmy Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų visiems mūsų draugams kostumeriams

Frank Danauskas ir M. Danauskas
TAVERN SAVININKAI

1346 So. 50th Ave.

Tel. Cicero 5571

Cicero, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ!

Dearborn Coal Corporation

2426 So. Halsted Street

Calumet 6681—6656

Chicago, Ill.

PEOPLES RAKANDŲ

IŠDIRBYSTĖS

Kompanijos Krautuvės

Turi savo knygoje šimtus tukstančių vardu nuoširdzių rėmėjų ir su proga sulauktų Kalėdų švenčių, randa daug malonumo sveikinti Jumis brangiosios ir brangūs prieteliai ir palinkėti Jums gerą sveikatą ir neužsibaigiančio gyvenimo džiaugsmo.

DIREKTORIAI IR VALDYBA:

M. T. KEZES
J. A. KRUKAS
S. KRUKAS

A. LAPENAS
G. NAKROSIS
D. SEMAITIS

PEOPLES
MANUFACTURING COMPANY

4179-83 Archer Ave.

Tel. Lafayette 3171

2536-40 W. 63rd St.

Tel. Hemlock 8400

CHICAGO, ILL.

Night and Morning

Promote a Clean, Healthy Condition

Dėl akių suerzintų nuo Saulės, Vėjo, arba Dulkių, vartokite keletą lašų Murine. Jis Atgaivins, Suramins, Purgins.

Safe for Infant or Adult. At all Drugists.

Write for Free Eye Book. Murine Company, Dept. H. S., Chicago

MENO ŽINIOS

Kaip buvo Atvaizduotas Jėzaus Gimimas "Stainelėje Betliejaus".

Tapybos istorija nedaug turi žinių apie Jėzaus gimimą "Stainelėje Betliejaus". Paveikslai, kurie vaizduoja Jėzaus gimimą, atrodo, kad visi nieko nepasako apie Kaldėdas. Bet kalbant apie Jėzaus gimimą Betliejuje, bus reikalinga pažvelgti į 14-tą šimtmetį, nes nuo to laiko atsirado pirmieji paveikslai, kurie vaizduoja Jėzaus gimimą. Neseniai prieš tai ir pati tapyba atsirado.

Pabaigoje 15-to amžiaus pradžioje religinio meno žydėjimas, ne tik Florencijoje, Italijoje, bet daug vėliau ir Prancūzijoje, Holandijoje, Ispanijoje ir k. Pirmo to, katalikų bažnyčia neturėjo visų tų garlių paveikslų, kuriais ji dabar didžiuojasi, nors toli gražu ne visi jie bažnyčiai priklauso. Tais laikais apie tautinį meną niekas ne nesvajėjo. Muzika, dailė ir skulptūra buvo pašvęstos Dievo garbei—bažnyčiai. Garšius Italijos renezaso herojus, Michelangelo, pasakė: "Tobula tapyba ir skulptūra yra Dievo muzika."

Kiekvienas tų laikų menininkas įsivaizdavo labai skirtingai Dievą ir šventųjų atvaizdus. Italai buvo pirmieji, kurie pasauliui bandė parodyti, kaip išrodė įvairūs šventieji ir pats Kristus. Pirm didžiojo Italijos renezaso, tarp 1240 m., buvo taip vadinamas pradinis renezasas, kilęs iš bizantikos ir laipsniškai viręs realizmu. Pirmą reliefą, vaizduojantį Jėzaus gimimą, padarė Niccolò Pisano apie 1260 m. Cimabue buvo pirmas italų tapytojas, kaip kad "Adomas buvo pirmas žmogus". Bet Cimabue apie Jėzaus gimimą nepalikio jokio paveikslėlio, ne kitų jo paveikslų nėra užsilikę. Seniausios užsilikę (apie 5-tą amž.) katalikų brailižinis, motina su vaikiu Jėzumi ir pranašas buvo nežinomo autoriaus. Pirm 5-to amž. p. K. pirmieji krikščinys priešinosi plastikini menui reprezentuoti šventuosius, nes pagonytai darydavo.

Po Cimabue buvo Giotto ir Duccio, kurie religijai davė daugiau kūrinių; vėliau minykas Fra Angelico, gotikos italo, paėmė skirtingą liniją, iliustruodamas Testamentą. Šitas periodas skaitosi Senecijos ir Florencijos renezasas.

15-to amž. viduryje jau aiškiau atvaizduoja Jėzaus gimimą šitie dailininkai: Filippino Lippi, Botticelli ir Domenico Ghirlandajo. Šito periodo dailininkai buvo Florentinčiai ir jų kuryba nedaug skyrėsi nuo jų pirmtakų. Jų stilius buvo įtaškoje gotikos ir neturėjo savistovaus charakterio. Jų paveikslai neturi didelės meniškos vertės, išskyrus istorinę reikšmę.

Pabaigoje 15-to amž. gimė tikras Italijos renezasas du Michelangelo, Leonardo da Vinci, Rafaelis, Andrea del Sarto ir k. tų laikų talentais. Andrea del Sarto garšiamas savo paveikslu vaizduojančiu Jėzaus gimimą ne Stainelėje Betliejaus, bet aristokratiškojo stulbo. Tikrai Luini daug tiksliau atvaizduoja Kristaus gimimą Stainelėje Betliejaus, savo freskoje Saronos bažnyčioje. Rodosi, šito paveikslas re-produkcija yra plačiai katalikų vartojama.

Vokietis Albrecht Altdorfer (1480-1538) gal juokingiausias karikatūra padarė iš Betliejaus Stainelės. Jis priešais Panelę šv. sena, labai negražia moteriško, aplink riebus stori piemenėliai lyg balvoniškai, toliau stovi du seni vyrai ir asilas kanda sau uodegą. Paveikslas randasi Dailės muzie-

juje Čikagoje. Visos to paveikslas figūros begalo gremėzdikos ir be anatominės konstrukcijos bei semetrijos.

Yra keista, kad didieji dailininkai renezaso ir po renezaso laikų, Jėzaus gimimo neatvaizduoja. Michelangelo nupiešė tikrai "Šventos šeimos" paveikslą. Leonardo da Vinci—motina su kūdikėliu. Rembrand'tas vaizduoja Jėzų kūdikėlį bažnyčioje. Šis Rembrand'to paveikslas dabar randasi Art Institute parodoje Čikagoje. Visi didieji senovės dailininkai ko ne visus savo meno kurinius pašventė religijai, sukurdami šventųjų tulpas, bet mažiausia dėmesio kreipė į Jėzaus gimimo istoriją.

Sunku būtų pasakyti, koks yra geriausias paveikslas, kurį atvaizduoja Jėzaus gimimą Betliejaus Stainelėje. Tokių paveikslų yra daug, daugiausia, kaip jau virš pasakyta, pirm Italijos renezaso, bet jie priklauso primityviam plastikinio meno periodui, t. y. 13-14-tam amžiui.

Pirmieji krikščioniško plastikinio meno kūrėjai Jėzų ir kitus šventuosius įsivaizdavo juodbrūviais. Tik daug vėliau buvo priimta taisyklė, kad Jėzus nebuvo tamsių plaukų, kaip ir jo motina, nes tas nesąlogiška meniškai ir dvasiniui atžvilgiu. Kas svarbiausia, kad viduramžiuose tapyboje nepasireiškė nė dvasinė, nė fiziologinė ekspresija. Figūros kai stabai-balvoniškai, tik pats suizetas ši-tą pasako. Vieno ir kito tapytojo technika irgi beveik vienoda. Tikrai 16-tam amžiuje randame didelį individualybės skirtumą tarp vieno ir kito paties periodo ir tos pačios mokyklos dailininkų. Analoginiu žvilgsniu žiūrėdami, randame, kad Rembrand'to religiniai paveikslai yra niekas daugiau, kaip pats Rembrand'tas—holandas. Jo šventieji turi holandiško tipo panašumą. Rubens'as buvo irgi holandas. Jo garšius "Kristaus kryžavojimo" paveikslas yra taip skirtingas, kaip ispano Murillo garšioji "Panėlė šv. Nekalto Prasidėjimo." Michelangelo viršio visus kitus italų menininkus savo dideliu pažinimu kuno anatomijos ir dinamiško masto skulptūroje. Michelangelo buvo didelis mėgėjas graikų klasiškos skulptūros, todėl jo garšioj kuryboj nėra itališko tipo. Bet jo kuryba begalo originali ir perdėm liudija jo paties asmenybę.

17-tam amžiuje dailė ir skulptūra perėjo į liaudies, geriau sakant, į pasaulinį meną. Nuo to laiko niekas, išskyrus Israelį, Jėzaus gimimo Betliejuje neatvaizdavo tapyboje. Jeigu kas ir piešė panašius paveikslus, tai buvo lyg ir kopijavimas to paties dalyko. Visiškai suprantama, kodėl didieji pasaulio dailininkai ir skulptoriai ignoravo šį klausimą, nes jie nenorėjo pamėgdžioti kitų, senesnių menininkų, kurie tai atliko.

—Miklas Sileikis.

Nubaudė Lietuvė Už Nelegalią Degtinės Pardavinėjimą

Stockyards teisme teisėjas Borelli nubaudė lietuvę L. Yarnowskis-Jarumbauskas, 3947 S. Morgan street, sumokėti \$200 pabaudos už nelegalų degtinės pardavinėjimą.

Užpakalyje grošernės ji užlaikė "monshine flitą". Ten suimti keturi vyrai—kostumeriai turėjo užsimokėti po \$100 pabaudos.

PIRMYN SHARPS and FLATS

If this brain child of ours has more than an ordinary share of faults, it is because of a truly remarkable mechanical Barney Google "Spark Plug" that came our way after last Friday's Grab-Bag Party. We've been having such a hilariously good time cranking the contraption and having it gallop and hop around the work room floor that with misgivings we abandon it for a while to rush these few comments on paper.

In spite of the fact that we are rather childishly inclined for the moment, we can not but nurse a savage desire to put several young maidens to the most vicious tortures one is capable of. The reason for this bloodthirsty state of feelings will be found in two Feenamints that the ladies in question generously passed around last Friday night at the Party as honest-to-goodness, Wrigley chewing gum.

Friday the Thirteenth seems not to be a day of terrors to Onuks. She walks under ladders and brakes mirrors, yet good fortunes do not pass her by.

On the terrible day of ill luck and bad fortunes, Friday, December 13th, Onuks became the proud winner of a vocal contest sponsored by the Chicago Women's Club. The group intends to present a series of Gilbert and Sullivan operettas and for the purpose organized the Chicago Comic Opera Company which in turn held auditions for soloists.

Onuks carried off honors in the mezzo-soprano section and will soon make her bow at the Women's Club Theatre in one of the works of the famous British team. If she does well, Onuks will receive a scholarship as a reward. We wish her the best of luck and look forward impatiently to her appearance on the footlights.

Onuks is a member in whom "Pirmyn" always took great pride. Devoted to her work, striving toward the materialization of her ambitions, in spite of the numerous difficulties standing in her way, and a hard and willing worker, she has won the admiration of many. Every bit of good fortune that comes her way—is well deserved.

Time and again for the last two weeks we've been catching ourselves humming away some melodic tunes. Coming incognito they soon revealed themselves as some of the number of lively songs from "Tulpės".

"Naujoji Gadyne" and George Stephens did a good job of the presentation of the two act operetic novelty. It boasted of some good acting and singing that certainly should urge George on to attempt something again in the very near future. The costuming deserved a pat on the back, similarly as our Frank Pukis, who found his way into the cast to give us an idea of what luck befalls a young American beau, who finds himself suddenly surrounded by wooden-shoed Dutch maidens making goo-goo eyes from their garlands of colorful tulips.

Being practical-minded we shall take up the advice given in the play and see what we can do about having some

General Motors shares come our way.

The fact that "Pirmyn" will bring Rossini's "Cavalleria Rusticana" to the Sokol Hall on February 9th, recalls to our mind a humorous incident that occurred to one A. Tokatyan while singing the part of Turiddu at the Met in New York some time ago.

In the course of the opera Turiddu is challenged to a duel by the husband of a fair Italian lady to whom Turiddu is paying violent attention. Turiddu accepts and to let the opponent know of the decision, he has to, for some reason or other, bite the latter's ear.

Carried away by the fast moving and stirring tempo of action Tokatyan in a moment of great realism took a bite at the opponent's ear, but what a bite... The entire ear disappeared in Tokatyan's mouth, while the challenger let out a scream that made the audience jump up from their seats. A commotion followed, the curtain came down with a bang and the two gentlemen nearly came to fists. But after it was found that the challenger's ear was still intact, altho it bore the marks of Tokatyan's teeth, and after due apologies, the performance moved on. Tokatyan remembers the incident to this day and every so often he recited the story at the Chicago City Opera Company where he sang this season.

Now we want to hurry back to our "Spark Plug", but before we do so, may we wish all Pirmynites and their friends and supporters a very Merry

Christmas. Even to those that pass Feenamints around for chewing gum.

The Silent Partner.

THREE IN ONE

K R Election, Invitation and Review

Three? It is four! The Season's Greetings are also included in this article. The Season's Greetings are cordially extended by the K R's to their many friends.

The Season's Greetings first, and second: the K R annual invitation to the annual dance always held the early part of the new year. This time it will be the K R LEAP YEAR SHUFFLE, on Saturday evening, January 11, 1936, in the Vienna Suite, at the Bismarck Hotel.

Please let us know if we may expect you. In other words, RSVP to any K R member or to one of the committee: Aldona Yuška, Chairman, Helen Blaždis, Bernice Malela, Marie Slaters.

Third and fourth: let's review at one glance the eventful history of the K R's who this year of 1935, have been celebrating their Tenth Anniversary.

Since the days of high school pranks, these Lithuanian young ladies have been loyal to the friendly K R group. Now, a good number have attained the honor and dignity that go with university degrees, and some will soon receive theirs, while

the balance have contributed to the circle their knowledge gained by working in the Business World.

Space limits mention of the numerous and varied activities that the K R's have sponsored, but they must be worthwhile if a young group can remain an active club for Ten Years and continue attracting additional members each year.

And the future holds even a brighter outlook. The new officers have some interesting plans to present, and the club will surely "back" them for it has much confidence in the officers-elect: Eugenie Rogers Lenkart (Mrs. B.), President; Birute Briedis, Vice-President; Lucy Sadauskas, Secretary; and Josephine Schultz, Treasurer.

Congratulations! Best wishes! Merry Xmas, Happy New Year to the K R officers, to club members, to our good old newspaper editors and friends, and to you and everybody you know and will know. Cheerio! K R Newsy.

19 Alleys 6 Stalai 19 Alleys

Riskit bole dėl geresnės sveikatos!

SOUTHWEST BOWLING ALLEYS

1659 Blue Island Avenue

Telefonas CANAL 7554

William Arbanas Jack Whitehead

Crane Coal Co.

5332 S. Long Ave.

Tel. Republic 8403

Pocahantas Mine Run Screened 5 tonai ar daugiau \$7.30 tonas Smulkesni \$7.05 tonas

PADEKAVONĖ

A. + A.

PETRAS PETRAITIS

Kuris mirė gruodžio 12 dieną ir palaidotas tapo gruodžio 16, 1935, o dabar šis šv. Kazimiero kapinės, amžinai nutilęs ir negalėdamas atsikvėpti tiems, kurie suteikė jam paskutinį patarnavimą ir palaidėję jį į ta neįsivengiamą amžinybės vietą.

Mes atminame ir apgalvodami, jo prasišalinimą iš mūsų tarpo, reikiame giliatsla deka dalyvavusiems laidotuvių žmoniems ir suteikusiems šv. Mišias, vainikus, giminėms, draugams. Dekavojame mus dvasiskam tėvui, Kun. A. Briškui, Valančiui, Joneliui ir Mišionierui už kraują pamokslą, kuris atlaikė įspūdingas pamaldas už jo sielą: dekaavojame garbūriui I. Lilevičiui, kuris savo geru ir mandagiu patarnavimu garbingai nulydėję jį į amžiną, o mums palengvino perkesti nuliudimą ir rūpestus, dekaavojame laidotuvių direktoriui I. Zolpiui už suteiktą vietos dėl inquestos: taip pat draugystėms Amerikos Lietuvių Piliečių klubui ir Kels studio įkėlę, klubui ir paralytės dekaavojame visiems dalyvavusiems laidotuvių žmoniems: o tau musu mylimas vyre ir tėveli sakome: išleisk šaltai žemėje.

Moteris ir Sunai.

FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

Skolinam Pinigus ant Pirmų Morgičių.

Taupykit pinigų užkrintojai Vietoj, U. S. Government įstatų, F. S. and L. Ins. Corp. apdrausta kiekvienos įpastos iki \$5,000.00.

Mokam dividendą kas 6 mėnesiai. Prailtyje išmokėjom 4%.

2324 S. Leavitt St. Tel. Canal 1679

JUSTIN MACKIEWICH, Prezidentas.

Gerkit ir Reikalaukit

Visose Alinėse

Mutual Trijų

Žvaigždžių

Kentucky

Bourbon

ir

Lietuviškos

Degtinės

NATHAN KANTER

Mutual Liquor Co.

4707 So. Halsted St.

Tel. YARDS 8803

Nusižudė Brighton-parkietis Kazimieras Daugskurdis

Užvakar naktį savo namuose nusižudė daugeliui žinomas buvęs groserninkas, paskutiniu laiku taverninkas, Kazimieras Daugskurdis, 2453 W. 45th St. Lietuvis atėmė sau gyvybę, nuėjęs namo užpakalinį ir ten paleidęs kulka sau į kaktą. Kuną atrado vėlionio žmona, Domicele Daugskurdis.

Vakar iškilmingai Palaidojo Igną Kesioną

Lietuvių Tautiškoje kapinėse vakar buvo palaidotas Ignas Kesionas-Kassen, 5734 S. Talman avenue, kuris mirė tragiška mirtimi, gr. 18 d., žuda mas po gatviakariu.

Vėlionį į kapus palydėjo apie 50 masinų. Namuose, ir kapinėse, prieš pakasant grabą, V. B. Ambroze pasakė atatinamas gėdulo kalbas.

Velionis paliko žmoną, Barbora Kesioną, ir du sunus, Al. dolfą ir Walterį.

Laidotuviams rūpinosi grab. Butkus.—Senas Petras.

Jauni lietuviai advokatai pasekmingai darbuojasi

Trumpą laiką atgal bendrą ofisą atidarė du jauni lietuviai advokatai, Albertas Lidy ir Ferdinandas Petraitis.

Jie turi išnuomavę gražias patalpas rumuose ties 77 West Washington avenue, kambariai, 1810.

Pirmasis, p. Lidy advokataujan jau ketvirtus metus, o antrasis—p. Petraitis, trečius. Lidy per kurį laiką dirbo su firma, Witten, Pegler and Dale.

Ofiso atidarymo proga ten įvyko kuklios iškilmės, kuriose dalyvavo p. A. Kalvaitis, konsulas, keletas žymių apskrities ir miesto teisėjų, ir daugelis žinomų lietuvių, nekalbant apie didelį būrį jaunųjų profesionalų draugų.

Idomu pastebėti, kad p. A. Lidy, jauno teisininko žmona, taipgi studijuoja advokaturą ir žada netrukus kursus pabaigti.

—Draugas.

Pasiryžusi Gerų Draugų Nesuvilti

Siuomi noriu pareikšti "labai didelį" ačiū Pirmyn Chorui ir visiems svečiams, kurie dalyvavo mano gimtadienio ir "surprise party" vakarėlyje. Man tai buvo didžiausias ir maloniausias siurprizas kokio aš dar savo gyvenime neesu turėjusi.

Aš jaučiuosi nepaprastai turtinga, turėdama tokią didelį skaičių draugų ir bandysiu užsistatinti ir palaikyti ju draugiškumą.

Taiči, ačiū Pirmyn, kuris surengė šią parę; Onukui, nes girdėjau, kad ji daugiausia pasidarbavo; gospadinėms — M. Baronienei, F. Jakavičienei, C. Stuparienei, J. Pukienai, M. Millerienei ir mano mamytė už tokią skanią ir gražią vakarienę; Norai Gugienei už gražų programą vedimą; mano tėveliui, Dr. Strikol, Dr. Montvid, S. Jakubauskui, J. Šarkiuui, V. Ambrose, J. Virbickui ir visiems kalbėtojams, kaimiečiams už padaniavimą.

Gaila, kad čia nėra vietos suminėti visus svečius, bet jų buvo suvirš du šimtai. Ačiū ir už dovaną. Nesijaučiu, kad užsipelniau tokios didelės pagarbos, bet bandysiu dar sunkiau ateityje dirbti, kad nesuvilt draugų.

Ačiū, taipgi šia proga, visiems linksmy Kalėdų!

Anelė Steponavičienė.

Majoras E. J. Kelly sveikina Chicagos piliečius su Kalėdų šventėmis

"Linkiu kuogeriausių Kalėdų švenčių visiems Chicagos miestui gyventojams. Nes visi turi teisę naudotis palaima šios šventės metu—žengiančių ilgu, bet pasėkmingu gerbuvių keliu. Kiekviena praėitų metų diena padarė ne vien medžiaginių pagerinimų, bet ir dvasios stiprinimą.

Kur aš mieste nepasisekčiau, matau Kalėdų dvasios pakilimą, krautuvės persipildžiusios lankytojais, kas rodo prekybinio pagerėjimo ir stebėtiną draugiškumą, kas duoda mums užtarnautą garbę ir pasididžiavimą. Visas miestas, sujungęs visas savo pajėgas dirbo iš vieno, kad išplėsti kuo daugiau pasisekimo visam Chicagos miestui.

Ir, todėl, trokštu kiekvienam kuolinksmausių Kalėdų."

Baus už netvarkymą namų numerių

Chicagos miestas prašo visų piliečių peržiūrėti savo namų numerius ir, esant netvarkoje, pirmoje eilėje padaryti atatinamus pagerinimus, kad tuo palengvinti pašto aptarnavimą ir priekį pristatymą, kas neretai užsivilkina del netvarkingų numerių.

Nežinant savo namų numerio, galima kreiptis į Bureau of Maps and Plats, Room 410, City Hall.

Vienukart perspėjama, kad tiesutvarkius virš pasakytų numerių laike 30 dienų, bus skaitoma prasižengimu, už ką gali būti nubautas \$5.00 pinigine pabauda. Reikalingi numeriai galima bile kur apeliokės krautuvėse gauti.

Kalėdinių Gėlių Paroda Chicagos Parkuose

Gruodžio 22 d., trijuose Chicagos parkuose, Garfield, Lincoln ir Washington, atsidarė kalėdinių gėlių paroda. Ji tęsis iki sausio 5 d. Parodų paviljonai atdaryti publikai nuo 8 ryto iki 10 vakaro. Įžanga vel-tui.

Nuoširdžiai

Rekomenduojamas Vaistas dėl Vidurių

Chicago, Ill.—"Kuomet tik viduriavimas ar nemaloni Triner's Bitter Vyną ir nuoširdžiai rekomenduoj visiems." — Mrs. Susanna Pavlus.

Nedarykite bandymų su visokiais vaistais. Imkite Triner's Bitter Vyną, kuris per pastaruosius 44 metus prirodė save atsakančiu vaistu dėl užkietėjimo, gaus, prasto apetito, galvos skaudėjimo, neramaus miego ir panašių ligų. Visose vaistinėse.

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Joseph Triner Company, Chicago

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ KALEDŲ VISIEMS DRAUGAMS IR KOSTUMIERIAMS

G. Benošius

APTIEKORIUS
2612 W. 71st St.
CHICAGO, ILL.

RADIO

Šiandien "Naujienų" Programas Pašvęstas Kalėdų Šventėms

Šio ryto "Naujienų" žinių programos iš stoties WCBF (1080 kc.) 9:30 val. ryto bus pašvęstas Kalėdoms. P-a Gugienė ir dain. Bernice Malela iš Waukego sudarys programą, vaizduojantį švenčių reikšmę, ir muzikos, eilių ir vaizdinių pagelbą prieš įspūdingumą ir spalvingumą, kurį tik Kalėdos, iš visų švenčių, teturi.

"Naujienų" programai pasieks klausytojus 9:30 val. ryto kas antradienį, ketvirtadienį ir šeštadienį.

Ketvirtadienį Budriko Valanda iš WHFC.

Ketvirtadienį vakare, nuo 8 iki 8:45 iš WHFC (1420 kc.) bus transliuojama Budriko Radio valanda. Programos susidės iš įvairių muzikos kurinių, dainų ir įvairenybių. (Sp.)

Kalėdinis Radio Programas

žymus dainininkai išpildys Operetę "Šventoji Naktis" ir daug gražių kalėdinių melodijų.

Šiandie, Kučių vakare, 7-tą valandą Peoples Rakandų Bendrovės pastangomis bus transliuojamas įdomus ir gražus kalėdinis radio programos. Jo

Linksmų Kalėdų Visiems!

Julius' Tavern

Julius Savickas, prop.
SCHLITZ BEER
1720 So. Union Ave.
Phone Canal 1256
Chicago, Ill.

PRANEŠIMAS

Siuomi pranešu visiems savo draugams, pažystamiems ir kostumeriams, kad aš savo vaistinė-aplėkų perkračiau į NAUJĄ VIETĄ. (Se-kamos durys nuo kampo senosios vietos)—2555 West 69th St.

Reikalui esant, prašau draugus atsilankyti, visuomet suteiksiu malonų patarnavimą.

Mano vaistinė-aplėkų yra moderniška.

LINKIU VISIEMS DRAUGAMS IR PAŽYSTAMIEMS LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ!

A. G. Kartanas

2555 W. 69th St.
Tel. Hemlock 0318
Chicago, Ill.

ispildymui yra užkviesti Chicago žymiausi lietuviai dainininkai ir dainininkės, kaip tai operos dainininkė ponia H. Bar-tush, Ona Škeverutė, Jonas Romanas, Antanas Čiapas, Peoples Radio Kvartetas ir kiti, kurie dainuos gražiausias ištraukas iš šiam sezonui tinkamiausios operetės, Petrausko, "Šventoji Naktis", ir kitas gražias Kalėdų melodijas.

Prie to bus žavėjančios šiam sezonui atatinamos muzikos, ir įdomių kalbų. Kalbės Dr. K. Kliuga, D.D.S., "Calis Kepu-rė" ir Peoples Krautuvių atstovas, kurių kalbos susidės iš kalėdinių pasveikinimų, eilių ir visokių įdomybių. Šie programai yra transliuojami iš stoties W.G.E.S., 1380 kilocycles kas antradienio vakarą.

Radio programos 10:30 vakare iš WHMC

Šįvakar, 10:30 P. M., iš stoties WHFC bus transliuojamas specialis lietuvių kalba radio programos, kurį ruošia 13-to

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Visiems Draugams ir Kostumeriams

Linki
FRANK S. KUZMARSKIS
Tailor & Musician
2635 W. 39th PLACE
Tel. Virginia 1481

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ KALEDŲ LINKI

Bridgeport Tavern

Visiems rėmėjams, draugams ir pažystamiems. Taipgi užprašome ir Naujų Metų pabaigti.

J. ir M. Evinskai
3430 So. Halsted St.

SUSTABDYKIT GĖRIMO IPROTI

—su ALSANS, aukštos rūšies nebrangus naminis gydymas. Be narkotų. Saugus ir veiklus ir ilgai laikas. BE SKONIES, BE KVA-PO. GALI BUT PADUOTAS BE GERĖJO ŽINIOS. Rašykite, telefonokit arba atsilankykite. Reikalaukite mūsų knygelės—DYKAI. ALSANS LABORATORY, 190 N. State St., Chicago. Kambarys 888. Telefonas CENTRAL 7170.

Linksmų Kalėdų Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams

BIRCH'S TAVERN

A. J. BERZINSKIS, Savininkas

2555 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILL.

Linksmų žiemos švenčių Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų visiems rėmėjams, draugams ir pažystamiems

Paul and Carrie Ambrose Tavern

1843 SO. HALSTED STREET
CHICAGO, ILL.

SIRDINGI LINKEJIMAI SULAUKUS LINKSMŲ KALEDŲ Visiems Musų Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems

Prager Alus STANLEY TAVERN

4119 SO. ASHLAND AVENUE

wardo Lietuvių Demokratiškosios Vėdejas, Paul Saltmiersas. Programo komisija, J. Lenkart, A. Kumskis ir J. Lenkart.

KALĖDŲ BALIUS. rengiamas Tautinės Parapijos sve-tainėje, 3501 S. Union Ave., gruodžio 25 dieną, pradžia 7 val. vak. Kviečia Kun. S. Linkus ir Komitetą

Kasdien skaitydami "NAUJIENAS" lietuvių įgyja naudingų žinių ir gerų pamokinių.

Linksmų Kalėdų Visiems Tavernams ir Pažystamiems!

Utility Liquor Distributors Inc.

F. DZIMIDAS
2640 W. 63rd St.
CHICAGO, ILL.
Phone Prospect 0746

Svarbus Pranešimas

Gerbiamieji, Chicagos Lietuviai:

Kalėdos jau čia pat. Kalėdų šventė yra visų džiaugsmo diena, kuri bėna tik kartą į metus. Tad reikia jas iškilmingai apvažkščioti ir pasilinks-minti su savo draugais. O džiaugsmo ir gero upo sukelimui reikia būtina turėti butelį geros degtinės. O gauti geros, tai galima tik pas draugą S. RUMCHAKS, nes draugas Rumchaks užlaiko importuotą degtinę iš šampaną. Jis taipgi turi didelį pasirinkimą visokios rūšies Amerikoniškos degtinės, už labai žemas kainas.

Tad pasimatykite su juo ir reikalaukite tų skanių gėrimų pas savo draugą S. Rumchaks. Ateikite visi į iškilmingą Kalėdų spalvomis išpuoštą ir apšviestą S. Rumchaks Tavern, 3106 So. Halsted Street.

Arba pašaukite telefonu VICTORY 2181, jis jums pristatys į namus.

O dabar S. Rumchaks linki visiems savo draugams ir rėmėjams LINKSMŲ KALEDŲ!

CLASSIFIED ADS

Automobiles

NIEKO NEIMOKET — 12 iki 18 mėnesių išmokėjimui. Ist. 15 metų. Overhauling, body taisymas, male-vojimas, apdengimas, tajorai, bette-ries, auto radios, viršai, stiklai, fen-deriai, apskaitliavimas, towing dy-kai.
2511 Milwaukee Ave. Bel. 4845

Business Service

Biznio Patarnavimas
PATAISYK STOGA IR RYNAS DABAR

Bukit prisirengę pirmą negrą sniegas išskris. Pašaukite mus dėl dykai apskaitliavimo. 25 metal patyrimo — Biekorius ir Stogius.

Leonas Roofing Co.
3750 Wallace Street
Tel. Boulevard 0250

UNIVERSAL STORAGE

V. BAGDONAS, Sav.
Local and Long Distance
Furniture and Piano Moving
3406 S. Halsted Street
Phone Yards 2408

NAMU SAVININKU ATYDAI Musų biuras suteiks patarimus namų savininkams reikale nesusipratimu su rendavimais. Maža narinė mokes-tis. Atdara kasdien nuo 8 val. ryto iki 8 val. vak. Šventadieniais nuo 10 ryto iki pietų.

LANDLORDS' BUREAU OF CHICAGO Inkorporuotas
1642 West Division St.
Tel. Armitage 2951
Mes esame jau šiuo adresu virš 50 met.

THE BRIDGEPORT ROOFING CO. Ar jusu stogas reikalauja patai-symo? Pašaukite mus ir mes pasa-kyisme kiek kaštuos pataisyti. Mes taipgi darome visoki biokorystės darba.
3216 So. Halsted Street
Tel. Victory 4965.

GREITAS PATARNAVIMAS Skolinam pinigų ant mortgizėiu. Užrašom visokios rūšies apdraudas. — Insurance. Padarom dokumen-tus. Išrenduojam, pardudam arba išmainom nekilnojamas savastis. Z. S. Mickevici & CO.
6816 So. Western Ave.
Hemlock 0800

COAL

Anglys
AUGSTOS RUSIES NORTHERN ILLINOIS ANGLIS. GERIAUSIAS Pavaduotojas dėl Pocahontas Mine Run \$5.75 Lump, Egg or Nut 6.00 Screenings 4.75 Tiesiog iš Kaasyku — Nemažiau kaip 2 Tonus. Pašaukite dienos laiku arba vakarais Tel. KEDZIE 3882.

HIGH GRADE NORTHERN ILLINOIS COAL Best Substitute for Pocahontas Mine Run \$5.75 Lump, Egg or Nut 6.00 Screenings 4.75 Direct from the Mine. — 2 ton minimum. Call Day or Night KEDZIE 3882.

ANGLIS ANGLIS ANGLIS Tropicair Anglis — geras pavaduotojas dėl Pocahontas. Daur šilumos. Mažai pelenų. Teisin-za! nusvertos. Lump ar egg — \$6.00; Mine run — \$5.75; Stoker — \$4.75.
NORTHERN COAL CO. Merrimac 2524

CLASSIFIED ADS

Furniture & Fixtures

Rakandai-Itaišai

ISPARDUODAME BARU FIKCE-RIUS, visokio didžio su Coli Baksala ir alinkom. Taipgi stori fikcerius del bile kurio biznio iskaitant svarstyk-les, registrius ir ice bakus. Cash arba ant išmokėjimo. Pamatykite mus pirm negrą pirkite kitur.
S. E. SOSTHEIM & SONS
STORE FIXTURES
1900 S. State St. — CALumt 5269.

AUKŠČIAUSI CASH mokėsim už vartotus bile kurio bizniaus stori fikcerius. Pašaukite Haymarket 8827.

Personal

Asmenų Ieško

PAIESKAU Magdelenos Besnavi-čienės. Pirmiau gyveno West Virginia Box 4, dabar nežinau kur ji gyvena. Prašau atsiliepti, turiu svarbu reikala jums pranešti. Tie kurie žino kur ji gyvena, malon-ėkite pranešti jos adresu, už tai tariau ačiū.
PETER BLASKAUSKAS
4426 S. Hermitage Ave. Chicago, Ill.

PAIESKAU savo sesers Ievos Mi-kalajūnaitės, po vyru Strikolienė, gyvenanti Binghamton, New York, Jonas Mikalajunas, 2133 S. Halsted Street.

Help Wanted—Male

Darbininkų reikia

REIKALINGAS darbininkas prie namų darbo. Kuri pečius — Pra-gyvenimams ir mokesčiams. Atsišaukite Box 371, Naujienos.

Help Wanted—Female

Darbininkų reikia

NAMU PRIŽIURETOJA, abelnas namų darbas, virimas. Maža pri-vatiška šeimyna, geri namai, \$5. Nuolatinis darbas. Jacobs, 2903 Augusta Blvd.

MERGINA abelnam namų darbu. Maža šeimyna, geri namai. Tel. Crawford 0652.

For Rent

RENDON pigiai išdirbtas per il-gus metus salūnas, su visais itai-symais ir flatas, yra turška ir ru-siška pirtis, 3318 S. Morgan St.

RENDON moderniškas tavern — pilnai įrengtas, 3 kambariai užpaka-lyti. Galima matyti po pietu. Atsi-šaukite 302 W. 51 St.

DYKAI 3 kambariai pagyvenimui žmogui, kuris nusimano apie kar-pendervystę, 5521 So. Harlem Ave. Šaukite Drexel 3869.

Business Chances

Pardevimui Bizniai

PARDAVIMUI Tavern. Priekas-tis du bizniai. Reikia mokėti tik už įrengimą. Kreiptis Box 369, 1739 S. Halsted St. Naujienos

PARDAVIMUI Delicatessen ir buclernė. Biznis išdirbtas per ilgus metus. Priekasti pardavimo patirist ant vietos. New Life Delicatessen, 3331 South Halsted St.

BUCLERNė ir grosernė — Seniai išdirbtas vieta. Parsiduoda pigiai — Apleidžiui miestui. Box 363, Nau-jienos, 1739 So. Halsted St.

PARSIDUODA tavern su Light Lunch ant kampo, tarpu dideliu dirbtuvu, geras transportacija ir prie gelžkeliu. 1701 So. Canal St.

TAVERN rendon su gerais fikce-riais prie dideliu dirbtuvu, 4 kam-bariai. Renda pigiai arba mny-šių į bungalow arba dviejų flatu nama. 4300 So. Wood St. Tel. Virginia 1564.

TAVERN rendon — 7 pagyveni-mui kambariai. Visi fikceriai. In-formacijas gaukite 2 lubos užpakaly. 4300 So. Ashland Ave.

PARSIDUODA buclernė ir grosernė, nėra kiti buclernė per du blo-kus. Priekasti pardavimo, vyro mirtis. Su namu arba be namo. 3435 So. Wallace St.

PARDUOSIU su namu taverna arba mainysiu ant rezidencijos namo. 3427 So. Wallace St.

REAL ESTATE FOR EXCHANGE Išsimaime Namai ir Ukės

TEMYKIT

Kas turite nuosavybę, nama, uke, lota, didelį ar mažą, bile kur Jun-tinase Valstijoje, Kanadoj ar Lie-tuvoj ir norėtumėt mainyti, rašykite ir prisiųskite pilnas informacijas, kainas, morkizius, renda ir t. t. arba kreipkitės asmeniškai. Taipgi skolinam pinigų. Parduo-dam ir mainom morkizius, vekselius (notas), kontraktus, bonus ir viso-kius biznius. Mainom ir tokius namus, ukis, automobilius, lotus, kuriu morkiziai baigiasi arba pasibaige arba tik dali reikia numokėti. Turime apdraudus departments. J. NAMON & CO.
Lietuvių įstaiga nuo 1919
6755 S. WESTERN AVENUE
Chicago, Ill., U. S. A.

Ryt Švėsime

Ryt Kalėdos. Šiandien didelė judėjimo diena. Šeiminkė skuba į krautuvę baigti supirkti visus skanėsius, kuriuos gražiai prirengusi, ji sudės ant stalo Kučių vakarienei. Parėjusi iš krautuvės, raudonuojuanti nuo karščio, plintančio iš pečiaus, ji triušiasi virtuvėje, kepa, nadivoja, išlaužusi iš sluotos šiaudą kiša jį į kepsnį žiurėti ar jau gatavas.

Tėtis, baigęs darbą eina savo vaikučiams dovanų supirkti. Juzei lėlę, Jonukui elektrikinį treiną.

„Ka-gi tokio čia supirkai Juozai, klausia jo žmona.“ „Et, visokių niekų Stase“, jis jai atsako, bet vieną ryšulėlį bando kaž kaip nuslėpti, palieką jį neatrیشta. O Stasė, lyg suprasdama, kad ji neturi per daug klausyti, nutyli, nusišypso ir širdyje pasijaučia labai laiminga.

„Visgi, neužmiršo“, ji pagalvoja, ir vėl nusišypso prisimindama apie tą dovanėlę, kurią ji Juozui keletą dienų atgal nupirko ir gražiai, į gelėmis išmaliovotą popierių suvyniojo ir paausotu žniuruku perrišo.

Bury's jaunuolių briausiasi krautuvėje per stalą apkrautą dėžėmis visokių įvairiaspalvių pavelksluotų kortelių. Pamiršo, mat jie kai kuriems pasiūsti Kalėdų atvirutę, nors per kelias dienas visai galvojo, visokius vardus minėjo, kad tik nieko nepraleisti.

Gatviakariai visur pilni žmonių su ryšuliais, ryšulėliais. Gatvėmis maži vaikai įsikabinę į eglaites jas tempia, velka šaligatvio cementu namo, kad visokiais blizgančiais nudabinti ir šviešomis iškaisioti.

Eglaitę bedabindami Jonukas ir Juzytė smarkiai ginčijasi, jų skoniai nevienodi.

Juozukas nori, kad eglaitė stovėtų tame kampe, bet Juzytė sprendžia ir sako, kad turi būti kitame.

„Gee, Johnny, tu visus bulbs sudėjai į vieną pleišą“, aiškina ji protestuodama, kad Jonukas negerai šviesas kaisioja po eglaitės šakas. Nors paprastai Jonukas ant savo pastato ir

Juzytei nenusileidžia, bet šį kartą kaž kodėl jis nedaug ginčijasi, pasiduoda ir tai visai nepiktuoja. Jis visai neturi noro, kaip paprastai, jai ausis nuboksuoti, Vėliau net ir pabučiuoja, apie ką šiaip jis nepagalvotų arba sugestiją griežtai atmestų kaip didžiausį prasižengimą prieš vyriškumo įstatymus.

Visur judėjimas, visur ruošia, kurį pas mus lietuvių pasibaigs tik kai vakaras ateis, sutems ir šeiminkė baigs sukinėti visokių puodais ir gardumynais apkrautoj virtuvėje. Netrukus ji paties stalą Kučioms, pakiusi po baltulėlę staltiesę, už kur su-griebtą saujelę šieno. Apkraus stalą kisieliais, raudonais barščiais, silke, šližkais.

Visur tik spindi, žiba, mirkčioja. Languose, vainikai su raudonu žiburėliu viduryje. Vienur, kitur eglaitės didžiojo spindinčiais papuošalais. Ausis kutena Kalėdinė giesmė. „Silent night...“, „Naktis Šventa...“, „Gul šiandieną jau ant šieno...“. Visur tik sukinėjasi, maišosi raudonai apsitaisę, barzdotas Kalėdų Diedukas.

Užmiršo visi apie viską, tik galvoja apie vieną dalyką. Vieno visi laukia, vienam visi ruošiasi... Visiems ant širdies taip lengva, trušas ir skubėjimas nevargiantis, bet malonus. Taip ir norisi skubėti, daryti, kad būtų gražiau, kad būtų geriau. Tas laukimas rodos, tiek daug žada. Laukimas, giesmės, šviesos, eglaitės, papuošalai. Kučių gardumynai, Kalėdų Diedukas, viskas taip veikia, jūdina, susilieja į upo pakilimą, į prižadintas iš miego kilnesnes žmonių mintis. Priešas atrodo ne toks baisus, žmogus ne toks svetimas, pasaulis ne toks baurus. Norisi prie kiekvieno prieti, ir kaimo žmogus žmogui, nuoširdžiai laimės, džiaugsmo palinkėti. Norisi vargingesniai padėti, nelaiminga paguosti. Žmogus bent kartą pajunta, kad gera yra gyventi

Ryt, mat, yra Kalėdos.
S. D.

Kalėdoms

Kad sniegurės sukas ir krenta,
Danguj nesimato žvaigždžių,
Išilgę giedros, mes vis laukiame
Kalėdų skaisčių.

Kad vargas mus spiria ir slėgia,
Nepakeliam savo naštos,
Širdis vis gaivina dar viltį
Geresnės dienos.

Gal viskas paliks kaip ir buvo
Lig savo užmerksim akis,
Bet vilčia giedros net ir mirštant
Vis plaks mus širdis.

Vis trokšime laimės didesnės,
Dienos be juodųjų vargų,
Ir sniegurės krentant vis lauksim
Kalėdų šventų.

Kučios Lietuvoje

(Iš atsiminimų)

Rašo ŽEMAITIS

KIEKVIENAS mūsų atsiilgęs šiaudą, tai tos kšos mena savo jaunų dienų bus ilgesnės. Ispudžiū. Nors tai jau Be abejoj kiekvienas iš mūsų šmotas metų atgal, bet su stengimės ištraukti kučios vienos ištigo man į gausų šiaudą, bet ištraukiau mintį taip, kad ir šiandien aš kokio sprindžio ilgumo. Jis aiškiai atsimenu.

Tai buvo kučių vakaras. O kvatoti iš mano tokio ilgo šiaumų šeimoj, buvo įsigyvenę do. Tik aš vienas nesijuočiau. Paskiau mama ir vyresnės seserys nuvalė stalą, nuplovė indus. Stalą ir krėslus patraukė į pašalį — padarė daugiau vietos vidury aslos.

Tėvas, pareiškė: „Dabar, po kučių, jau netoli dvylikta valanda, prasideda kalėdų šventės. Visi galite linksmintis ir šokti.“

Atsirado iš kasžinkur du muzikantai ir pradėjo groti. Visi susikibę į poras, pradėjo šokti.

Aš tuomet buvau mažiukas. kai pipirukas ir man nebeteiko poros — likau vienas. Tėvas, sėdėdamas prie stalo man sako: „Imk krėslą ir šok.“

Aš taip ir padariau. Nutvėręs krėslą, kad pradėjau jį sukuti ir besukdamas, pokštui uždaviau savo broliui į koją. Tas sušuko ne savo balsu. O tėvas pradėjo kvatoti. Ir kiti visi turėjo daug juoko iš mano šokimo su krėslu.

Mums bešokant, pečius išsikureno. Mama tuo tarpu prirengė kalėdoms valgius: pri-dėjo katilą kopustų ir kiaulienos, prikimo paršiuką, o žaisį prikišo obuoliais, viską sudėjo į karštą pečių — ir tie valgiai kepė per visą naktį.

Kuomet aš atsikėliau iš ryto ir įėjau į seklyčią, valgiai taip gardžiai kvėpėjo. Aš neiškentęs paprašiau mamos, kad man duotų paragauti tos keptos žaisies ir paršiuko. Atsimenu, kad kepsniai buvo taip gerai ir taip minkštai iškepti, kad ir dabar reikia seilę rytli.

Bet iš kur mama tuos valgius gavo, tuomet man nereikėjo apie tai rupintis.

Kalėdos Istorijos Šviesoje

Rašo Adomas Grybė, M. T. S.

KALĖDOS, anot tulo angli mokslininko Christopher Morley, yra vienas seniausių pasaulio reiškinių, bet nežiurint į tai, jos atneša ką nors naujo kiekvienais metais.

Saulė garbinantieji Europiečiai ir Azijos tautos Kalėdas šventė daugelį šimtmečių prieš Kristų. Jie džiaugdavosi, kada saulė grįždavo nuo pietų pusės ir kildavo vis aukščiau ir aukščiau kiekvieną rytą.

Senovės Romenai tą dieną (gruodžio 25 dieną) vadindavo Saulės švente (sol invictus arba sol novus), kurią švėsdavo visu iškilmingumu ir puošnumu, net ir savo vergams suteikdavo tam tikrų privilegijų. Persai, panašiai Romiečiams, apvaikščiavo tą dieną, kaip šviesos dievo ir tamsybės nugalėtojo Mitros šventę. Musų gi bočiai-lietuviai, žiloje senovėje ir vėlesniais laikais (iki Reformacijos) taipgi šventė gruodžio 25 dieną. Jie džiaugėsi tą dieną, kad saulė, per kelis mėnesius menkai švietusi, pagaliau galingam dieviui Perkunui padedant, išsilaisvino iš nelaisvės bokšto. Senovės Egiptiečiai, Tinikiečiai ir Graikai švėsdavo tą dieną, kaip saulės dievo gimimo dieną. O žydai ją šventė ir švenčia, kaip Hanukah (pašventinimo šventę) šventę.

Toji Kalėdų diena, kaip ir mums, buvo taikos ir ramybės diena, kur visokie vaidai, karai ir skriaudos tai dienai pasiliaudavo. Tokioje pat dvasioje ir „dangaus angelai“ sutiko, Didžiojo Mokytojo, Jezaus iš Nazareto gimimo momentą.

Kalėdų šventimo pradžia.

Kalėdos yra Jezaus gimimo paminėjimo šventė, švenčiama beveik visų krikščionių gruodžio 25 dieną. Bet kas nuostabiausia, kad Jezaus gimimo dieną per daugelį šimtmečių po Jo gimimo nebuvo švenčiama. Bažnyčios Tėvai, kaip Irenaeus (202 m.) ir Tertullian (230 m.) savo švenčių sąrašuose nemini Kalėdų švenčių. Pirmieji Kalėdų šventimo daviniai paeina iš Egipto (apie 220 m.), nustatant vienam bažnyčios vyrui, Kristaus gimimo datą. Pirmasis metais prieš Kristų, gegužės 11 dieną, Clementas iš Alexandrijos (220 m.) paskermė to keisto tėvo Jezaus gimimo datos spekuliaciją, kaip prietarą, bet kitus bekritikuodamas, patsai įrodinėja, kad Kristus gimė trečioje metuose prieš Kristų Lapkričio 17 dieną. Origenas gi 245 metais atmetė laikinai Kristaus gimimo šventės ideją, sakydamas: „nejaugi Jezus — karalius Faronas“. (Karalius ar Faronas, Sen. Artimųjų Rytų paauly, buvo laikomi kaip saulės dievo sunus čia ant žemės ir kaip tokie buvo garbinami gruodžio 25 dieną). Antioche, kur prasidėjo pirma krikščionių parapija, 386 metuose finizis Jezaus gimimas nebuvo švenčiama. Trys Karaliai ir Velykos buvo vienotinos krikš-

čionių bažnyčios nustatytos šventės. Pirmas ir anteniškas Kalėdų paminėjimas yra paduotas Philocolus kalendoriuje iš 354 metų, kur nurodoma Jezaus gimimas — pirmose metuose prieš Kristų, gruodžio 25 dieną, Penktadienį (tuose metuose toji diena buvo Sekmadienis).

Jezaus gimimo data.

Visos Jezaus spekuliacijos yra juokingos. Jo gimimas turbut įvyko laike 36 metų Herodo Didžiojo viešpatavimo (Jis mirė Balandžio m. 4 metais prieš Kristų), kurs išleido įsakymą nužudyti Bethlehem'e visus vaikus jaunesnius vienu metų. Spėliojimas, kad Jezus gimė gruodžio 25 dieną vargu bat gali būti teisingas, nes tuo metu Palestinoje, kaip tik esti liudių sezonas ir piemenys vargiai būtų galėję lauke nakties metu daboti kaimenę. Greičiausiai, Bažnyčios tėvų užsimofimas pakeisti Romenų Soturuliijos ir Saulės šventę (Sol invictus), privertė papą Julijų, ketvirto šimtmečio pusėje, priminti Kalėdų datą ir taip Kristaus gimimą gruodžio 25 dieną. Tokiu būdu, devinanti saulę, pagonų šventė likosi paversta Kalėdų šventėmis ir Dievo sūnaus garbei.

Protestas prieš Kalėdų datą.

Tokiam Vakarų bažnyčio užsimojimui sukurščioninti pagonų šventę, be abejoj pasipriešino kai kurie krikščionys, būtent: Syričiai ir Armenai, įtardami Romos tėvus — stabmeldžiais ir saulės garbintojais. Rytų katalikų bažnyčia per ištisus šimtmečius tęsė Kalėdų šventimą Sausio 6 dieną. Rusai iki Revoliucijos pasikeisdavo dovancmis Trijų Karalių dieną. Armenijos bažnyčia iki šiai dienai Kristaus gimimą tebešvenčia Sausio 6 dieną.

Bet nežiurint įvairių protestų, Kalėdų šventimas greitai laiku Vakarų bažnyčioje tapo visuotiniu dalyku. Romoje 400 metuose gruodžio 25 dieną visi teatrai ir krautuvės tai dienai užsidarė, nors Kalėdos le-gališkai nebuvo paskelbtos kaip šventė iki 534 metų. Bro-gos suvažiavimas 563 metais uždraudė gavėjimą Kalėdų dienoje. Pagaliau antras Tourso consilius 566 metais paskelbė netik šventumą vienos dienos, bet ištisų dvylikos dienų, t. y. nuo Kalėdų iki Trijų Karalių. Tokiu būdu Kalėdos, kaip kad jas mes švenčiame, nebuvo švenčiamos beveik per 600 metų, tik po to bažnyčia ją kanonizavo.

Kalėdos ir Puritanizmas.

Nors Kalėdos jau buvo krikščionių švenčiamos kuone tukstantis metų, bet kilus Protestantizmui, kurio tikėjimo pagrindu yra Biblija, įsivyravo abejonė apie tos šventės biblis kumą.

Puritanai, Parlamento aktu, iš 1654 metų, gruodžio 24 dienos, Kalėdų šventimą panaiki-

(Tasa ant 3-to pusl.)

KALĖDŲ ATVIRUTĖ

(Tikras Gyvenimo Vaizdelis)

KAI ateina Kalėdos, man visuomet prisimena Stasys.

Dirbau tuo laiku vaistinėje. Stasys laiks nuo laiko užėdavo.

Kaip dalykai, jo paklausdavau.

Jokio progreso, ant vietos. Ledai nei vasarą netirpsta.

Klausyk, mesk ją, ką čia bereikalingai rupiniesi, vaiks, čioji nosį pakabinęs. Lyg ji būtų viena ant svieto. Pats žinai, kad yra kelios, kurios trokšte trokšta, kad tik į jas pažūrėtum. Negyvenk jausmais, buk vyras.

Gerai tau kalbėti, ale, kad nesimela. Kiek Rartų bandžiau, bet vis grįžtu kaip mušamas šuo.

Stasys buvo įsimylėjęs Ireną, kuri irgi dažnai užbėgdavo vaistinėn. Buvo ji apilinkęs, gražuolė.

Puiki, įkalbėta, kad ji graži, ir, neatsigindama nuo adoriatorių su automobiliais ir puikiosios šeštadieninėmis teatro ir kabaretų propozicijomis, ji neturtingą Stasį nei nepažiūrėdavo. O tas apart jos nieko kito pasaulyje nematė.

Kelis kartus Stasys bandė ją išmesti iš galvos. Atėjęs visai baždavosi, kad su ja jau pabaigta, jos neapkenčia, nebepuiki matyti, nei apie ją kalbėti.

Bet kaip tik Ireną jis vėl pamatydavo, tai visi prižadai ir bažijimai pranykdavo.

Taip tęsėsi per kelis metus.

Prieš Kalėdas Stasys visuomet atėdavo pasipirkti atviručių. Pluoštą kaip bemač išsirinkdavo.

Išrinktasias įsiikišęs į kišenę, kantriai, kitų pirkėjų stumdomas, grumdomas, paimdavo tai vieną, tai kitą iš brangesniųjų atviručių, ją apžiūrėdavo, perskaitydavo. Svarstydamas, "Patiks, ar ne?" Zvilgtelėjęs į jį, tuojau žinodavau kame dalykas.

Tai ir vėl Ireną?

Kalėdoms juk reikėtų pasveikinti.

Labai specialiai, matyt, nori pasveikinti, jau visa valanda kaip renkiesi. Už penktą nupirk kortelę ir užteks. Daugiau neverta įtinai, vis tiek.

Bet Stasys kaip ir negirdėdavo. Išsivajojęs briausdavosi toliau iki viena, pačią brangiausią ir puikiausią kortelę atidėdavo į šalį.

Atėdavo kortelių pasipirkti ir Ireną.

Čia dėl Jono, čia dėl Člio, čia dėl Petro, ji skaičiuodavo imdama iš dėžių atvirutes, jų nei neapžiūrėdama.

O šitos užteks dėl Stasio, ji paprastai pridurdavo.

Gavęs iš jos kortelę, Stasys jausdavosi laimingas. Įsivaizduodavo įsai, kad Ireną atsiėmė. Atvirutei pridurdavo visokią svarbą, dešimtis kartų skaitydamas eilės jas visai interpretuodavo. Galvodavo įsai, kad, pagaliau, ji jaučia kas yra jo širdyje, kad nors ji to neparodo, bet ji nuo savęs nenori atstumti. Ir pas ją matyt, jausmai linksta jo pusėn.

Turbūt nebuvo laimingesnio žmogaus pasaulyje už Stasį, kai Ireną netikėtai jį pakvietė pas save Kalėdų vakarui. Apie tai tik ir kalbėjo, klausė šimtus visokių klausimų ką jai dovanyti nupirkti? Kaip į ją kalbėti? Ar bus užtektinai gerai, jeigu savo siutą tik išprosys?

Kito, žinai, neturiu. — Ar aš nesakiau, kad aš savo atsiėksiu, jis pasakojo triumfuodamas. — Žinojau, kad ji mane pamėgs, reikia neskubinti, reikia tik palaukti.

Kupinas visokių svajonių, vilių, jis nuėjo į Irenos namus.

Bet vos įėjo jis į vidų, išsmaginiosios gražios mintys staigiai atsilo. Stasius pasirodė, kad ten buvo susirinkusi visa apilinkė. Visi pradėdant Jonu ir baigiant Petru. O jis manė, kad tik jį viena! Tarp susirinkusių Ireną, kaip peteliškę, sukinėjosi, švaistėsi.

O, sveikas, Stasy, ir tu čia, ji pasveikino, lyg truputį nustebinta, lyg neatsimindama ar jį tikrai kvietė?

Stasys tylėjo nieko nesakė. Lyg pagautas, nusigandęs dailėsi, metė akimis per susirinkusius, kurie sau linksmai juokavo, užė, klegėjo. Tas jų klegesys atrodė jam šurkštus, lyg peiliu brūkė per širdį.

Besidairydamas, Stasys pastebėjo ant žemės nūmestą popierėlį. Susirinkę jį mindžiojo, spardė. Atrodė jam kaip ir pažįstamas, matytas. Pakėlė nuo žemės. Pažiūrėjęs nubalo, paskui užraudonavo. Nors jo ką tai sakyti, bet žodžių truko. Tai buvo jo brangioji atvirutė, kurią pasiuntė Irenai.

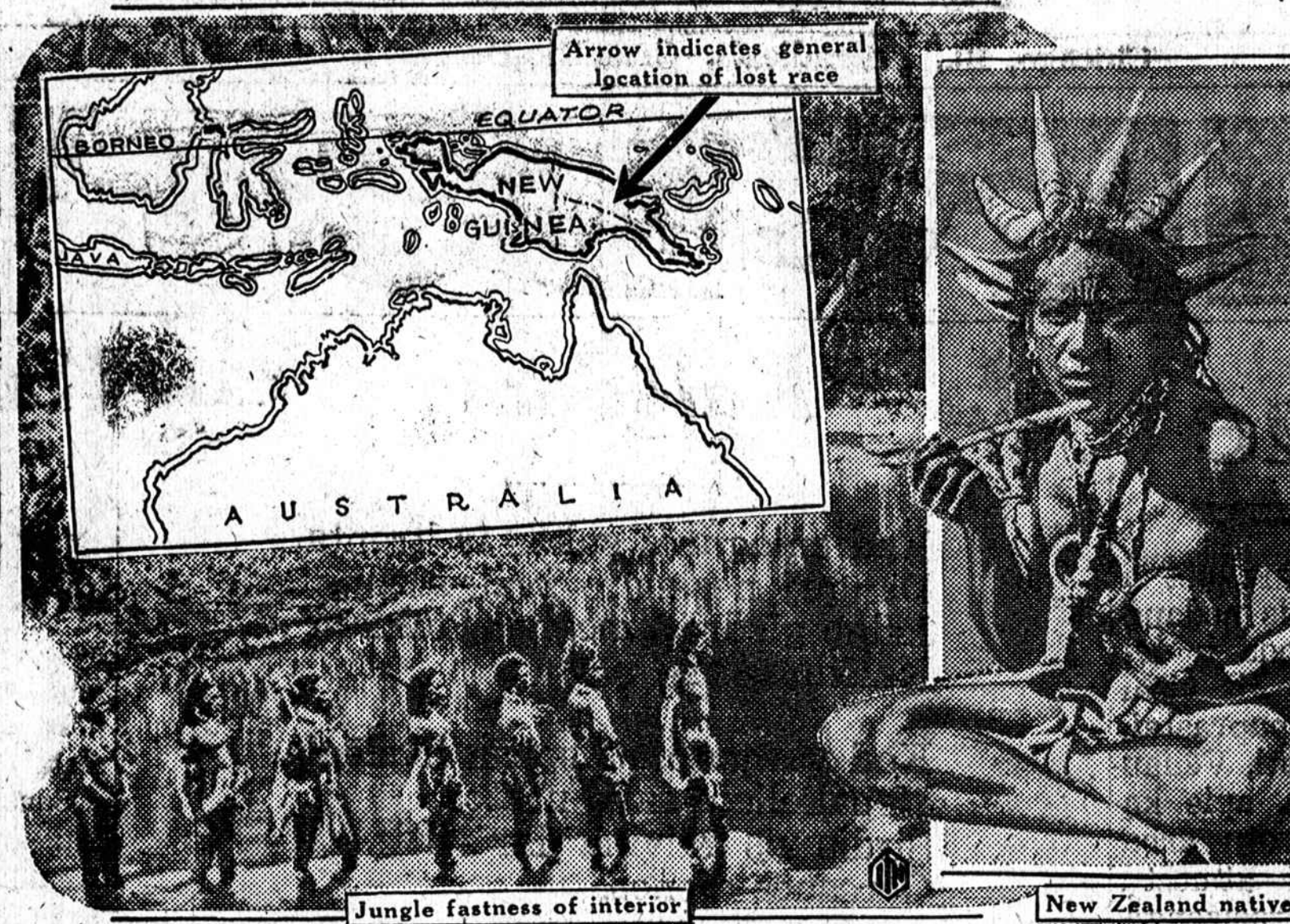
Nei žodžio niekam netaręs, įsikio atvirutę į kišenę, užsimovė palatą, ir išėjo. Ištas valandas vaikštinėjo gatvėmis, nervingai apie ką tai galvodamas, svarstydamas. Porai dienų praskinkus užėjo jis į vaistinę, bet nieko apie vizitą pas Ireną neprisiminė, tik paklaustas atsakė, kad, viskas buvo gerai, smagiai laiką praleidome.

Nuo to laiko jis daugiau nebeatėjo, ir netrukus niekam nieko nesakęs jis kur tai išvažiavo. Važiavo slapta, užsibabinėdamas ant prekinio traukinio, nes pinigų neturėjo. Už kiek laiko atėjo žinia, kad bebandydamas užsukti ant einačio traukinio jis nukrito po vagoną, retais ir ten žuvo.

V. Ardickas.

O California Institute of Technology observatorijai, Mount Wilsono yra statomas 200 colių teleskopas. Tai bus didžiausias toks instrumentas pasaulyje. Žinogus su to instrumento pagalba galės matyti 640,000 sykius toliau negu savo akim. Pavyzdžiui, jei žmogus savo akim gali perskaityti skersai gatvės esantį užrašą, tai su teleskopo pagalba galėtų perskaityti tą užrašą, jeigu jis būtų Californijoje, o žmogus New Yorke.

Pasauliui Gražinta Dingusi Žmonių Giminė

Žemlapis parodo Naujos Guinejos salą, kur buvo atrasta pražuvusi žmonių giminė, "Tari Furora". Dešinėje, tipingas australietis, panašus atrastosios giminės žmonėms. Guinejos salą dengia sunkiai pereinamos džiunglės ir aukšti kalnai.

ERETAI ateina žmogui mintis galvon, ką pasaulis bedarys trumpoje ateityje. Žemės rutulys, rodos, žmogaus visas ištyrinėtas; skersai ir išilgai išvaikščiotas ir rankomis iškasinėtas net iki tukstančių pėdų gilumos; viskas jau žinoma ir atrasta.

Vienok, taip manydami mes apsirinkame. Nors prie šių dienų technikos išsivystymo, žmogus, berods, gali beribę oro platybę išmatuoti ir, pasisėdęs prie rašomojo stalelio, pasiremią matematikos formulėmis, dangaus kūnų kelionę apskaičiuoti, tačiau žemės kamuolį tebėra eibė "stebuklų", kurie dar stebina ne vieną iš mūsų.

Vienų iš tų stebuklų yra šiomis dienomis aprašomas spaudoje įvykis, kuris nustebino mokslo pasaulį, butent tas, kad toli kur tai Naujosios Guinejos žemėje, už veik nepereina-

mų kalnų lygumose, atrasta "dingusi" žmonių giminė. Tie žmonės, kaip paduoda oficialis Australijos Vyriausybės pranešimas, gyvena primityvišką gyvenimą, veik tokį, kokį gyvena Europos žmogus. Akmens ir Geležies Gadyneje, tik palyginamai daug aukštesnės kultūros laipsny. Žmonės esą geltonplaukiai ir užsimą žemės ukiu. Žemės našumas esąs stebėtinai. Visa ta gyventojų kolonija sudarant apie 100,000 gyventojų.

Kada ji dingo?

"Tari Furora", taip ta tauta vadinas. Kaip jos atradimas yra netikėtas ir mistiškas, taip ir jos "dingimas" mokslui nėra kol kas įmanomu daiktui tinkamai išaiškinti. Ji yra savotiška ir neturi jokio bendrumo su aplink gyvenančiomis tautomis. Jos atsitikimas į šalies vidų taipgi nėra išaiškinta, nes turimi duomeniai remiasi pasakomis ir

parodo dalinę statybos meno supratimą. Bet pati tos tautos dingimo arba pasislėpimo priežastis, mokslininkams nepavykus nustatyti, lieka mistėrija.

Kalnų sargybos paslaptys. Kad šios naujos žmonių giminės gyventų priešistorinėje gadyneje jau nėra abejonių. Tą patvirtina tyrinėjimo ekspedicijos rastos iškasenos ir radiniai k. a. puodai, akmenų kirviai. Bet yra ir tokių dalykų, kurie parodo, kad tuose amžiuose gyventa žmonių, kurių kultūra ne panaši į dabartik atrastosios giminės kultūrą. Tą patvirtina ypač randa-

Nors daugelį sykių buvo darytas bandomų prasiskverbti už tų kalnų sienos, vienok tie žygiai likdavo be teigiamų pasiekimų. Pasaulis tų žygių iniciatorių buvo maitinamas pasakomis apie pygmejus, voratinklakuosius žmones ir vyrus su uodegomis, nes septynių tukstančių pėdų aukščio kalnai stovėjo kaip kokia siena drausiam tyrinėtojų ant kelio ir laikė tos šalies žinias nuo pasaulio didžiausioje paslaptėje. Tik 1932 metais dviem drausiam pavyko persigauti per tą kalnų sieną ir rasti žmonių gyvenamą koloniją toje vietoje, kur buvo manyta nieko negyvenama.

J. K.

MID WEST ARMATURE SERVICE

(BROLIAI VAISVILAI, Savininkai)
Pataisome arba išmainome dėl visokių automobilių
AUTOMOBILIŲ GENERATORIUS IR STARTERIUS
Taipgi taisome visokius motorus: Fanus, Vacuum Cleaners, Electric Drills. Geriausias rūšies darbas—labai priimanomis kainomis.
813 West 35th St. Chicago, Ill.
Tel. BOULEVARD 1144

LINKSMŲ KALĖDŲ

ir Laimingų Naujų Metų

visiems mūsų rėmėjams,

draugams ir pažystamiems

širdingai linki

Anthony's Tavern

827 W. 33rd Street

A. J. ZALATORIS

Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 4823

LINKSMŲ KALĖDŲ

IR

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

PAKELIUI Į NAJUS GERUS LAIKUS MES STATERIM SVENTĖMS ATĖJUS PASAKYTI JUMS AČIU
UŽ JUSŲ PARAMĄ IR PALANKUMĄ.

ATSIMINDAMI MUSŲ MALONIUS PRAETIES
SANTYKIUS, PRIIMKIT GERBIAMIEJI MUSŲ ŠIRDINGUS LINKĖJIMUS LINKSMŲ KALĖDŲ IR
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ.

HOME CRYSTAL LAUNDRIES

"THE PRIDE OF THE HOUSEWIFE"

4204-22 SO. WESTERN AVE. Tel. Lafayette 9700

Linksmų Kalėdų

ir

Laimingų Naujų Metų!

SOUTH SIDE BREWING CO.

3700 So. Halsted St. CHICAGO

IS MARK TWAINO sulietuvino A. Vaivada

Jono Žičkaus Kelionė į Dangu

AI pasimiriau, tai ne tiesiai į dangų nudrožiau. Per kokius trisdešimt metų tran- kiaušį po visokius pasaulio pa- kampius. Žinai, mūsų žemė, tai ne visas pasaulis. Aplink ją yra didžiausi plotai oro, milio- nai ir milijonai mylių. Kokios to oro plotybės, sunku ir iš- pasakoti! Ir tame ore visur daug yra kitų žemių, kurias mes vadiname žvaigždėmis. Taigi, Dievui dušią atidavęs netaip jas greit nusibaladoji pas Jį į dangų.

Ne šmukšt, ir jai besėdįs prie Viesalio sosto, jam slo- vę giedodamas, ir besidžiaug- damas Jo Karalystės gerybė- mis. Po biesais, reikia prisika- muoti, kol ten dasigau.

Kai Dievas atsiėmė mano dušią iš to griešno kuno, ku- rį toji vaiklojo po Vasilaučiū- kius ir po čikagą per kokia penkiasdešimt kryželių, kol nusidėvėjo ir zapelnijos paga- tas visai išišio, tai ta mano dušia kad ėmė lakstyti po orą kaip piktos dvasios apsesta. Pro debesis, pro žvaigždes tik švyt-švyt! Jau tos žvaigždės, visokios komietos laksto į vi- sas puses, bet sur manim susi- lyginti tai jos nei pamislyt ne- galėdavo!

Kai aš pro tas komietas pra- uždavau, tai atsižiūrėjo, kad anos ant vietos tupėjo kaip prikljuotos. Tik pamislyk, Juo- zai, kaip greitai aš baladojau- si. Komietos lakstė po kokius du šimtus tukstančių mylių į minutą, bet prieš mane jos bu- vo kaip vienos kojos netekęs ubagas prieš armablių. Kaip, sliekas prieš zuikį.

Kartais man nusibosdavo vienui vienam. Niekur kitur gyvos dušios. Tik pats sau šveičiu ir šveičiu tai pro vieną planetą, tai pro kitą.

Kartais norėdavau lenky- niotis, į reisu eiti. Bet ne- buvo su kuo. O repektoti kaip šlubam seniui paskui kokią pla- nieta tik porą šimtų tukstan- čių mylių į minutą nesinorė- jo. O paskui, žinai, tos pla- nietos, tai tik į ratą suka ir suka, o man visgi norėjosi pas Dievą Tėvą pasostėje atsisė- ti. Tad negalėjau bereikalingai lapnoti paskui. Dar gal bučiau ir paklydęs. Tai tada būtų bu- vę juokai, jeigu iškrypęs iš ke- lio, paskui nebučiau galėjęs tos Dangaus Karalystės atrasti.

Bet, žinai, juokai, nejuokai, bet kartą taip ir atsitiko. Pa- gunda iš kelio išvėdė, pakly- dau ir tik vargais-negalais da- sigrabaliojau iki dangaus. Bet ir tai ne per tuos vartus įėjau. Ir kiek paskui to visokio triu- belio kol susiradau dangaus de- partmentą į kurį aš priklausiau. Jau daugiau tokio triu- belio tai nenorėjau.

Štai kaip buvo. Žinai, kaip jau sakiau, tai pasaulį yra daug svietų. Ne tik mūsų žė- mės. Ve, pavyzdžiui, mūsų žė- mės turi saulę ir ji sukasi apie tą saulę. Bet ta pati saulė švie- čia ir kitoms žemėms, kurios irgi sukasi aplink. Tokių žė- mių, planetų, kurios sukasi apie mūsų saulę yra, rodos de- vynios. Kada aš pro visas tas žemes pralėkiau, tai maniau, kad jau žiur, busiu danguje. Bet apsirikau. Dar nebuvo. Tik palekiojęs patėmijau, kad ten buvo kitos saulės, taip kaip mūsų, kurios turėjo savo žė- mes. Tokių saulių buvo pusė- tinai daug, o kiek jų žemių, tai nei nesuskaitysi. Bet žinai, turiu pasakyti, kad ta mūsų saulė ir ta mūsų žemė prieš tas kitas saules ir žemes tai jau tikrai mažytiai smaradai. Ten tai planetos, kaip planie-

tos. Didelės, yra į ką pasižiū- rėti. O tos saulės tai, kad šil- do tai šildo, ne kaip mūsų sau- lė, lyg pusiau apmirusi.

Paskui dar atradau, kad tos planetos daug greičiau laksto kaip mūsų svieto planetos. Ne šimtus tukstančių mylių į mi- nutą, bet milijonus. Ir man pa- čiam reikėjo gerokai paskubė- ti, kad jos mane neaplenktų. Ir čia, vot, mane pikta dva- sia ir sugundė ir įkišo į triu- belį.

Vieną naktį lekiu sau pusė- tinai greitai, pasišokinėdamas, pasistrakčiodamas. Lekiu milio- nų mylių, lekiu kitą, žiovauda- mas, galvą kraipydamas. Tik staiga, žiuriu, beveik mano pa- šonėje kokia tai didžė žvaig- ždė. Bet ji nerioģsojo kaip pri- kljuota. Buvo pusėtinai įsi- smaginusi, švilpdama už sau per orą. Vykis, reisuok, ding- telėjo man į galvą. Nesivyk, ba paklysi, kitas balsas man į ausį. Paklysi, o paskui kur dingsi? Bet geros rodos nepa- klausiau. Žvaigždė taip arti, atrodo, kad lekia neprasčiaus-iai, o aš taip išsiilgęs kaip nors laiką užimti... Et, nuta- riau, vysiūs, kaip ten bus, taip. Kad man ir nepakeliu, bet visgi dangų susirasiu, jis jau ne toks mažas. Kaip nors į jį pataikysiu.

BUON NATALE E
BUON ANNO

Italija

Linksnių Kalėdų visiems! Lai taika viespatauja šioj žemėj, lai žmonės turi vis- ko, ko jiems reikia, ir alie- jaus, ir anglių ir geležies! Lai žmonės neša šviesos ir draugingumo žibintuvus į tamsius pasaulio kampus ir tiesia brolišką ranką juod- veidžiui broliui, ir baltajam ir geltonajam! O kad rei- kia, lai ir didelis nusilen- kia prieš mažą.

Klausi kokių dovanų mes laukiam šventėms? Ka- lėdų Diedukas — Anglija ką tai žadėjo, bet rodos kur tai užkliuvo kelyje.

Na, ir pasileidau paskui. Kad tu būtum matęs! Lekiau, kad net kibirkštys į visas pu- ses pasipylė. Skutau, tai sku- tau nejuokais ir pustuzinį mi- lionų mylių palėkęs, jau bu- vau prie žvaigždės uodegos. Žinai, kaip žemiškos komietos turi uodegas, tai taip ir šita tokią uodegą turėjo. Nuo spi- čėjimo galėjai net apakti. Ne- norėdamas nusvilti, pasukau truputiuką į šoną, bet greit ir vėl susigretinau ir taip abu kartu lėkėm. Neilgai tereikėjo laukti, kol dasigavau iki pat komietos. Pasivijęs, jaučiausi gana gerai. Visgi, žinai, mano kaulai nebuvo tokie sustingę. Dar turėjau macios...

Besidžiaugdamas, dirsteliu į komietą, nuģi ten koks aficie- rius prie styrimo iškėlęs gal- vą ir prie akių prikišęs žiuo- nus žiuri į mane, tur but mis- lyčamas koks čia do biesas sukinėjasi aplink. Kaip mat iš- girdau, kad ans surėkė:

— Ko miegat, pečkuri! An- glių daugiau, anglių! — Anglių daugiau! atsakė jam iš vidaus. — Daugiau garo, daugiau garo! — Garo! jam vėl atsakė. — Paleiskit matorus! — Paleiskit matorus!

— Iškabinkit visas bure- paleiskit propelerius!

Tuoį supratau, kad čia bus nejuokai, Juozai. Nespėjau nei apsidairyt, kaip komieta užrau- donavo kaip įkaitęs pečius, vi- sa tik išsiptė. Dumai kad ims verstis iš visų pusių. Negaliu nei apsaityti kaip joje visas ėmė virti. O kaip pradėjo lėk- ti, tai man net kvapą užėmė. Visa komieta tik sušvilpė ir nudundė.

Bet aš — nerusileisti. Dar nebuva uztikęs tokios ko- mietos, kuri mane būtų ga- lėjusi subytyti ir aš nenorė- jau taip lengvai pasiduoti. Aš visgi turėjau šioķ-tokį vardą ten pas. Žvaigždes ir nenorė- jau jo vienu sykį prarasti. Išsiptėčiau ir aš, išsitiesiau, ir pasileidau paskui. Lėkiau, lė- kiau nežinau kaip ilgai, bu- visgi ant galo tarpas tarp ma- nės ir komietos ėmė mažėti. Ir kaip tik aficieras mane vėl pamatė, kad jie ėmė šokinėti, kad jie ėmė daužytis ir šukau- ti. Gi prie komietos langų su- lėgo žmonių kaip skruzdėlių, užrietė visi galvas, sužiuro ir ėmė betus dėti. O aficieras kad draskėsi, kad jis keikėsi. Ir iš lovos kapitoną. Pasišiaušęs, taip kaip mes kad sakom, ru-

Užmirštasis Žmogus

Allentown, Pennsylvanijo- je kalėjime buvo atrastas "Užmirštasis Žmogus". Ar- thur Lewis buvo nušėstas atšėdėti 29 dienas už prasi- žengimą. Bet jo rekordai kaž kur dingo, o kalėjimo virši- ninkai apie jį taip ir užmir- šo.

Tik už 114 dienų jė ne- tikėję atrado kalinį tebesė užmirštas per 86 dienas.

pužė, arba kad tu prasmeg- tum. Kaip nesiklausiau, bet negalėjau jį žodžių pagauti ir išmokti nors vieną komietiską keiksmą.

O aficieras keikėsi štai ku- del. Kai visi komietiskiai žmo- nės su-žo betus dėti, tai ne- buvo kam anglių pilti į pečius ir komieta ėmė lėčiau lėkti. O aš tuo pasinaudodamas spru- kau pirmyn, ir lyg pasityčio- damas pradėjau sukti apie ko- mietos nosį ir atsisukęs atgal šaipiausi žiurdamas į duk- stantį aficierių. Tas, negalėda- mas nieko vienas padaryti, pa- sišaukė talkininkus. Ištraukė iš lovos kapitoną. Pasišiaušęs, vienmarškinis, nespėjęs nei

gerai kelių užsimauti tas iš- bėgo žiūrėti kas čia darosi. O aš, netrivodamas iš džiaugsmo, kad visgi laimėjau ir nepasi- rodžiusi turbis, ėmiau ir paro- džiau jiems nosį. O pridėkų dar sušukau:

— Na, ką dabar pasakysit? Gal norite kad pagelbėčiau, gal į uodegą papusti?

Žinai, Juozai, tai buvo k'ai- da. Taip, Juozai, nekartą gai- lėjausi. Tai buvo didelė klai- da. Mat, kapitonas jau buvo nusprendęs liautis vaikytis pa- skui mane, bet kai subliuži- jau, tai jo kraujas užvirė. Ne- galėjo man dovanoti. Atsisuko jis į aficierių ir klausia:

— Ar turim užtektinai an- glių kelionei? — Taip kapitone! — Ar esi tikras? — Daugiau negu reikia! — O šetonui ar daug vežam! — Tai jau esam pusėtinai prisikrovę!

— Garai, tai tegul šetonu- velniai iki ateis kita ko- mieta. Visą tuojau išnešti! Į darbą, laukan visas šetonu anglis!

Ir, žinai, Juczai, kad ir- jie tas pragarui skirtas anglis pilti laukan. Kai ėmė jų gau- sybės birti žemyn, tai kelyje visas žvaigždes tik į šipulius

pavertė, kaip žvakes, pust, ir užgesino. Ir kaip tik komieta palengvėjo, tai ji pasistojo, pa- siravė ir kad jau šovė, tai šo- vė priekin. Aš pasilikau, lyg didžiausias geležies šmotas bu- tų prie manęs pririštas.

Bet man pikčiausia, kad ka-

o Kalėdų šventėms besiat- nant kiekvienais metais paštas gauna apie milijoną laiškų, ku- riuos vaikai prašo pasiųsti Ka- lėdų Diedukui.

o Vokietijos eks-kaizerio Vil- helmo rumuose, Potsdame, yra 600 kambarių, bet tik dvi mair- dyklės.

o Apie 4,000,000 žmonių Jungtinėse Valstijose nemoka nei skaityti nei rašyti.

pitonas, prikišęs ranką pris- nosies pasityčiodamas ėmė šaukti:

— Na, o kaip dabar? Gal pats turi draugų pas Lucijū- rių, kuriems nori ką pasaky- ti?

Už kelių minučių komieta buvo taip toli, kad vos galė- jau ją žiūrėti. Taip, Juozai, tai buvo klaida, tie mano žo- džiai. Tur but niekad sau ne- dovanosiu. Nepasirodžiau jau tokis labai mandras, kaip no- rėjau... Ir reišą pralaimėjau, ir paskui dar koks šetonu tar- las man nosį rodė, o aš tu- rėjau tylėti.

(Ketvirtądienio "Naujienose" žičkus tęsia pasakojimus apie tai, kaip jis belenktynuodamas paklydo ir negalėjo dangaus atrasti).

LINKSMŲ KALĖDŲ

Mūsų Draugai, Rėmėjai, bukite visi

sveiki per metu metus!

UNIVERSAL RESTAURANT

A. A. NORKUS, Savininkas

750 West 31st Street

LINKSMŲ

KALĖDŲ

JUSTIN MACKIEWICH
2324 SO. LEAVITT ST.

VISIEMS

LIETUVIAMS!

Vargšė Lizė

(Iš M. Zoščenkos)

I dar gana jauna, vi-
sai neblogai išrodan-
ti briunetė, šiais me-
tais nusitarė pratur-
tėti.

Tai yra negalima pasakyti,
kad ji būtų norėjusi pasakiš-
kus turtus įsigyti, kaip kar-
tais pasitaiko tarp milijonie-
rių. Ne, jina, žinoma, to ne-
norėjo. Tai yra, bendrai kal-
bant, jina kaip tik to ir no-
rėjo. Bet ji visgi tiek suprato,
kad šiais laikais tokių stebuk-
lų neįvyksta. Ir todėl ji nuta-
rė imti tai, kas iš viso gali-
ma imti.

Ji norėjo turėti kažkokį mel-
svą forduką su nuolatiniu šo-
feriu, standartinį vasarnamį,
Torgsiną. Ir, žinoma, vyrui pa-
geidavo labai garbingos vietos,
kad ji galėtų visur dalyvauti
ir visus matyti.

O jos vyras buvo paprastas
inžinierius. Ir jis iš savo še-
ptynių šimtų monetų gyveno ga-
na kukliai. Budamas savo dar-
bo entuziastas, jis iki tam tik-
ro laipsnio buvo net patenkint-
tas.

Tais pinigais jo žmona ne-
galėjo perdaug žibėti. O ka-
dangi ji buvo dyka, tuščia, su
menkučia pasaulėžiūra, tai vis
svajojė apie pasakišką praban-
gą.

O jai kažkas pasakė, kad
esą rašytojai šiaip sau neblo-
gai gyvena. Kad kai kurie jų
turi rašomas mašinukas, at-
skirus butus, o kartais dagi
automobilį. Ir patarė tarp tų
piliečių kai ką sau susirasti.

Bet ji nežinojo, kur jai rei-
kia ieškoti. Ir todėl ji, nelabai
ilgai galvodama, suėjo su pir-
muoju autoriu, kuris pasipa-
niojo jos kelyje.

Bet čia, lyg tyčia, pasitai-
kė pusėtinai kvailas ir men-
kai pasiturintis rašytojas. Be to,
jis mėgo svaigalus. Ir apskri-
tai po mėnesio jis pareiškė no-
rą, kad jinai kūr nors tarnau-
tų. O tai todėl, kad jis savo
menkomis, nemeniškomis kny-
gomis mažai tegalėjo uždirb-
ti.

Žodžiu sakant, jis nepatei-
sino jos lūkesčių. Ir palikusi
savo išsigimėlį, ji grįžo pas sa-
vo vyrą.

Ir kaip tik tuo metu supa-
žindino ją su vienu svetimsa-
liu.

Pristatė jai tą svetimsalį
restorane. Ir pareiškė, kad jis
inturistas. Ir kad jis gyvena
viešbutyje, bet tuo esąs nepa-
tenkintas ir svajojęs surasti

Margas

Pasaulis

O Nežiurint, kad mes nega-
lime praleisti nei vienos die-
nos vienokiu ar kitokiu būdu
neužsiminę apie orą, bet pa-
saulyje yra 235,000,000 žmo-
nių, kurie apie jį nedrįsta nei
prasizioti. Jie yra mahometo-
nai. Jie niekuomet nieko ne-
sako apie orą, nes jį kritikuo-
ti arba skystis būtų eiti prieš
dievo Allaho norus.

O Iki viduramžių visi krikš-
čionys tikėjo, kad vyrui truk-
sta vieno šonkaulio. Bet kai
daktarai surado, kad vyras tu-
rėjo tiek šonkaulių, kiek jis
privalėjo turėti, tai žmonės
tam griežtai priešinosi ir no-
rėjo daktarus sudeginti už he-
reziją. Dar ir šiandien atsiranda
tokių, kurie mano, kad Die-
vas sutvėrė Ievą išmėsę Ado-
mui vieną šonkaulį.

O Filipinų Salose visas ukio
darbas yra atliekamas prie mu-
zikos. Kai darbininkai išeina
į laukus, tai paskui juos išse-
ka burys muzikantų. Muzikan-
tams grojant darbininkai dai-
nuoja ir dirba.

mėnesiui kitam kambarį priva-
tiškuose namuose. Ar kartais
ji neturinti tokio kambario?

Ir nors kambario ji neturė-
jo, bet vis dėlto labai nudžiū-
go. Ji tuoj nutarė savo bran-
gią motutę dviem mėnesiam
kur nors iškraustyti, kad tik
nepaspruktų išleptintas svetim-
šalis, kuris negali gyventi ne-
jaukiuose, triukšminguose vieš-
bučiuose, tarp skambučių ir be-
sišvaistantių merginų.

Trumpai kalbant, tam intu-
ristui ir išleptintam aristokra-
tui ji savo bute paruošė kam-
barį. Ir tasai persikraustė pas
juos su visu savo stebėtinu
garderobu, — fotoaparatu, prie-
taisui kelnėms kabinti ir taip
toliau.

Ir štai Lizė, manydama, kad
užstojo jos gyvenimo svar-
biausias momentas, suėjo gy-
venti su tuo svetimsaliu.

Ir tasai išimtinai ją įsimy-
lėjo. Ir padarė jai formalų pa-
siūlymą. Pasiūlymą ji priėmė
ir dagi — kas labai svarbu —
nepaprastai apsidžiaugė.

Ir tasyk ji pametė vyrą. Ir
pradėjo gyventi su juo močiu-
tės kambaryje.

Ir nors jos svetimsalis ru-
siškai nekalbėjo, o jina, prie-
šingai, kalbėjo vien tik rusiš-
kai, o vis dėlto tatau nesudarė
kliūčių jų bendrai tarptautiš-
kai laime.

Apskritai imant, ji buvo lai-
minga ir svajojė apie Pary-
žių, Londoną, Viduržemių ju-
rą ir taip toliau.

FRÖHLICHE WEINACHTEN
UND
GLÜCKLICHES NEUJAHR

Vokietija

Ja, Froehliche Weinach-
ten visiems arijams! Lai
tarp visų arijų užviešpa-
tauja vienybė ir lai jie iš-
naikina iš savo tarpo viso-
kius gyvūnus, kaip semitus,
aziatus.

Pasaulyje yra kiti žmo-
nės, ne vien arijai? Nega-
limas daiktas! Sakai, kad
tikrai yra? Nesiginčysiu,
mat pas mus geografijos
dabar nemokina. Idomus
dalykas, reikės apie tai su
Führeriu pakalbėti!

Bet po mėnesio laiko intu-
ristas, šiek tiek pramokęs sa-
vo mintis rusų kalba reikšti,
pradėjo ypatingai kalbėti apie
šį bei tą.

Ir iš tos kalbos ji patyrė,
kad jisai visai nesirengia į Eu-
ropą važiuoti. Priešingai, —
jis dagi noris čia pasilikti. Esą
pas juos, užsienyje, užsidariu-
si kažkokia įmonė ir jis lyg
ir be darbo likęs. Štai kodėl
jis ir atvažiavęs į Sąjungą, ti-
kėdamas čia surasti ką nors
savo specialybės šakoje.

Ji, visai išblyškusi, paprasė,
kad jis pakartotų tas gremėz-
diškas frazes apie šį bei tą. Ir
jis vėl papasakojo tą pat, pri-
durdamas, jog turįs daug vi-
čių gerai įsikurti, nes esąs spe-
cialistas traušiam vandeniu
gaminti. Gi manęs, kad pa-
klausa traušiam vandeniu čia
busianti didele.

Tasyk jinai iš pykčio su-
liepsnojo ir gana įžuliai pa-
klausė, kodėl, budamas papras-
tas bedarbis, jis save vadina
inturistu. Kodėl, esą, jis neat-
sisakęs nuo savo išleptintų pa-
pročių ir negyvenas pigiuose
numeruose? Esą kodėl jis sa-
vo išžiura ir elgesiu klaidinęs
žmonės, kurie apie jį galį kaž-
ką pamanyti.

Jis nei kiek nesusimaišė, bet

tiesiai pasakė, jog iš viešbu-
čio jis atsikraustęs pas juos
gyventi grynai ekonomiškais
sumetimais.

Tasyk ji pravirko ir tarė,
kad jeigu visa tai taip, tai jos
silpnąją galvą visą suprati-
mai apie pasaulio sutvarkymą
susipainiojo. Pasakė taipgi,
kad apie inturistus jinai buvu-
si visai kitiškos nuomonės.
Ji maniusi, kad jie visi, be iš-
imties, važinėja taip tik sau,
smalsumui patenkinti. Jai ir
galvą neatėjusi mintis, kad ga-
lėtų būti ir tokie inturistai,
kaip jis.

Esą betruko jai su bedarbiu
susidėti. Ir tą laimę ji čia su-
rado. Tai, girdi, geriau ji jau
susituokianti su krautuovės pa-
tarnautoju. Iš jo vis dėlto gau-
sianti šimtą muštinių per mė-
nesį. Tai busią geriau, negu
niekas.

Ir štai ji tiek pasijuto pa-
žeminta ir tiek susikrinto, kad
išsisas tris dienas verkė. Ir
įsakė inturistui kraustyti į
viešbutį, nes, girdi, kambarys
reikalingas brangiai močiutei.

Apskritai kalbant, ji išsisky-
rė su juo. Juo labiau, kad jos
pirmasis vyras, kaip paaiškė-
jo, padarė kažkokį išradimą ir
už tai gavo dešimt tūkstančių
rublių premiją. Net laikraš-
čiuose visa tai buvo aprašy-
ta.

Vienok vyras, nežinodamas
dar, kad ji rengiasi pas jį grįž-
ti, atidavė tuos pinigus staty-
bos reikalams. Jis buvo didė-

lis entuziastas, ir jis dovano-
jo pinigus valstybei.

O kai grįžusi ji apie tai pa-
tyrė, tai tiek susijaudino, jog
vyras pradėjo bijotis dėl jos
protiško aparato.

Ir jai kažkas pranešė, jog
tas nelemtas rašytojėlis, su
kuriuo ji visai dar neseniai gy-
veno ir nebuvo laiminga, smar-
kiai ir netikėtai pradėjęs kop-
ti į kalną. Jis paliovęs rašy-
ti silpnus dalykus ir susyk su-
kuręs pjesę, kuri savo stipru-
mu galinti konkuruoti su Bo-
riso Šekspyro veikalais. Žodžiu,
kas nors panašus. Esą dabar
jis uždirbęs didelius pinigus.

Jina, susikrėtusi, kad ne-
palaukė, kol jant laimė nusi-
šypsos, vėl norėjo suėiti su
dramaturgu gyventi. Bet ta-
sai, pasirodė, jau turėjo dvi
šeimas ir buvo net vidutiniš-
kai laimingas.

Tasyk ji, dėka tos pažinties,
prisiartinio kiek arčiau prie te-

Automobilių Griovikų Vargai

Moline, Illinois, vienam se-
nų automobilių griovikui įvy-
ko štai kokia nelaimė. Jį tu-
las pilietis pašaukė per tele-
foną paimti automobilį ties
tam tikru adresu ir jį su-
griauti. Griovikas nuskubi-
no, automobilį parsivilkio ir
jį išardė.

Kai iš automobilio paliko
tik kruvos geležgalių ir šriū-
bų, pasirodė, kad jis priklausė
ne tam, kuris šaukė, bet
visai kitam žmogui.

LINKSMŲ KALEDŲ ir Laimingų Naujų Metų

visiems mūsų remėjams,
draugams ir pažystamiems
širdingai linki

G. STAKAUSKAS

GOOD BEER and CIGARS

4600 So. Marshfield Ave. Phone Boul. 1657
CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ — KALEDŲ

Linkiu Visiems Savo Draugams
ir Kostumeriams

JONAS P. EWALDAS

840 WEST 33rd STREET
Telefonas Yards 2790

Linksmų Kalėdų
Visiems mūsų
Draugams
Lietuviams
Kostumeriams!

Tel. Calumet
5366

M. LEVY

PLUMBING and HEATING SUPPLY CO.

2117 SO. STATE STREET

Linksmų Kalėdų Linkime Visiems Musų Kostumeriams INTERNATIONAL WHOLESALE WINES & LIQUORS CO.

Prašome apsisistoti pas mumis pirm negu eisite kitur pirkti gėrimus dėl švenčių.
Turim didžiausį pasirinkimą vynų ir degtinių už prieinamiausias kainas. Turime
importuotų gėrimų iš Lietuvos, Lenkijos ir Rusijos. Taipgi visokių Amerikoniškų
Bonded Whiskey, ir t. t.

Mes parduodame tikrai tiems, kurie turi laisnius.

Pašaukite Boulevard 0470

Krautuvė atdara nuo 9 ryto iki 6 val. vakaro.

INTERNATIONAL WHOLESALE WINES & LIQUORS CO.

F. WIZGARD, Savininkas

4611 SO ASHLAND AVENUE

CHICAGO, ILL.

ŠVENČIŲ SVEIKINIMAI NUO

The

Board of Education

District Number 99, Cicero

Naudojamės proga atsidėkuoti Cicero piliečiams, kurie
yra patikėję jų vaikų auklėjimą Viešosioms Mokyk-
loms, už jų bendradarbiavimą ir rūpesnį.

LINKEDAMI LINKSMIAUSIŲ KALEDŲ IR
PASEKMINGŲ NAUJŲ METŲ, Lickame

Širdingai

BOARD OF EDUCATION,
CICERO, DISTRICT NO. 99

FRANK J. PETRU, President FRANK A. MAREK, Secretary

MEMBERS:

CHARLES J. BURDA
EUGENE CLARK
JOSEPH S. IDZIASZEK
JOSEPH B. KOVARIK

FRANK J. NOVAK
JAMES NOVOTNY
JERRY B. SILHA
MICHAEL SOLAR

GEO. A. SCHWEBEL, Superintendent
JOHN J. SHERLOCK, Attorney.

Iranų Liaudies Pasakos

ROMĖNŲ filosofas, Indijos mokslininkas ir Irano išminčius Buzaras Džemeris kalbėjo apie tai, kas yra sunkiausia žmogaus gyvenime.

Romėnų filosofas pareiškė: — Senatvė ir bejėgumas, kada su tuo dar susiriša neturtas.

Indijos mokslininkas tarė: — Sunkiai sergas žmogus, kuris yra nusiminęs ir neturi vilties.

Ir tarė Buzaras Džemeris: — Besiartinanti mirtis ir nusimanimas, kad, praėjusieji nieko nepadaryta busimų kartų gerovei.

Romėnų filosofas ir Indijos mokslininkas sutiko su Irano išminčium.

Vienos motinos paklausė:

— Kodėl jusų vaikų tokie sunykę ir nusiminę?

— Ir pati nesuprantu, kodėl taip yra. Aš jau pliekiu pliekiu juos, kad linksmesni būtų, ir nieko tai negelbsti...

Skorpionui nusibodo vienoje vietoje gyventi, ir nusitarė jį po nežinomus kraštus pasitraukti. Iš pradžių skorpiono kelionė sekėsi neblogai. Bet štai kelyje pasitaikė upė. Emė skorpionas galvoti, kaip čia persikraustyti per upę. Nieko nesugalvojo.

Ėjo pro šalį vėžlys. — Ko taip susimąstei, skorpione?

14,000,000 Kalėdų Eglaičių

Kalėdų Dieną apie 14,000,000 namų bus pasipuošę žibučiais, lemputėmis ir pasidabruotais siuliečiais nudabintomis eglaitėmis.

Nors krautuvės ir gatvių kampai ima jomis žaliuoti tik apie Kalėdas, bet pirkliai kiekvienais metais apie birželio mėnesį jau pradeda rūpintis jų pristatymu. Jie nuvažiuoja į Nova Scotia, į New Brunswick, į kitas šiaurines vietas, ir ten išsirenka ir užperka plotus apaugusius eglaitėmis.

Apie lapkričio mėnesio pradžią jas jau ima kirsti. Įprastai kirtėjams darbas nėra sunkus, nes 8-ųjų kirtėjų grupė į dieną prikerta po kelis tukstančius. Nukirstas eglaites sukrauna į drėgnas vietas, arba stačiai į šaldytuvus, sandėlius, kad nenuvystų.

Gruodžio mėnesį prasideda eglaičių gabenimas. Kelias savaites prieš Kalėdas prekinės stotys visuose Amerikos miestuose jomis yra tiesiog versta užverstos.

Nors paprastai yra manoma, kad Kalėdoms eglaitės iškapojus, kraštui pasidaro didelis nuostolis, bet faktinai taip nėra. Miškų ekspertai sako, kad, priešingai, mažų medžių iškapojimas yra net naudingas miškams, nes leidžia dideliems medžiams geriau augti ir naujiems medeliams greičiau prigyti.

Anot legendų, eglaitės paprotys atsirado štai kaip. Kai gimė Kristus, tai prie Betliejaus steinelės susirinko visi medžiai naujagimiui garbę atiduoti. Visi medžiai dovaną jam savo vaisius, bet nabagė eglaitė nieko negalėjo duoti.

Kai kurios žvaigždės pasigallėjo eglaitės ir nusileidusios iš dangaus padabino jos šakas. Nuo to laiko eglaitės visuomet rišamos su Kristaus gimimu.

— Noriu pereiti upę ir nežinau kaip.

— Sėsk ant mano nugaros, ir aš tave nugabensiu į aną krantą.

Užsiriogino skorpionas vėžliui ant nugaros, ir pastarasis pradėjo plaukti. Nuplaukę apie pusę kelio ir staiga pajuto, kad skorpionas beldžia į kiaukutą.

— Skorpione, ko baladuoja si? — Tai aš savo uodega švaistau. Žinau, kad mano nudaiki nieko blogo negali tau padaryti, bet vis dėlto negalin susilaikyti nuo savo papratimo.

— Tai štai kaip! — sušuko vėžlys, — o aš labiau pratęs plaukti vandenyje pasinėręs! Tuos žodžius taręs, vėžlys nūrė į upės dugną.

Hijena pagavo lapę ir rengėsi pusrūti. Lapę sušypstė iš skausmo ir pradėjo maldauti: — O, hijena, tu toks tvirtas žvėris... Tu tigras! Tu liutas! Visas pasaulis ir visi žvėrys prieš tave nusilenkia. O tu nori mane suėsti?! Koks tau malonumas bus draskyti mano sušiesėjusį kūną, — mano stora oda ir plaukai jokio skonio neturi. Tai visai nekarališkas maistas...

Bet lapės saldžiuojuvimas nedarė jokio įspūdžio hijenai. Ji dar labiau suspaudė savo godžiūnus nasrus. Tąsyk lapė natchališkai suriko: — Ar tau negėda? Tu turėtum būti man dėkinga! Kiek kartų tu meilinais prie manęs, ir aš nesipriešinau... Nejaugi tu tat užmiršai ir nepasigailėsi tave mylinčios lapelės?

Hijena, pasipiktinusi tokiu natchališku melu, paleido lapę, šoko į krumus ir dingo.

Mula Nasredinas įlindo į svetimą daržą ir prisirinko visą maišą agurkų, bulvių ir morkų. Išėjęs iš daržo, jis susitiko su šeimininku. — Kokiu būdu čia patekai ir ką turi maiše? — paklausė šeimininkas.

— Mano gerasai, atsitiko tai labai paprastai. Aš ėjau pro šalį. Staiga kilo toks smar. kus vėjas, kuris pasigavo mane ir nubloškė į tavo daržą.

— Galimas daiktas, jog tai tiesa... Bet kokiu būdu tu pririnkai daržovių?

— Vėjas buvo toks stiprus, ir aš, bijodamas toliau nulekti, griebiausi už visko, kas pasipainiojo po ranka... Na ir viskas truko...

— Ir tai galima. Bet vis dėlto, kas tas daržoves į maišą sudėjo?

— Mielas broli, prieš tavo atvykimą aš irgi galvojau, — kas iš tiesų sudėjo daržoves į maišą?

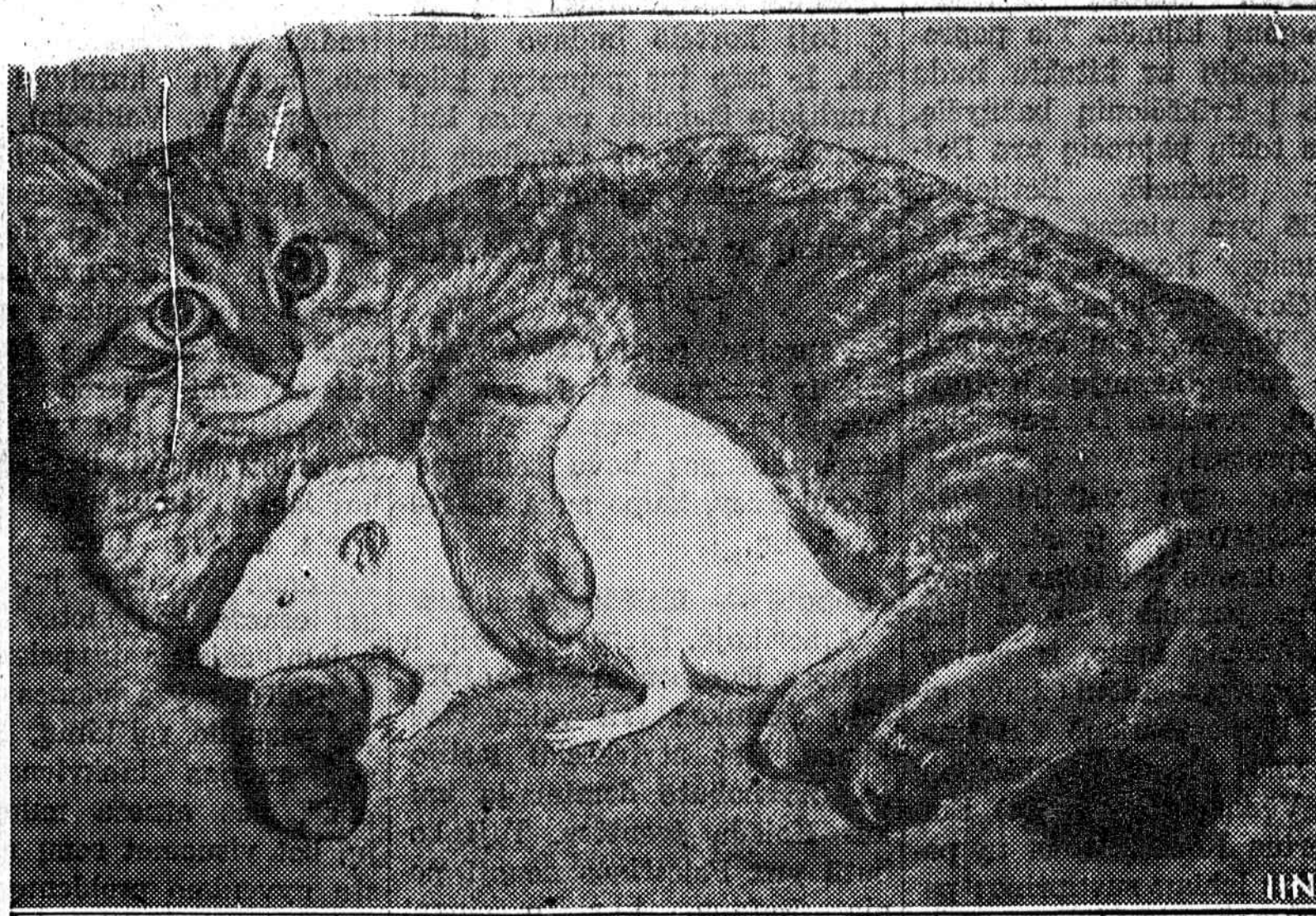
Poetas tarė savo bičiuliui: — Aš noriu sukurti tokį kūrinių, kokio niekas ligi šiol ne-

BOAS FESTAS E ANNO MUITO FELIZ E PROSPERO

Ka-gi mes galime pasakyti? Tik Boas Festas! Mes mažičiai, niekas apie mus daug nesako. Kai revoliucijas turime tai tos tokios mažiutės. Diktatorių turime, bet ir apie tą niekas neraišo. Kitus diktatorius nori nušauti, nugulabinti, bet apie musų tai niekas nei nepagalvoja. Kad turėtume karalių, tai bent galėtume jį iš naujo nuversti.

"DU DRAUGU"

Kalėdoms ir katė susidraugavo su pele

sukūrė ir niekas nesukurs ateityje.

— Tai labai lengva, — atsakė bičiulis, — išgirk pats save.

Vienas karalius sumanė išbandyti savo dvarionių ištikimybę ir teisingumą. Jis įsakė savo abdar-baši (arbatos virėjų) vietoje arbatos, užkaisti tabaką.

Kada abdar-baši atnešė tabako skystį, karalius paragavo ir tarė:

— Kokia nepaprastai gera arbata!

Ir visi gėrė ir gyrė karališkos arbatos skonį ir aromatą.

Nerukantis pareiškė savo rukančiam draugui: — Štai tu jau rūkai dvidešimt metų. Per dieną surukai 20 papirosų. Tai atsieina vienas kranas. Per mėnesį rūkymas atsieina 30 kranų, o per metus — 360. Vadinasi, per 20 metų rūkymui išleidai 7-200 kranų. Tais pinigais galima nupirkti gražų vasarnamį.

— Labai ačiū tau, — pareiškė rukantysis, — rytoj aš ateisiu pažiūrėti tavo vasarnamio. — Nesivargink, — atsakė nerukantis, — kol kas vasarnamio aš neturiu.

Jauna moteris pareiškė savo senam vyrui: —

— Alachas šiūnčia mums vaiką.

Susimaišė vyras, nes jis nesijautė, kad galėtų būti tėvas. Nuvyko senis pas mulą patarimui. Mula išlausė ir susimąstė. Ką gali jis pasakyti seniui? Laikai tokie, kad stebuklais net tas senis nepatikės. Po ilgo mąstymo mula tarė:

— Paklausyk, ką aš tau pasakysiu, o išvadą daryk tokią, kokią nori. Baigdamas savo gyvenimą, pranašas Suleimanas išsiskyrė iš žmonių tarpo ir nukeliavo į dykumą gyventi. Kartą...

— Atleisk mula, bet ką bendro visa tai turi su mano reikalu?

— Tu klausyk, ką aš tau toliau papasakosiu. Kartą Suleimanas sutiko liutą. Liutas buvo alkanas ir piktas, o Suleimanas tik lazdą teturėjo rankoje. Kada liutas rengėsi šokti, Suleimanas paleido į jį lazda. Ir, o stebuklas! — liutas išsitiesė negyvas ant žemės. Nustebo Suleimanas, bet kai atsigrėžė, užpakalyje savęs pamatė medžiotoją.

Liutas, vilkas ir lapė susitarė kartu medžioti. Jie pagavo briedį, stirną ir kiškį. Kai medžioklė pasibaigė, liutas paklausė: — Kaip pasidalinsime grobį? Pasakyk tu, vilke.

Vilkas tarė:

— Suprantama, tau turi tekti briedis, man — stirna, o lapei — kiškis.

Liutas vienu smūgiu nukirto vilką nuo kijų ir sudraskė jį.

— Dabar pasakyk tu, lape, kaip pasidalinti grobiu! — surzgė liutas.

Lapė maloniai nusišypsojo ir tarė:

— Teisingiausias būdas bus toks: kiškis — tavo pusytis, stirna — pietūs, o briedis — tavo vakarienė.

— Ir protinga gi tu, lape. Iš ko tu išmokai tokių gudrybių?

— Štai iš šio vilko, kurį tu ką tik sudraskėi...

Surinko K.

Kalėdų Atvirutės

Pirmos Kalėdų Sveikinimo Atvirutės atsirado Londone, Anglijoje, 1846 metais. Atspaudino jų tukstantį, bet dalykas nepasirodė populiarius, nes nei jų neišpardavė. Tik 1860 metais paprotys prigijo ir nuolat plėtėsi, taip kad dabar atviručių išspaudinama milijonais. Populiariausios kortelės yra su Trijų Karalių ir kūpranūgarių atvaizdais.

Linksmų Kalėdų Viesiems Lietuviams!

Mr. ir Mrs. MACIUKAI
(MACKE)
2346 West 69th Street
CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALEDŲ!

Mūsų draugai, remėjai bukite visi sveiki per metų metus

CHAS. MIKUTCKI PLACE

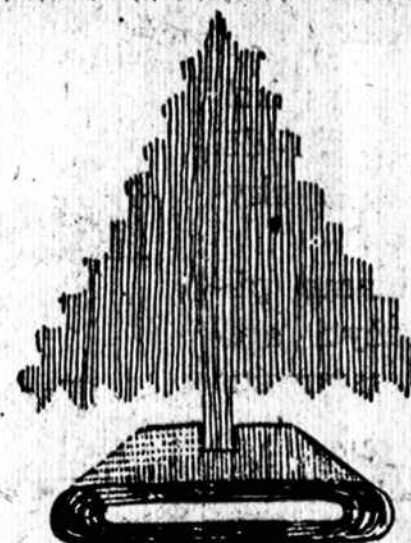
671 W. 18th St. Phone Canal 9753

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ!

ZIGMAS S. MICKEVIČIUS
(REAL ESTATE)

6816 So. Western Ave.
Tel. Hemlock 0800
CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALEDŲ VIESIEMS!

JOHN YUSKA
Hollywood Svetainė

2417 W. 43rd St. Tel. Lafayette 5424

Sirdingi Linkėjimai Sulaukus

LINKSMŲ KALEDŲ

Viesiems Mūsų Remėjams,

Draugams ir Pažystamiems

BILL TAVERN
PUZAUSKIS, Prop.

645 W. 18th St. Tel. Canal 2594
Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALEDŲ
Linkime Viesiems Lietuviams!

SIMANO DAUKANTO
Federal Savings and Loan Association
of Chicago
2202 W. CERMAK ROAD

Linksmų
Kalėdų
Viesiems Lietuviams!

Valdyba ir Direktoriai:

JONAS BRENTA, President
JONAS KROTKAS, Vice-Pres.
S. S. TYRAKOWSKI, II Vice-Pres.
JULIUS C. BRENTA, Treas.
DR. S. A. BRENTA, Direct

METROPOLITAN STATE BANK

2201 W. CERMAK ROAD Kampas Leavitt Street
NARYS FEDERAL RESERVE SYSTEMOS.

Ant Dugno

(Iš M. Zoščenkos)

Vienas Leningrado pilietis truputį įsikausė. Jis gavo pinigų, užsuko į kažkokį malonų kampelį, atsėdėjo po palma, ir ten, kaip sakoma, gerokai pagurkino.

O tą sceną stebėjo dvi tamsios asmenybės, — nusikaltėlių pasaulio atstovai.

Jie pastebėjo, kad prie stalo sėdi įsikausęs pilietis ir mažai benusivokia, kas aplinkui dedasi. O magaryčiom dar mato: apsirengęs jis visai neblogai. Ir valgo gerai. Ir geria nieko sau.

Tatai atpalaidavo dviejų prietelių žemuosius instinktus. Jų širdys ėmė kazoką šokti. Ir jie sumanė užklydusiam musų miesto gyventojui iškirsti nemalonų triuką.

Ir štai jie atsėdėjo šalia to „pasažiero“. Pasakė jam kelis komplimentus. O tasai, įkvėpimo pagautas, kaip sakoma, prisilaikė iki žaliųjų velniukų.

Ir tasyk nusikaltėlių pasaulio atstovai išvedė paklydusį musų pilietį į gatvę, nusivedė jį tarpegatvę, ir ten, užvažinę per murzą, apkraustė jį iki paskutinio siulo.

Nuvilkio nuo jo apsiaustą ir kostiumą. Nuplėšė nuo kojų batus. Ir dagi nesidrovėjo paminti viršutinius marškinius „Zefir“.

Tokiu būdu paliko musų garbingą tėvą ir šaunų statybos skyriaus darbininką visai nepakenčiamoje išvaizdoje.

Paliko jam tik apatines kelnes ir kojines. Ir tai tik dėl to, kad tos prekės buvo skylėtos ir niekam netiko.

Žinoma, mes nesiliimame pilnai ir meniškai aprašyti apipletotojo grįžimą pas savuosius į namus.

Vaikščiojimas gatvėmis tokiam pavidale iš viso nelabai tepasidavė meniškai kurybai.

Bet tai, kas sudaro sunkumų literatūrai, gyvenime kaip nejuokiamis, vyksta.

Apskritai kalbant, kiek prablaivėjęs musų pilietis išdumė namo.

Galimas daiktas, jog tarpais jis bėgo, laikydamas rankomis savo suplyšusias apatines kelnes. O tarpais, priešingai, ėjo tykliai, bandydamas pasislėpti namų šešėliuose.

Ir iš tiesų, drovų, neparanku. Gal but jau aušta. Paukščiai — čirik-čirik... O čia eina, įsivaizduokite sau, tokia pusnagė bezlepyčia.

Galima įsivaizduoti, kaip jį pasitiko prie vartų namsargis. Greičiausia nesitvėrė juokais jį įleisdamas.

Tas momentas, kai jis įėjo į savo butą ir susidūrė su saviškiais, nepasidavė jokiam aprašymui. Tur but, įvyko baisi scena.

Bet šiaip ar taip, musų pilietis pasiekė savo butą ir užsidarė savo kambarį, nusiėsdamas su savim naktinio apiplėšimo paslaptį.

Dabar susidaro tokia situacija.

Kriminalinė policija tą pačią naktį sušaukė nusikaltėlių pasaulio du atstovus.

Pradėjo kvosti, iš ko jie drabužius pavogę. Tie negali išaiškinti. Sako, nuo žmogaus nuvilkomė. Tarpegatvėje.

Nuvyko į tarpegatvę. Nėra to žmogaus.

Sekliai sako: „Nenormalus reikalas. Daiktai yra. Plėšikai

yra. Viskas lyg pilnoje ir tinkamoje tvarkoje. O nukentėjusio nėra. Ir, vadinas, didžiausi sunkumai dar nenuga lėti. Reikės nukentėjusius suieškoti. Ir atrodo, sprendžiant iš daiktų, jis bandys savo pėdsakus sumaišyti“.

Bendrai imant, tris dienas miestą krėtė. Vis nukentėjusiojo ieškojo. Aiškino ir klausinėjo. Niekas neprisipažįsta. Galimas daiktas, jog sarmata prisipažinti, kad taip atrodė.

Vienok policininkai nenupuo lė dvasioje. Ir ketvirtą dieną nukentėjusį surado. Jie surado jį pašto kvitoje, kuri pavogtų kelnų kišenėje buvo.

Ir nors nukentėjusis gynėsi ir nenorėjo prisipažinti, kad tai jis buvo sumuštas ir apiplėštas, bet vis dėlto tiesa pasėmė viršų. Suvedė jį su plėšikais akis į akį. Ir tie susyk pažino jame savo auką.

Tasyk auka, nuleidusi žemyn akis, pareiškė: — Taip, tai aš. Prisipažįstu. Meldžiu neskelbti viešai.

Čia policininkai gardžiai nusijuokė ir tarė aukai: „Galite eiti namo“.

O plėšikai baimingai žiūrėjo į tai, kas dedasi. — O tarpusavyje šnibždėdavo, jog dabartiniais laikais sunku yra verstis jų amatu.

Ir tieka: iš vienos pusės — knistis po svetimas kišenes nėra jau taip lengva. O iš kitos pusės — štai kas išeina. Ieško nukentėjusio.

Vertė K.

Kalėdos Istorijos Šviesoje

(Taša nuo 1-mo pusl.)

no, kaip papistų šventę ir visai neparemtą šventųjų Raštų. Kalėdų dieną Parlamentas susirinko savo darbams ir krautvių savininkams buvo įsakyta laikyti krautuves atdaras; bažnyčiose nebuvo laikoma jokių pamaldų.

„Plum pudding“ ir „mince pies“ buvo iškeikti, kaip pagonų liekanos. Bet karaliaus Karolio (Charles) II grįžimas į sostą, vėl atnaujino Kalėdų šventimą. Persekiojami Puritanai dėl savo įsitikinimų, atvykę ir išviešpatavę Naujojoje Anglijoje, išleido įstatymą draudžiantį Kalėdų šventimą už kurio nepildymo bausta areštų ir kalėjimų.

Piutės šventė, keturios savaitės prieš Kalėdas, užėmė jų vietą.

Linksmų Kalėdų linkiu Visiems Lietuviams!

JULIUS NAMON

6755 S. WESTERN AVE.

Kalėdų Papročiai.

Nemažai Kalėdų papročių yra pagonų kilmės. Tie papročiai vienokiu ar kitokiu būdu pateko į krikščionių bažnyčią. Vienas tokių papročių yra Betliejaus Steinelė. Betliejaus Steinelė yra vienas charakteringiausių Romos Katalikų Bažnyčios garbinimo objektų. Kučių Vakare, šiandieną išgi plėtus palyginamųjų Religijų mokslui, susektą iš kur kilęs tas paprotys.

Usener savo veikalė „Die Weihnachtsfest“ (pusl. 283) aiškiai daro, kad tas paprotys yra pasiskolintas iš dievačio Adonio kulto, ir staine lę, kur vaikas Adonis buvo gimęs. Imperatorienė Helena pasisavino kaip krikščionių kultą. Vėliau (335 metais) Emperatorius Konstantinas tą paprotį dar labiau sustiprino: paplaukdamas nemažą sumą jų įrengimui.

Eglutės Vartojimas.

Eglutės vartojimas irgi Germanų pagonų kilmės. Amžinai žaliuojąs medis pas Senovės Germanus ir Škandinavus buvo laikomas šventu. Pagal katalikų Enciklopediją, pirmas ir autentiškas Kalėdų eglutės vartojimas pasirodė Strasburgo mieste 1605 metais. Bet liuteronai tvirtina, kad buk Dr. Martynas Luteris įvedė tą paprotį į Vokietiją. Pringle savo veikalė „Yule-Tide in Many Lands“, sako: „yra daug dainių, kad eglutė buvo varto jama prieš Reformaciją. Bet Luteris savo populiariškumų pagalbė ją labiau išpopuliarizuoti.“

Kalėdų Sveikinimai.

Paprotys sveikinti Kalėdose pavidale atviručių prasidėjo Anglijoje 1846 metais. Jų iniciatorių buvo Sir Henry Cole. Tais metais vos tik tukstantis atviručių buvo parduota. Jos buvo mažo formato, lyg musų visitinės kortelės, spalvuotos ir

JOYEUX NOËL ET UNE BONNE ANNÉE

Francija

Oui, oui, Joyeux Noel visiems. Ir mes su savo Kabiretu Kalėdas praleisime gana smagiai, bet paskui tai turbūt padarysime trupučiuką reformų.

Čia mes norime visus ypatingai persergėti neimti į rankas karštų bulvių. Jos labai degina. Negelbsti nei kati puti.

su tam tikrais komplimentais. Ilgainiui išsivystė vokas į kurį toji kortelė budavo įdedama. Ir taip tas paprotys kilęs Anglijoje išsiplėtė po visą kultūringą pasaulį ir šiandieną jų išparduodama milijonais.

Dovanų pasikeitimas ir žvakių deginimas.

Paprotys pasikeisti dovanomis ir žvakes deginti yra Romėnų kilmės, nors ir Teutonų tarpe dovanos buvo teikiamos dievui Frey, kaip auka už metų derlių.

Bobutė — Kalėdų Diedukas.

Amerikoje, Lietuvoje, taip ir kituose Europos kraštuose, Kalėdų diedukas yra vaikų troškimas. Bet atvirkščiai Italijoje. Čia bobutė dominuoja vaikų Kalėdų šventėje. Toji bobutė yra Palestinos senoji ponija Bafana, kur „praeinančiais Išminčiams Betliejaus link, neišėjo jų pamatyti, tikėdama juos matyti jiems grįžtant atgal. Bet trys Išminčiai kitu keliu.“

Bafana to nežinodama, vis dar tebestovi ir telabaukia jų grįžtant. Tuo tarpu ji patrošia vaikus, kurie Trijų Karalių dieną kabina savo koki nes pripildę pelenais ir jas dovanotais žaislais.

Ir taip mes su tam tikrais papročiais ir apeigomis tebe švenčiame gimimą Taikos Princo ir tebestęsim „Anno Domini“ arba metų skaičiavimą nuo Jo gimimo dienos.

Bet gaila, kad toji Taikos Princo atneštoji žemei ramybės, taikos ir geros valios diena, tęsiasi tik vieną dieną, o gal šimtą ir tos nebus. Ne abė

jojų, kad Italijoje visos bažnyčios toje dienoje bus pilnos tradiciniai nesimeldžiančių žmonių, bet jų kareiviai skers Ethiopiečius. Vokiečiai, be abė, giedos „Stille Nacht! Heilige Nacht!“ ir kitas ramybės ir taikos giesmes, bet Jezaus, iš Nazareto santėvynainiai slapstysis savo namuose, nes Nazai tai šventą dieną gali lengvai paversti Herodo Didžiojo pavyzdžiu. Ir taip mes, lyg toji senoji ponija Bafana, telabaukiame išmintingų žmonių, kurie atneštų mums taiką ir ramumą, bet užuot jų, lyg vaikai esame kas metas apdovanojami žaislais ir pelenais.

„Kalėdos yra vienas seniausių pasaulio reiškinys; bet vienok naujas kiekvienais metais“, nes atneša mums naujų, bet visuomet senų neišspręstų gyvenimo problemų — taikos ir geros valios tarp žmonių. Nors istorikai nesutinka tarp savęs, kada Didysis Mokytas iš Nazareto gimė ir kur jis gimė ir kaip jis gimė, bet visgi mes žinome dėl ko jis gimė, butent, — mokinti mus būti padoriais ir sąžiningais.

Kalėdų metu mes rodos jį prisimename ir užmirštame įvairius kivirčius, barnius, kiti niekinimus ir kitas smulkmenas. Bet praėjus tai dienai mes vėl grįžtame į seną gyvenimą.

Tegul Kalėdų dvasia buna su mumis daugiau, negu vieną dieną ir įdegia mums ką nors aukštesnio ir kilnesnio, tuomet tik bus galima gražinti gerbuvį savo tautai ir įvykinti „Dievo karalystę“ čia — Gražioje Žemėje.

Sirdingi Linkėjimai Sulaukus

LINKSMŲ KALEDŲ

Visiems Musų Rėmėjams,

Draugams ir Pažystamiems

JAMES ORLAKIS

1736 So. Halsted Street Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALEDŲ

Linkime Visiems

Lietuviams!

S. PETRAUSKAS

BAKERY

2616 West 69th St. 1721 S. Union Ave.
Prospect 6393 Canal 7358

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Visiems Musų Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems Sirdingai Linki

J. PILITAUSKIS ir J. VOLSKIS

4601 So. Marshfield Ave. Tel. Yards 1691
CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALEDŲ

Musų draugai, rėmėjai būkite visi sveiki per metų metus

A. R. JUNIEVICZ

Laikrodininkas ir Auksoorius. Daimontai—Laikrodėliai, Vestuvių Žiedai musų specialybė.

3317 So. Halsted St. Tel. Boulevard 2183
CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Visiems musų draugams ir kostumeriams!

BERMAN, BUNNIN MOTOR SALES

Autorizuoti Dealeriai CHRYSLER—PLYMOUTH MOTOR CARS.

3207-9 So. Halsted St. Chicago, Ill.
Telefonai Victory 8118-8119

Sirdingi Linkėjimai Sulaukus

LINKSMŲ KALEDŲ

Visiems Musų Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems

LOVEIKIS

KVIETKININKAS

3316 So. Halsted St.

Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALEDŲ

ir Laimingų Naujų Metų

visiems musų rėmėjams,

draugams ir pažystamiems

sirdingai linki

M. J. KIRAS

REAL ESTATE IMPROVEMENT

COMPANY

3335 S. Halsted St.

Tel. Yards 6894

Sirdingi Linkėjimai Sulaukus

LINKSMŲ KALEDŲ

Visiems Musų Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems

JOSEPH BLAZIS

WESTERN AUTO SERVICE

4318-20 S. Western Ave. Tel. Lafayette 1790

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime visiems draugams ir kostumeriams.

J. MAKUTENAS

Musų užiejoj rasite didelį pasirinkimą degtinės ir alaus dėl jūsų parų.

3464 So. Lituanica Ave. Phone Boul. 6541
CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Visiems Draugams ir Kostumeriams.

DORA PUPLAUSKIENĖ

Musų užiegoje visados randasi geriausios rūšies degtinė, alus, cigarai, šilti pietūs ar užkandžiai ir mandagus patarnavimas.

716 W. Cermak Road

CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Visiems draugams ir kostumeriams.

Mr. ir Mrs. WM. POPELL

Musų užiegoje visados randasi geriausios rūšies degtinė, alus, cigarai ir mandagus patarnavimas.

2455 West 43rd St.

Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Visiems draugams ir kostumeriams.

BRUNO'S MARKET

Musų bučernėje visados randasi didelis pasirinkimas šviežios mėsos.

1811 West 35th St.

Chicago, Ill.

Sirdingi Linkėjimai Sulaukus

LINKSMŲ KALEDŲ

Visiems Musų Rėmėjams,

Draugams ir Pažystamiems

AUDITORIUM TAVERN

JOS. ir PRUDENCIJA RACHUNAI

3137 So. Halsted St.

Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Visiems Musų Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems

ROSE PETAL BEAUTY SHOPPE

Specialė atida krepiama į Dažytus ir Baltintus Plaukus. Operuojam Naujausią Thermique Heaterless Mašiną

3133 So. Halsted St.

Tel. Victory 3137

Auditorium Building

o Didžiojoje valstijoje, Amerikoje, merginos jaunesnės 14.6 metų negali ištėkėti, bet devynios tereikalauja, kad mergaitė turėtų bent 12 metų.

o Japonijoje, šeimos galva turi pilną teisę išlupti kailį nepaklusniai uošvienei.

Eglutė

Augo girioje maža, graži eglutė. Augo ji labai dailioj vietoj. Kiti medžiai nestojo jai saulės spindulių, oro ji turėjo užtenkamai. Aplinkui žaliavo daug vyresnių jos draugų — eglų ir pušų.

Eglutė vis delto nesitenkino — jai rūpėjo ko greičiausiai didėlei užaugti. Nedžiugino jos nei šviesi saulutė, nei giedrus oras. Ji pagaliau nesiūžė augdavo nei kaimo vaikais, kurie, atėję į mišką, rinkdami žemuoges ir avietes linksmai šunkavo.

Prisiūgavę pilnus ašokus, dažnai jie susėdavo šalia eglutės ir sakydavo: "Kokia graži, šita maža eglutė!" Bet tokie pagyrimai eglutei netikdavo.

Per metus ji paugėjo vieną žiedą, per antrus — kitą. Taip auga visos eglės. Iš tų žiedų skaičiaus sprendžiama, kiek jos kūrė tūri metų.

— O, kad aš bučiau tokia didelė, kaip kitos! — sakydavo gailėstaudama eglutė. — Kaip aš plačiai išskėčiau savo šakas, kaip aš žvalgyčiau viršūnėse ir visas pasaulio šalis! Paukščiai imtų mano šakose lizdus kurti, ir mažiausio vėjelio pučiama siubuočiau taip puikiai, kaip šit anie didieji medžiai.

Taigi eglutės nelinksmo nei saulės šviesa, nei paukščiai, nei rausvi debesėliai, kurie rytą vakarą ties ją padangėmis plaukdavo.

Ziemą, baltūniui sniegu nuklojus žemę, gicijo lakstydavo kiškių; jie įsibėgėjo šokdamo dažnai per eglutę. O, kaip ją pykdydavo, kaip ją skaudė budavo!

Dar dvi žiemos pralinko, ir užaugo jau tokia aukšta, jog kiškiukai turėdavo aplinkui bėgti. "O, kad taip galėčiau augti augti ir didelė užaugti! Kas gali būti maloniau pasauliui!" — galvojo eglutė.

Rudenį atvažiuodavo į girią vyrai ir nukirsdavo kelius pačius didžiausius medžius. Taip budavo kiekvienais metais. Eglutė, kuri buvo jau nebemažą paaugus, net drėbėdavo, matydama kitus medžius virstant žemėn. Juos taip gražiai nugenėdavo ir nukapodavo, jog nebegalima buvo nei pažinti. Nuženčius risdavo į ratus ir veždavo iš girios.

Kur juos veža? Ką jiems darys?

Pavasarij, parskridus kregždės ir gandrums, eglutė emė kartą klausinėti: "Ar nežinoj, kur tuos medžius išvežė? Ar nebuvo tame jų patikė?"

Kregždės nieko nežinojo, bet gandas pagalvojęs linktelėjo galvą ir tarė:

— Žinau, kaip nežinojė! Grįždamas iš Egipto žemės, sutikau daug laivų gražių gražiausiais stiebais. Tat bus, manau dabar, tavo draugės, nes jos eglėmis kvepėjo. Taip, galiau tau ir laivų dienų nuo jų duoti... Ir tu susilauk gi joms tokios sau garbės!

— Ai, kada gi aš pati tokia užaugsiu ir galėsiu į jūras plaukyti! Bet kas ji, tikrai sakant, ta jūra? Kaip ji atrodo, ar graži pažūrėti?

— Na, tai reikia daug sakyti, — tarė gandas ir nuskrido tolyn.

— Džiaukis jauna budama, — jai tarė saulės spinduliai: — džiaukis savo tarpumi, jaunonijs savo dienomis, kurios taip dabar į puikybę tave keičia!

Ir vėjas bučiavo eglutę, rašė ją ašarėlėmis vilgė. Bet gijos medelis tuo visai nesiūžė.

Artinosi Kalėdos. Miške pradėjo kirsti jaunūčius medelius; jų karkurė buvo net jaunėni ir mažesni, negu mūsų eglutė, kuri vis negalėjo nurimti ir sprautė spraudėsi iš miško. Tuokart jau nebegėnė jo gražių eglučių, bet tiesiai iškirstas dėję į roges, ir arkliai vežė su šakomis iš miško.

— Kam jų dabar prireikė? — klausinėjo eglutė: — juk jos ne didesnės už mane, o viečiau net gerokai mažesnės! Ir kodėl negėni joms šakų? Kur jas veža?

— Mes vieni težinomi, mes težinomi! — čirškėjo žvirbliai. — Mes buvom žiemą mieste ir viską matėm pro langus. Mes gerai žinom, kur jas nuvežė! Joms teko dabar tokia garbė, tiek laimės, jog ir apnešė sunku. Mes žiūrėjome pro langus ir matėm jas stovint — šiltuos kambarius, pačius viduriuos, papuoštas gražių gražiausiais aukso obuoliais, saldainiais, žaislais ir šimty šimtais žvakelyčių.

— O paskui? klausė eglutė, drėbėdama visomis savo šakelėmis, pavydu nebesitverdama.

— O paskui? Ką joms paskui darė?

— Daugiau, mes nieko nebeatėmė. Bet ir ir tai buvo puiku gražu, ai, kaip puiku!

— Argi ir man tektų tokia laimė! — džiaugdamasi galvojo eglutė. — Šitaip man dar labiau patiktų, ne kaip jūrės kelionė. Bet kaip ilgai laukti! Kad tik greičiau ateitų tos Kalėdos! Juk aš dabar tokia pat didumo, kaip tos eglutės, kurias pernai išvežė!... O, kada aš galėsiu roges! Kada aš busiu tokia laiminga: stovėsiu šitame kambaryje, papuošta visokiomis gražumynais!... Bet kas bus foliau?... O paskui bus dar geriau ir gražiau, šiaip kam gi mane taip puošė? Taip, žinoma, toliau bus dar geriau... Bet kas gi tikrai bus?... O, kaip mane vargina nekantrybė, kaip sunku laukti! Pati nežinau, kas man darosi!...

— Džiaukis mumis! — sakė oras ir saulės šviesa: džiaukis jauna budama, džiaukis laisvėje augdama!

Bet eglutė nemokėjo džiaugtis. Ji vis augo ir augo. Vasarą ir žiemą ji stovėjo pasipuošusi tamsiai žaliais rubais. Žmonės, kuriems teko ją matyti, sakė: "O, koks gražus medelis!" Ir, atėjus Kalėdoms, nukirto ją pirmą. Gillai, į pačią šerdį, įsmego kirvis, ir eglutė tik treks — sudejavo į žemę parvirto. Ji didelė jau tų sopulį ir budama labai silpna, nebegalėjo galvoti apie kokią nors laimę. Sunku jai buvo skirti iš tėviškos, iš tos vietos, kur ji augo: ji gerai žinojo, jog daugiau niekuomet nebeatėmė savo mylimųjų senų draugų, mažų krumelių ir žolynėlių, kurie augo aplinkui, o

gal — ir paukštyčių! Vaziuoti labai buvo skurdul! Eglutė atsikvošėjo tik tuomet, kada ją atgabenė į kažin kokią kiemą draugė su daugybę kitų medelių. Vienas žmogus, pastebėjęs ją, tarė: "Štai puikus medelis! Imkimė jį!"

Netrukus atėjo du išsipuošę tarna ir nusinėję eglutę į didelę, gražią salę. Tos salės visos sienos buvo nukabinotos paveikslais, prie didelės krosnės iš šonų stovėjo gražios, kinų vazos su liutais ant dangių. Čia buvo supamų kreslų, rašytų šilkais sofių, didelių stalų, užverstų knygomis ir paveikslais, o žaislų — už visą tūkstantį dolerių, taip bėnt šakės vaikais, kurių buvo tie žaislai. Eglutė įstātė į didelį smėlio pripiltą kubilą. Bet niekam nei į galvą nebuvo atėję, kad tai būtų paprastas kubilas: jis buvo aptrauktas žaliu audiniu ir pastatytas ant didelio maršalo divano. O, kaip dabar drėbė, džiaugė eglutė! Kas bus toliau!... Paskui tarna ir pamelėjęs emė ją puošti, kaisyti. Šakelės apkabinėjo mažučiu kais tinkleliais, iškarpytais iš visokios spalvos popierių, visokių saldumynų, gardumynų pridėtis. Auksovoti obuoliai ir riešutai kabėjo žemyn nusivirę, tartum būtų tame pat medyje užaugę. Tarpe tų gražių dalykų visur ant šakelių prisagstė daugiau, gal, ne šimtą raudonų, mėlynų ir baltų žvakučių. Lėlės, visai kaip gyvos, — tokių gražių eglučių niekuomet nebuvo mačiusi, — pasiūtisios spoksėjo tarp žalių šakelių. Pačioje jos viršūnėje pririšo aukso žvaigždę. Buvo gražu ir puiku, be galo gražu.

— Ši vakarą, — linksmai šnekėjosi žmonės, kurie ją kaisė, — ši vakarą eglutė bus neapsakomai graži!

— Oi, — galvojo eglutė: — kad tik greičiau ateitų tos Kalėdos! Kad tik greičiau ateitų šie žibintai žvakutės! Kas paskui bus? Ar ateis miško medžiui, ar atskris žvirbliai pažūrėti manęs pro langą? Gal aš, taip pasipuošusi, žiemą vasarą stovėsiu?

Taip, daug, gal ir per daug, geidė eglutė! Iš to nekantrumo jė emė žievę skaudėti, o tas sopulys medžiuiams taip pat nemalonus, kaip galvos skaudėjimas žmonėms.

Pagaliau, sužiebė žvakeles. Kas jų žibėjimas, kas puikumas! Eglutė taip visa sudrebėjo, net viena šakelė, prisilietusi prie žvakutės, užsidegė.

— Oi, oi! — suriko mergaitės ir šoko gesinti ugnies. Dabar eglutė nebedrįso nei krustalėti. Tai buvo baisi kančia! Ji taip bijojo, kad tik nenukristų koks jos papuošalėlis... Tas visų gražumas vargšėi visai apuko galvą.

Tuo tarpu atsidarė durys, ir burių vaikų subėgo į salę. Paskui juos išlengvo suėję ir vyresnieji. Vaikai sustojo prie eglutės ir — nustebę nutilo; tačiau ta tyla vieną minutę tęsėsi. Paskui pakilo neapsakomas triukšmas: jie pradėjo šokinėti ir lakstyti aplink eglutę ir už kitas kito trauktyti nuo šakų dovanėles.

— Ką jie čia dirbė? — galvojo eglutė. — Kas bus toliau?

Zvakutės tuo tarpu pačias šakelės pridėgė. Tada jas emė po vieną kitos gesinti, vaikams leido nusiskinti nuo eglutės visus gardumynus ir papuošalus. Vyresniųjų leisti, vaikai tuo jau šoko į darbą. Eglutės šakelės visos sutreskėjo, ir kad jos viršūnė nebūtų buvusi pririšta aukso žvaigždė prie lubų, tikrai ją būtų parvėrė ant grindų.

Vaikai, su savo gražumynais, tik šoko, tik lakstė. Eglutė visai pamiršo. Viena sena auklė priejo dar kartą prie jos, bet tik pažūrėti, ar nebū-

liko kur tarp šakų nenuskintų kriaušėlių arba vynuogės.

— Pasaką! pasaką! — emė staiga šaukti vaikai ir nusitraukė, įkibę į skvermus, prie medžio vieną mažą, drūtą žmogelį.

— Na, dabar čia, kaip miške, — tarė šis sėsdamas po eglutę: — ir tam medeliui ne iš kelio būtų paklausti mūsų pasakos! Bet aš vieną pasaką tesakysiu. Katrą jūs norite: apie dvyliką brolių, juodvarnių lakstiusių, ar apie gulbę, karalienę tapusią?

— Apie dvyliką brolių! — šaukė vieni. — Apie gulbę! — rėkė kiti.

Baisus pakilo klegesys. Tik tai viena eglutė stovėjo tylėdama ir galvojo: "Kodėl jie manimi nesirūpina ir neklausia mano nuomonės?" Jai vargšėi nebuvo atėję nei į galvą, kad jau padarėsi ji savo darbą, kad ji daugiau niekam nebereikalinga.

— Iš kur tu? ir ką tu žinai? — emė klausinėti pelės, kurios visomet yra labai smalsios. — Ar tau teko būti puikliausioje pasaulio vietoje... Ar esi buvusi ten? Ar esi buvusi toje viralinėje, kur ant lentynų guli gardūs suriai, kur palubėje kaba kumpiai, kur galima prilipus ant lašinių šokti, kur įeini liesa, o išeini soti, riebi?

— Ne, tokios vietos aš nežinau! — atsakė eglutė: — bet aš žinau mišką, kur šviečia saulė ir gieda paukščiai... Ir emė joms pasakoti apie savo jaunas dienas. O pelytės, kurios to niekuomet nebuvę girdejusios, klausė išsižiojusios; paskui tarė: "Kaip tavo daug matyti! Kokia tu laiminga esi buvusi."

— Ar aš? — vėl nustebė eglutė. — Juk tikrai yra buvę gerų mano amžiuje dienų.

Ir paskui emė ji pasakoti apie tą knūjų vakarą, kada ją kaisė žvakutėmis ir smaguariais.

— Oi! — suriko pelytės: — kokia tu buvusi laiminga, senoji tu egle!

— Aš visai ne sena! — vėl atsikirtė eglutė. — Aš tik šią žiemą išvežta iš girios. Aš pačioj gerumo, nors tokia didelė atrodau.

— Kaip gražia! tu moki pasakoti, — tarė pelės ir kitą naktį atsivedė su savimi dar keturias klausytojas.

Eglutė pradėjo vėl pasakotis apie save ir apie savo gyvenimą miške. Ir juo daugiau ji pasakojo, juo aiškesnė ir gražesnė jai rodėsi visa praeitis. Ji mąstė: "Taip, tai tikrai buvo laimingas tas laikas. Bet jis gal sugrįš. Gal paskui mane patiks dar didesnė laimė. Kas žino, gal ir aš ištekėsi už karaliaičio. Gal ir man taip bus, kaip tai gulbei, karaliaus pačiai?" Ir sakydama tuos žodžius, ji atsiminė vieną gražų berželį, kuris augo girioje. Jai rodėsi, kad tas berželis esąs puikus karalaitis.

— Kas yra ta gulbė, kur toki vyra gavo? — emė klausiti.

Margas Pasaulis

— O iki devyniolikto šimtmečio Anglijoje žmonės nesistebėdavo, jeigu kieno nors želstas ar užgautas asmuo nueidavo į hažnyčią ir melsdavosi, maldaudamas kokio nors šventojo skaudžiai nubausti prasi-kaltusį ir jo įpėdinius.

— O Kiekvienas mahometonas tiki, kad kai jis mirs ir nueis į dangų, tai jis gaus 72 nepaprastai gražių ir amžinai jaunų merginų haremą.

— O Spėjama, kad Baltijos krantuose randamas gintaras yra apie 600,000 metų senumo.

Kai Ramiojo vandenyno Fidži salų vaikinai nori pareikšti meilę merginai, tai jis jai pasiūnčia citriną.

— Iš kur tu? ir ką tu žinai? — emė klausinėti pelės, kurios visomet yra labai smalsios. — Ar tau teko būti puikliausioje pasaulio vietoje... Ar esi buvusi ten? Ar esi buvusi toje viralinėje, kur ant lentynų guli gardūs suriai, kur palubėje kaba kumpiai, kur galima prilipus ant lašinių šokti, kur įeini liesa, o išeini soti, riebi?

— Ne, tokios vietos aš nežinau! — atsakė eglutė: — bet aš žinau mišką, kur šviečia saulė ir gieda paukščiai... Ir emė joms pasakoti apie savo jaunas dienas. O pelytės, kurios to niekuomet nebuvę girdejusios, klausė išsižiojusios; paskui tarė: "Kaip tavo daug matyti! Kokia tu laiminga esi buvusi."

— Ar aš? — vėl nustebė eglutė. — Juk tikrai yra buvę gerų mano amžiuje dienų.

Ir paskui emė ji pasakoti apie tą knūjų vakarą, kada ją kaisė žvakutėmis ir smaguariais.

— Oi! — suriko pelytės: — kokia tu buvusi laiminga, senoji tu egle!

— Aš visai ne sena! — vėl atsikirtė eglutė. — Aš tik šią žiemą išvežta iš girios. Aš pačioj gerumo, nors tokia didelė atrodau.

— Kaip gražia! tu moki pasakoti, — tarė pelės ir kitą naktį atsivedė su savimi dar keturias klausytojas.

Eglutė pradėjo vėl pasakotis apie save ir apie savo gyvenimą miške. Ir juo daugiau ji pasakojo, juo aiškesnė ir gražesnė jai rodėsi visa praeitis. Ji mąstė: "Taip, tai tikrai buvo laimingas tas laikas. Bet jis gal sugrįš. Gal paskui mane patiks dar didesnė laimė. Kas žino, gal ir aš ištekėsi už karaliaičio. Gal ir man taip bus, kaip tai gulbei, karaliaus pačiai?" Ir sakydama tuos žodžius, ji atsiminė vieną gražų berželį, kuris augo girioje. Jai rodėsi, kad tas berželis esąs puikus karalaitis.

— Kas yra ta gulbė, kur toki vyra gavo? — emė klausiti.

neti pelės, ir eglutė pasakė joms visą pasaką.

Ji gražiausiai atsiminė kiekvieną žodelį, ir pelytės taip patiko, jog iš džiaugsmo net šokti jos emė aplink eglutę. Kitą naktį atėjo dar daugiau pelių, o sekamieji atskė net dvi žvynės; bet žvynės pasaką išpeikė. Išgirdusios žvynių nuomonę, pelės nuliūdo, ir joms pačioms emė rodytis, kad gulbės pasaka tikrai nesanti tokia įdomi.

— Ar tamsta tą vieną temoki pasaką? — klausė žvynės.

— Taip, tik tą vieną! — atsakė eglutė. — Aš ją girdėjau laimingiausiam mano gyvenimui vakar; bet tuomet ir patį nelšmaniau, kokia didelė buvo mano laimė.

— Bet ta pasaka visai ne graži! Ar negalėtum pasakyti kokių istorijų apie kiaušius, taukus, žvakutėlius, taukinius arba apie kitus gardžius dalykus.

— Ne, atsakė eglutė. — Tai lik sau sveika! — tarė žvynės ir nuėjo savais keliais.

Netrukus ir peliukės nustojė ją lankyti.

Eglutei vienai vėl buvo labai ilgu. "Kaip gera buvo, — dusavo ji, — kai mažos vikrios peliukės, sutupusios aplink link mane, klausė mano pasaką. Dabar ir to nebė! Bet palauk, tegu tik mane išneša iš čia, aš ir vėl busiu laiminga — ir vėl gėrėsiuos peliutėmis ar bent gėrėdamasi jas minėsiu!"

Ar sulaukė, ko norėjo, eglutė? Taip! Vieną rytą atėjo kažin kokie žmonės daryti tvarkos ant aukšto. Atstumę dėžes ir ištraukę eglutę iš kambario. Maža to: ištraukę labai nemandagiai sviedė į žemę, paskui vilkė išvilko ant laiptų, kur buvo visai šviesu.

— Dabar tai jau naują gyvenimą pradėsiu! — pagalvojo eglutė. Ji pajuto tyrą orą, saulės šviesą ir — bematant atsidūrė žemai, kieme. Viskas taip greit atsitiko, tiek daug visokių dalykų pereėjo aplink save eglutę, jog visai pamiršo ir save pažvelgti. Prie pat kiemo žaliavo didelis sodas, kuris buvo visos sužydęs. Dideli radastų kerai augo prie tvoros ir žydėdami gardžiai kvepėjo. Sodo pakraštyje žydėjo liepos, o kregždės, skrajodamos ties jų viršūnėmis, čirškėjo: "Čia vyt, čia vyt!" Bet ka! (iš "Andersonų Pasakų").

tie žodžiai buvo šakomi ne eglutei.

— Dabar tai bus man dienos! — džiaugėsi eglutė ir emė plačiai kėsti šakelės... Bet jos buvo išdžiuvusios, nugeltusios, ir ji pati gulėjo dilgynėse. Aukso žvaigždė tebekabėjo viršūnėje ir žibėjo saulės šviesoje.

Kieme žaidė keli iš tų vaikų, kurie knūjų vakarą šoko aplink eglutę ir gėrėjosi jos gražumu. Mažiausias pribėgo prie jos ir nutraukė jai aukso žvaigždę nuo viršūnės.

— Žiūrėkit, kas beliko nuo eglutės, kokia ji dabar graži, sena! — sušuko jis ir taip jį primynė, jog net šakelės sutreskėjo jam po kojų.

Eglutė pažūrėjo į puikiai pasipuošusį sodą, pažvelgė į save ir emė gailėtis, kad jos nepalikę anam tamsiam kampe ant aukšto. Ji atsiminė savo jaunąsias miško dienas, linksma knūjų vakarą ir mažąsias peliukes, kurios taip mėgo klausyti jos pasakų.

— Žuvo, viskas žuvo! — tarė nusiminusi eglutė. — Kad bučiau mokėjusi bent savo laimę naudotis, kol galėjau! O dabar viskas žuvo, žuvo amžinai!

Netrukus atėjo darbininkas ir sukapojo eglutę į mažus šakelėlius, o paskui, suėmęs į glėbį, nunėję ir sukrėvė po dideliu katilu. Išdžiuvę šakelės bėgė į žemę. Eglutė sunkiai dusavo ir vaičiojo, "ka-keles puškėjo. Pamatę žaidę, atbėgo vaikai, sustojo aplink ugnį ir pritardami šakelėmis kartojo: "pikšt pušk! pikšt pušk!" Grįždama spragant savo šakelės, eglutė jautė toki sopulį, tartum būtų kas širdį jai raizęs. Tuomet atsiminė gražius vasaros rytus girioje, šaltąsias žiemos naktis, skaičiūsiąs dangaus žvaigždes, atsiminė laimingą knūjų vakarą ir gulbės pasaką, vienintėlę pasaką, kurią buvo išmokusi savo amžiuje ir mokėjo jai tiems sakyti. Ir paskui eglutė sudegė.

O vaikai tebežaidė sode. Visų mažasis laktis pasikabinęs ant krutinės aukso žvaigždės, kuri puošė eglutę laimingiausioje jos gyvenimo valandoje. Tas vakaras jau praėjęs, eglutė nebėr, todėl ir pasaką baigė.

Viskas praeina pasaulyje, viskas nyksta baigiasi, net pati gražioji, pati įdomioji pasakėja: "Čia vyt, čia vyt!" Bet ka! (iš "Andersonų Pasakų").

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų
Visiems remėjams, draugams ir
pažystamiems

543 CLUB WEST 63rd STREET
Savininkai M. ir B. SKIUBAI

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Linkime Visiems Musų Draugams
ir Kostumeriams!

HALSTED EXCHANGE
NATIONAL BANK of CHICAGO

HALSTED STREET ir 19th PLACE

N A R Y S

FEDERAL RESERVE SYSTEM
FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

SICZESLIWYCH SWIAT
I WESOŁEGO ROKU

Lenkija

Co, proszę? Co pan mowi? Dziadek, dziadek? Kalėdų Diedukas? Nori kad aš bučiau Kalėdų Diedukas? Kad Kalėdoms Lietu- vai Vilnių po eglaitę pakis- čiau? Wilno? Dziadek? Niech pan mnie daruje, ale ja nierzozumie! Bet palinke- ti Tamstai Linksmų Kalė- dų, tai owszem!

GUY DE MAUPASSANT

Vertė K. B.—nas

Nuodėgulis

AI buvo nedidelis svečių kambarys su sunkiomis užlaidomis ir švelniu, maloniu kvapais gėlių ir kvepalų. Kambaras (židyns) smarkiai kurenos, o viena lempa su senu mezginiu gobtuvu, stovinti kėlė ant lentynos, metė švelnią šviesą ant dviejų žmonių, kurie tarp savęs kalbėjosi.

Ji, namų šeimininkė, buvo sena moteris, su žilais plaukais, bet viena iš tų malonių senų moterų, kurios oda nėra raukšlėta, bet lygi kaip švelniausia popierė; ir kurios akys yra išmintingos ir švelnios.

Jis buvo labai senas jos draugas, kuris niekad neapsivedė; nuolatinis draugas; palydovas bendroje gyvenimo kelionėje, bet niekas daugiau.

Jie abu tylėjo apie minutę laiko ir abu žiūrėjo į ugnį, nežinia apie ką svajodami, viename tu momentu draugiškos tylos tarp žmonių, kuriems nereikia nuolatos kalbėtis, kad būtų laimingiems kartu; kaip staiga didelis nuodėgulis, — degančiomis šaknimis keltas, — išvirto per krotas į kambarį ir susirito ant kuro, pabardamas aplinkui kibirkštis. Sena moteris pašoko šukterėjusi, tarsi norėdama pabėgti; jis gi paspyrė nuodėgulį atgal į kambarį ir batu užmynė visas degančias kibirkštis.

Kada įvykusi nelaimė buvo atitaisyta ir pakvipo aplink degėsiais, atsisėdamas prie šais savo draugę, vyriškis pažūrėjo į ją su šypsena ir rodydamas į nuodėgulį, pratarė:

“Tai yra priežastis kodėl aš niekad neapsivedžiau”.

Ji pasižiūrėjo į jį su nusišėbėjimu ir klausiančiu žvilgsniu moteris, kuri nori viską žinoti, pilnomis žingindumo akimis ir paklausė:

“Kaip tai?”

“O! tai ilga pasaka”, atsakė jis, teisingiau liudna ir nemaloni istorija.

“Mano seni draugai tankiai stebėjosi dėl šaltumo, kuris staigiai atsirado tarp manęs ir mano vieno geriausių draugų, kurio krikšto vardas buvo Julius. Jie negalėjo suprasti kaip du tokie artimi ir neperskiriami draugai galėjo patapti beveik visai svetimi vienas kitam. Aš jums pasakysiu to priežastį.

“Jis ir aš vienu tarpu gyvenome drauge. Mes niekad nesiskyrėm ir, išrodė, kad mus vienijantis draugiškumas yra taip stiprus, jog niekas nestengs jį nutraukti.

“Vieną vakarą parėjęs namo jis pranešė man, kad jis ruošiasi apsivesti ir tas mane taip sujaudino, tarsi jis būtų mane apiplėšęs, ar apgavęs. Kada vyro draugas apsiveda, tai viskas baigiasi tarp jų. Ta užvydi moteries meilę, tas nenuoširdus, liguistas kūniškas prisirišimas, negali pakęsti to tvirto ir atviro prisirišimo minties, širdies ir bendro pasitikėjimo, kokis buna tarp dviejų vyrų.

“Jūs žinote, kad nežiurint kaip didelė meilė gali juos risti, vyras ir moteris visuomet pasiliks vienas kitam svetimi mintimi ir intelektu; jie pasiilekia kariaujančiais priešininkais, jie priklauso skirtingoms rasėms. Čia visuomet turi būti nugalėtojas ir nugalėtas, valdonas ir vergas; dabar vienas, kitą kartą — kitas, bet jie niekad nebuna lygūs. Jie spaudžia vienas kito rankas, rankas, kurios dreba nuo aistrų; bet jie niekad nespaudžia jas tuo ilgu, stipriu, ištikimu paspaudimu, kuris, išrodo, atveria širdis ir jas apnuogina nuoširdžiam, stipria-

nie, vyriškame draugiškume. Šehovės filozofai, vieton vestė ir auklėti vaikus, kurie juos apvais kada reikalinga paguola jų senatvėje, ieškojo gerų, štikimų draugų ir su jais karū seno tame minties vieningume, kokis gali būti tik tarp vyrų.

“Taigi mano draugas Julius apsisvedė. Jo žmona buvo graži, žavinga; neaušgsta, garbanuotais plaukais, apskrita, skaisi moteris, kuri, kaip išrodė, dievino jį; ir iš pradžių aš tik retkarčiais lankiausi jų namuose, kadangi aš bijojau jiems kliudyti, bijojau maišytis jiems po kojų. Bet kokiui tai budu jie patraukė mane į savo namą; jie nuolatos kviesdavos pas save ir išrodė manim labai patenkinti. Todėl laipsniškai aš pasidaviau jų vyliojančiam gyvenimui. Aš tankiau vakarieniaudavau pas juos ir kai vakare sugrįždavau namo, aš mąstydavau, kad ir aš padarysiu tą, ką ir jie padarė ir apsivesiu, nes dabar mano tuščias namas pasidarė labai nuobodus.

“Išrodė, kad jie vienas į kitą buvo karštai įsimylėję ir niekad nesiskyrė.

“Tad kai vieną vakarą Julius prisitūpė laiškelį ir pakvietė vakarieniauti, žinoma, aš nuėjau.

С РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВЫМ
И СЧАСТЛИВЫМ НОВЫМ ГОДОМ

Rusija

Kas, Kalėdos? Iš kur jos atsirado, kas jas padarė? Tai niekas kitas kaip tik naujas kapitalistų pasikėsinimas prieš sovietų sąjungos ir visos darbininkijos gerovę. Darbo žmonės, kovokite! Nenuleiskite rankų! Neleiskite buržuazijai migdyti jus visokiais niekais. Šalin, darbininkų engėjai, šalin Kalėdos!

“Mano mielas draugė”, tarė jis, “aš tuoj po vakarienės turiu išeiti savais reikalais ir nesugrįšiu iki vienuoliktos valandos, bet aš busiu lygiai vienuoliktą ir aš tikiuos, kad jūs pabusite kartu su Berta”.

“Jauna moteris nusišypsojo.

“Tai buvo mano sumanymas”, sakė ji, “pakviesti jus”.

“Aš ištiesiau jai savo ranką.

“Jūs esate kerėjanti kaip visuomet”, tariau aš; ir aš pajutau ilgą, draugišką paspaudimą mano pirštų; bet aš neatkreipiau į tai atidos; taip mes susėdom vakarieniauti, o aštuntą valandą Julius išėjo.

“Kaip tik išėjo, kokis tai keistas drovumas atsirado tarp manęs ir jo žmonos. Mes dar niekad pirmiau nebuvome vieni; ir nežiurint kasdie tarp mus didėjančio draugiškumo. Šis tete-a-tete pastatė mus naujon padėtin. Iš pradžių aš abelnai kalbėjau apie tuos menkus dalykėlius, kuriais užpildoma nesmagi tylą, bet ji neatsakinėjo ir pasiliko sėdėti prieš mane, nuleidusi galvą, tarsi ji būtų užsimąščiusi apie labai svarbų dalyką; ir kadangi man pritruko tuščios šnekos, aš irgi nutylau. Keista yra, kaip kartais yra sunku rasti ką-nors sakyti.

“Ir tada aš pajutau ore ką tai nematomo, ką tai neapsakomo, tą paslaptingą nujautimą, kuris iškaino pasako slap- tus kito žmogaus tikslus linkui jus, ar jie būtų geri, ar blogi.

“Tai skausminga tylą tęsėsi tulą laiką ir tada Berta pratarė man:

“Ar neuždėtumėt malkos ant ugnies, nes ji baigia užgesti”.

“Tad aš atidariau malkų skrynį, kuri buvo laikoma tų pačioj vietoj, kaip ir jus, paėmiau didžiausią pliauskę ir uždėjau ant kitų, kurios jau baigė degti. Vėl kambary užviešpatavo tylą.

“Už kelių minučių pliauskę taip smarkiai įsiliepsnojo, kad ji švilino mūsų veidus ir jau- noji moteris pakėlė savo akis į mane — akis, kuriose buvo keistas žvilgsnis.

“Čia per daug karšta dabar”, tarė ji; “eikime ir atsisėskime ten, ant tos sofos”.

“Tad mes nuėjome ir atsisėdome ant sofos ir tada ji staigiai prakalbėjo, žiūrėdama man tiesiai į veidą:

“Ką jūs darytumėt, jei moteris pasisakytų jus mylinti?”

“Duodu garbės žodį”, bandžiau aiškintis, negalėdamas rasti tinkamo atsakymo, “aš negahu numatyti tokio atsikimo; bet tai priklausytų labai daug nuo moteries”.

“Ji kietai, nerviškai, virpančiai nusijuokė; vienu tu dirbtinių juokų, kuriuo norima

pralauti ploną ledą, ir tada ji pridūrė:

“Vyras nėra nė drąsus, nė nuvokiantys”. O po minutės tylos ji tęsė: “Ar jūs kada mylėjote, Monsieur Povilai?”

“Aš buvau priverstas prisipažinti, kad tikrai mylėjau; ji prašė manęs papasakoti viską apie tai; todėl aš sugalvojau vienokią ar kitokią pasaką. Ji klausėsi manęs atidžiai, su tankiais patvirtinimo ar neigimo atdusiais ir tada staigiai tarė:

Uliavojančios Kiaulės

Ukininkas Lou Frick, gyvenęs netoli Albermarle, North Carolinoje, neseniai turėjo štai kokią patyrimą su kiaulėmis savo ukyje. Vieną kartą jis pastebėjo, kad beveik visos elgėsi labai keistai. Šokinėjo, žviogė, bėginėjo po tvartą lyg įgeltos. Nusigandęs, kad jos susirgo pasiškė veterinarą. Tas “ligos” negalėjo atrasti.

Tik vėliau paaiškėjo, kad ukininkas kartu su kitomis išmatomis, kiaulėmis įpylė kruvą pomidorų (tomačių) lupynų. Tos lupynos ėmė sirimti ir virsti į alkoholį. O privalgusios tų lupynų, visos kiaulės ir pasigėrė.

“Ne, jūs nieko nesuprantat apie tą dalyką. Man išrodo, kad tikroji meilė turi pakrikdyti mintį, suardyti dirksnius ir sunaikinti pojūčius; ji turi būti — kaip čia pasakius? — turi būti pavojinga, net baisi, beveik kriminalė ir sventvagiška: aš noriu pasakyti, kad ji turi laužyti įstatymus, ardyti fraternalius ryšius, nugalėti didžiausias kliūtis; kada meilė yra rami, lengva, teisėta ir be pavoju, ar ji gali būti tikra meilė?”

“Aš nežinojau ką atsakyti ir tik sau filozofiškai pastebėjau: ‘O, moteriškos smegenys, kaip jūs save pasirodot!’

Kalbėdama ji primė kuklią, nekaltą išvaizdą; ir atsi- rėjusi ant pagalių ji visa išsitiesė ant sofos, savo galvą padėjusi ant mano pečio, o jos suknėlė kiek pasikėlė, kad parodyti raudoną šilkinę kojine, kuri nuo ugnies šviesos pasidarė dar skalesnė. Už minutės, ar dviejų ji tęsė:

“Aš manau, kad aš jus išgąsdinau?”

“Aš užprotestavau prieš tokią nuomonę, ji gi visiškai atsirėmė į mano krutinę ir nežiūrėdama į mane ji vėl prabilo:

“Jei aš pasakysčiau, kad aš jus myliu, ką jūs darytumėt?”

“Ir pirm negu aš spėjau sugalvoti atsakymą, ji apkabino savo rankomis mano kaklą, greitai prilenkė mano galvą ir pridėjo savo lūpas prie manų ju.

“O! Mano miela drauge, aš galiu jums pasakyti, kad aš visai nesijaučiau laimingas! Ką! Argaudinėti Julij? Paptapti meilužiu šios kvailutės, įsivaizduojančios, gudrios moteries, kuri, be abejonės, yra labai aistringa ir kuriai jau nebeužtenka jos vyro! Apgaudinėti jį nuolatos, būti jam neištikimu, lošti įsimylėjusio rolę vien tik dėlto, kad aš buvau pavyliotas uždrausto vaisiaus, būti nuolatiniam pavojui ir suvilti draugiškumą! Ne, tas man nepatiko, bet ką aš turėjau daryti? Nuduoti Juozapą būtų labai kvaila ir dagi nepaprastai sunku, nes ši moteris buvo tikrai kerėjan- ti, įdegta drąsos ir aistros. Tegul tas vyras, kuris niekad neįėjo ant savo lūpų karščio pabučiavimą pasirodusios jam atsiduoti moteries, tegul tas meta pirmą akmenį į mane...”

“... Taip, dar minutė ir... jūs suprantate, ką aš noriu pasakyti. Dar minutė... Aš bučiau... ne, ji būtų buvus... atleiskite, jis būtų buvęs... kaip staiga garsus dudenimas

privertė mus abu pašokti. Nuodėgulis, apvertęs turėklus ir krotas nusirito į kambarį, ant kuro, kurį pradėjo švilinti ir pasirito po minkšta kėde, kurią jis tikrai būtų uždegęs.

“Aš pašokau kaip pamišęs ir man dedant mane išgelbėjusį nuodėgulį atgal į ugnį, greitai atsidarė durys ir įėjo Julius.

“Aš padariau”, sušuko jis su aiškiu pasitenkinimu. “Reikalas buvo atliktas dviem valandom greičiau, negu aš tikėjau!”

“Taip, mano brangi draugė, be šio nuodėgulo aš tikrai bučiau buvęs užkluptas... ir jūs žinote kokios būtų buvusios to pasekmės!”

“Jūs galite būti tikra, kad visomis jėgomis rupinaus, kad daugiau nepakliuti į panašią padėtį; niekad, niekad. Neužilgo po to, aš pastebėjau, kad Julius pradeda manęs šalinti. Aišku, jo žmona ardė mūsų draugiškumą; laipsniškai jis visai nusikratė manęs ir mes paliovėm matytis.

“Aš neapsivedžiau. Ar jūs stebitės to — dabar?”

LINKSMŲ
KALĖDŲ

LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ

NATHAN KANTER
MUTUAL LIQUOR CO.

4707 S. Halsted St.

SAVO
KOSTUMERIAMS
DRAUGAMS

IR
VISIEMS
LIETUVIAMS!

Aš Darau Atskaitą Nežinomam Kareiviui... Vis Laukiam Dar Kristaus...

IKVEPTA tai buvo min-
tis sudėti nežinomo ka-
reivio liekanas į mūsų
tautos paminklą Didžiajam Ka-
rui. Tuo pačiu laiku, kaip kei-
sta! Tai ar toks yra rezulta-
tas vakarų civilizacijos, kuri
beveik per 2,000 metų turi Kri-
stų ir kurioj demokratija ir
mokslas turėjo didžiausias pro-
gas, kad visa tauta galvą len-
kia, jos įspudingos išklmės
koncentruojasi, jos patriotiš-
koji oratorija teklesiti prie ka-
ro lauke į šmotelius sudrasky-
to kareivio kūno, kurio nega-
lima nei pažinti. Išlikusių, yra
keista.

Patys karo vadovai jį išrin-
ko karą simbolizuoti. Kaip o-
karo simbolį mes nuo jų ir
priimame.

Galvojate, kad aš Nežinomo-
jo Kareivio nepažinojau? O,
jis man gerai žinomas. Nuo
šiaurinių Škotijos krantų, kur
juras minomis užsėjo, iki Fran-
cijos apkasų, aš kartu su juo
gyvenau duobėse, apkasuose ir
karo laivuose. Negriebiau šau-
tuvų į rankas, bet ir aš Kare-
dalyvavau. Ir aš buvau įtikin-
tas, kad šis karas padarys ga-
lį visiems karams. Jie siuntė
žmones kaip mane aiškinti ka-
reiviams apie didžiulius karo
tikslus, visais mums įmano-
mais argumentais pakelti jų
dvasią. Norėčiau žinoti, ar aš
kalbėjau į Nežinomąjį Karei-
vį?

Vieną vakarą, saulei leidžian-
tis, sugriautam kluone, užpa-
kalyje apkasų aš kalbėjau į
burį granatierių, kurie rengė
si užpluti vokiečių apkasus.
Tik pusė iš jų paprastai grįž-
davo po puolimo, o aš juos
drąsinau tokiu kruvinu ir
žmogūdišku darbu. Galvo-
ju, ar Nežinomas Kareivis
buvo kluone tą vakarą.

Kartą grabėję antrą vėlan-
dą rytą aš tariau "Su Dievu"
grupelei vyrų išeinančių į tam-
są nežinomoje vietoje patro-
liuoti.

Jie buvo visi jauni, sveiki,
gražūs, tik neseniai apleidę na-
mus. Slinkdami per tam-
są jie dainavo. Galvoju ar Nežinoma-
sis Kareivis buvo toj grabėj.

Mano siela turi padaryti at-
skaitą Nežinomajam Karei-
viui. Apgavau save, o paskui
ir jį, tvirtindamas, kad Karas
atneš daug gero. Ką gero ga-
li atnešti? Pamišusi civilizaci-
ja negali aukoti ant kruvinų
altorių savo geriausių sūnų
ir tikėtis už tai atlyginimo.

Gal Nežinomas Kareivis
buvo Savanoris, bet greičiau-
siai jį turbūt paėmė kariuo-
menėn. Ilgoji tautos ranka sie-
kė jį jo namus, jį palytėjo ir
tarė, Turi važiuoti į Franciją
kariauti.

Gal kas paklaus kodėl vy-
rai buvo traukiami karan per
prievartą. Todėl, kad tai buvo
reikalinga, jei mes norėjome
karą laimėti. Prievarta, gėdi-
nimais vertėme savo jaunu-
lius eiti kariauti. Prieš jų no-
rą stumė stumėme juos eiti
kitus šaudyti ir patiems žuti
nuo kulčių.

Jei ką kaltinčiau, tai tik sa-

ve ir kitus kaip aš, kuris ėjau
per kareivių eiles ir, tiems
tvirtiems vyrams aiškinau ko-
kią gražią ateitį jie ruošė sa-
vo vaikams didvyriškai pasi-
aukodami žmonijos labui. O,
Nežinomas Kareivi, kartais
tikiu, kad girdžiu Tavo balsą:
Kur toji naujoji laimės gady-
nė, kurią Karas turėjo atneš-
ti? Francijoje man akis išdras-
kė. Ar tai todėl aš dabar vel-
tui stengiuos įžiūrėti gerovę,
užteklių ir taiką, dėl kurių,
štai, mano kunas guli visas su-
draskytas, kad mano vaikai ga-
lėtų geriau gyventi?

Gal kai kurie pasakys, kad
ne toks yra paveikslas kaip aš
jį piešiu. Yra tokių, kurie tvir-
tins, kad Nežinomam Kareiviui
Francijos laukai buvo naujie-
nybė, o karas įdomi avantiu-
ra, skirtinga nuo paprasto gy-
venimo.

Tukstančiai nuoboduojančių
vyrų paliko kasdieninės egzis-
tencijos nuobodumą ir metėsi
į kraują kutenantį sukuri, ku-
riame jie pergyveno labiausiai
jaudinančius savo gyvenimo
epizodus.

O, taip. Tik paklausykite
štai kaip kalba šis sužeistas
kareivis, mušui nurimus: "Pa-
sileidom iš apkasų penktą va-
landą ir iki devintos kulka ma-
nės nekludė. Tai buvo geriaus-
ios mano pergyventos ketu-
rios valandos." Taip, jis tik
pirmą kartą taip kalbėjo. Bet
iš apkasų saugumo teistis prie-
kin per žvilbiančias kulkas
reikėjo, ne sykį, bet antrą, ir
trečią. O kaip apie kankinan-
tį, iš proto varantį laukimą?
Apie purviną, ištęstą, dum-
bluotą ir utelėmis apniktą ka-
ro pilkumą? Vienas karys yra
pasakęs, kad "devynios dešim-
tyš karo yra laukimas?" Rei-
kėjo pamatyti stovyklą užgru-
dintų kareivių, kurie buvo
fronte nuo 1914 metų, ir pa-
žiūrėti į veidus jaunų vyrų,
kurie ėjo į mušį, buvo pašau-
ti, paguldyti ligoninėn, susigy-
veno su aplinkuma, — ėjo į
mušį, buvo pašauti, paguldyti
ligoninėn, susigyveno su aplin-
kuma, — ėjo į mušį, buvo pa-
šauti, paguldyti ligoninėn, su-
sigyveno su aplinkuma — ke-
turis, penkis, šešis sykius. Nie-
kuomet nekalbėk tokiu, kuris
visą tai yra matęs, apie karo
garbę ir didingumą.

Bet iš kitos pusės, kiti sa-
kys, kad nors karas ir yra niu-
rus ir žmogūdiškas reiškinys,
galų gale neatnešas garbės lau-
rų, mes turime teisę padaryti
Nežinomajį Kareivį simboliu
tų, kas buvo ideališčiausia
pas tuos, kurie išėjo frontan
kariauti. Mes įsivaizduojame
Nežinomąjį Kareivį atsiliepiantį
į žmonijos prašymą ir au-
kojantį gyvybę ant jos alto-
riaus. Karas iškėlė paviršium
jo kilniausias ypatybes — jo
lojaliskumą, jo drąsą, jo pasi-
šventimą prispaustiesiems, jo
pasiaukavimą. Bet kokiam tik-
slui jas panaudoja? Paėmė tas
spindinčias žmogaus ypatybes
ir panaudojo jas pragaistini-
giausiam žiaurumui, kokis yra
žmogui įmanomas.

Žvilgtelėkim realybei į vei-
dą ir pamatykime kaip karas
privertė Nežinomąjį Kareivį
naudoti savo idealizmą. Štai
kalba vienas liudininkas: "Va-
kar vakare karininkų barake
turėjome daug juoko, kai vie-
nās iš mūsų pasakojo, kad
kartą jam besiginant nuo puo-
limo pritrūko kulčių. "Duok, še,
man savo lopetą, Mykolai", jis
tarė; ir, kaip šeši vokiečiai vie-
nas paskui kitą išlindo iš už
kampu, jis drožė su lopeta ir
kiekvienam kiaurai perskėlė
galvą."

"Aš atsimenu," pasakoja vie-
nas pėstininkas, "porą rankų,
kurios kyšo iš dumbluotos,
krauju permirkusios žemės,
kaip medžio šaknys apverstos
viršum kojom; vienos rankos
pirštas rodė į dangų kaltinan-
čiu pirštu... Patvinusių apka-
sų paviršiuje plaukiojo žmo-
gaus veido maska, nuplėsta
nuo galvos." Karas pakinkė Ne-
žinomojo Kareivio idealizmą
tokiems darbams!

Ar aš neprivalau padaryti at-
skaitą jam? Jie siuntė žmo-
nes kaip mane į stovyklą at-
daryti tą paslaptinę, šventą
gyslą pas jaunuolį, kad loja-
liškai, su pasišventimu jis ei-
tų karan. O, kare, neapkenčių
tavęs labiausiai, kad pasiemi
kilniausias žmogaus ypatybes,
kurias mes galėtume panaudo-
ti kurimui, dangaus šioje že-
mėje, ir vietoj to naudoji jas
pragato kurimui! Tu pasiemi
mūsų mokslą, mūsų pasišven-
timą, mūsų ištikimybę, kuriais
mes galėtume padaryti jį pasa-
lį prakliniui, ir naudodamas tas
gražias ypatybes lieji mirtį iš
dangaus, iš jūros gelmių, že-
mės paviršiu; apkasuose dras-
kai į šmotelius tėvus, o jų na-
mie paliktus vaikus marini ba-
dų blokadomis; tu taip užke-
rėji pasaulį, kad 15 metų po
paliaubų mes neesame tikri
kas laimėjo Karą, nes įveiki-
tieji ir pergalėtojai yra pa-
skendę tuose pačiuose varguo-
se.

Aš stengiuos kaip įmany-
damas padaryti atskaitą Neži-
nomajam Kareiviui. Aš išsi-
žadu karo. Aš išsižadu karo,
atsimindamas apie tai ką ka-
ras padaro žmonėms. Aš ma-
čiau ilgus, ilgus ligonių trau-
kinius, kurių vagonai buvo pri-
kimšti suplėštais, sukoneveik-
tais kunais; aš atsimenu rai-
šuosius, kuriems Karas dar ir
dabar nėra pasibaigęs. Aš išsi-
žadu karo dėl to, ką jis mus verčia
daryti savo priešams, — bom-
bomis žudyti jų motinas kaj-
muose, marinti badu jų vai-
kus, juoktis prie stiklo degi-
tinės apie prakeiktus žiauru-
mus, kuriuos mes ant jų ima-
nėme išlieti. Aš išsižadu karo
dėl nemiršančios neapykantos,
kuria ji sukelia, dėl diktatu-
rų, kurias ji įsteigia vietoj de-
mokratijos, dėl bado, kuris
slenka paskui jį.

Aš išsižadu karo ir niekuo-
met, tiesioginiai ar netiesiog-
niai aš neremsiu kito! Nežino-
masai Kareivi, prašydamas Ta-
vo atleidimo aš darau Tau šią
priesaiką.

(Pagal H. E. Fosdick). — V.

Vis Laukiam Dar Kristaus...

Jau kone du tukstančiai metų
Kaip Kristus buk gimęs
Stebėtinaj vietoj, stebėtinu budu,
Idant nebebutų melagiais
Visi, kurie jį pranašavo.
Jį radę gurbė piemenėliai,
Jį radę ten pat trys karaliai,
Bet Kristum dėl to jis netapęs.
Dar vaikiščių budams, vienoj sinagogoj
Gudruolių gudrybes mokinęs,
Bet Kristum dėl to jis netapęs.
Jis Kristum palikęs, nes duonos
Šiai dienai jis prašęs nuo Dievo,
Nes varpas jis rinkęs iš lauko,
Kurio jis nesėjęs.
Nes prašęs kaltybes atleisti
Visiems kaltiems —
Saviems kaltiems.
Jis Kristum palikęs, nes vargšų jis buvęs,
Nes vargšų draugiją pamilęs,
Nes vargšams žadėjęs
Dangaus karalią ant žemės
Ir Tėvo dangų vis maldavęs,
Kad valią vienodą čia pildytų savo.
Jis Kristum palikęs, nes amžiais
Vargai nukankino žmoniją
Belaukiančią but išganyta
Nuo ciesorių ir rabinų prispaudėjų.
Jis Kristum palikęs, nes pyktį
Išvaręs jis kunigus iš sinagogų,
Nes dangų uždaręs turtuoliams.
Nes žodžiais skaudžiais sudėmėjęs
Paniekai kaktas farizejų.

Jis Kristum palikęs, nes našle
Užtaręs, jos menką skatiką
Pagyręs daugiau už turtuolio.
Jis Kristum palikęs, nes mergai
Patvirkusiai teikęs paguodos,
Sau kojas nuplaut ir nušluostyt
Plaukais nuodėmingais jai leidęs.
Jis Kristum palikęs, nes latrų
Draugioj jis miręs.
Jau kone du tukstančiai metų
Praėjo, kaip Kristus tas gimęs,
O Kristaus dar vis tebelaukia
Ir kloniai ir kalnai ir salos,
Nauji ir seni kontinentai,
Kur žmonės gyvena
Juodi ir geltoni ir balti.
Nes kone du tukstančiai metų
Taip pat jau praėjo, kaip Kristų dekretais
Mukelėn skaudžion sudžiovino
Visoki papistai ir liuteronai,
Juodi kunigai, ir skuisti ir barzdoti,
Ir popai ir papos ir kardinolai.
Jau kone du tukstančiai metų
Kaip liko iš Kristaus menkutė
Sudžiuvus mukelė,
O Kristais ir Kristaus įpėdiniais skelbias
Nutukę sofistai ir farizejai,
Tikri anti-kristai.
Ir kone du tukstančiai metų,
Kaip vargšams neliko jau Kristaus,
Kaip našlės atstumtos,
Kaip duonos šiai dienai
Neduoda nei Dievas nei ponas,
Kaip niekas kaltybių nebando atleisti
Saviems kaltiems...
Ir kalnai ir kloniai ir salos,
Nauji ir seni kontinentai,
Kur žmonės gyvena
Juodi ir geltoni ir balti,
Vis laukia dar Kristaus.

Kalėdų Dieduko Kalb Iš Stoties "K-A-L-Ė-D-O-S"

Sekant Sir Philip Gibbs
Lietuviškai parašė—NORA

(Perspausdinta iš pereitų metų
"Naujienu" / Kalėdinio numerio. At-
sivėlgiant į pasaulio įvykius, šie
žodžiai tinka šiems metams gal la-
biau negu pernykštiesiems).

"Mano brangus klausyto-
jai", atsiliepė Kalėdų Die-
dukas...

Turbūt niekas, išskyrus
mane, netikėjo, kad tai bu-
vo tikras Kalėdų Diedukas.
Milijonai klausytojų užsuko
savo radios, kuomet jie iš-
girdo šį pranešimą. Bet šen
ir ten, ramiuose namuose,
nuošaliuose kambariuose,
laisvuose ant jūrų, kaimie-
čių tolimose bakažėse, ir
miestuose vargingų luomų
triobelėse, žmonės klausėsi
to seno, seno žmogaus bal-
so, kuriame skambėjo toks
nepaprastas jautrumas ir
malonumas.

"Mano brangus žmonės,"
tarė Diedukas, "čia kalba
senelis su ilga balta barzda,
senelis, kuris ateina kas
metas, Kalėdų laiku, su di-
deliu maišu visokių žaislų
vaikučiams, ir su dovanų
mis linksmumo, mielaširdy-
stės ir bičiulybės tiems,
kurie vis dar turi kudikio
dvasios savo širdyse.

"Dabar, mano mieli žmo-
nės, aš turiu truputį nusi-
skusti. Aš randu, kad dau-
gelyje pasaulio kraštų, aš
ne esu taip mielai laukia-
mas kaip kad budavau pra-
eityje. Jau žmonės netiki
manim, bet sėdi bevilties
apimti, manydami, kad gy-
venimas juos suvyliojo.

"Mano kelionėje po pa-
saulį, aš mačiau daug kra-
štų ir negaliu pasakyti, kad
man patiko dalykų išvaiz-
da. Pasaulio dvasioje aš ti-
kėjausi rasti ramumą. Bet
pasauli, matau, apėmė baimė.
Ties daugeliu rubežių
aš mačiau apginkluotus vy-
rus ir paruoštas kanuoles,
tarytum belaukiant umaus
užpuolimo. Tukstančiuose
dirbtuvių vyrai krausto
bombas į dėžes, vietoj kad
Kalėdų išvakarėse i paka-
bintas vaikučių kojines dė-
styti žaislus.

"Daugelyje kraštų aš ma-
tau jaunimą, tą jaunimą,
kurį aš taip myliu — bežy-
giuojantį aplink bedvint
juodus marškinius, rudus
marškinius, žalius marški-
nius, mėlvnus marškinius,
kaip batalijonai rekrutų
naujam karui. Jie tyčiojo-
si iš manęs.

"Dabar aš ateinu į šalį,
kuri buvo mano mylimiausia
nuo tų laikų, kuomet aš
viesėdavau pas savo holan-
diečius draugus New Yor-
ke apie 300 metų atgal. Aš
atmenu Kalėdų išvakarėse
tuos apdengtus vežimus jų
kelionėje į vakarus, jieš-
kant naujų sričių.

"Aš atsimenu, nors jus
jau ir pamiršote, tų pionie-
rių drąsą ir pasitenkinimą.
Aš atsimenu kaip jie ne-
mėdavo nusiskusti, atsimenu,
kaip jie su linksmu širdia
pakeldavo vargą, ne-

turtą ir visas sunke-
kokių Jums niekados
ko patirti.

"Tos tai buvo audi-
dijos, daug blogesnės
kaip dabartinės. Bet t
žmonės nestokavo už
nežinojo kas tai yra
keisti gyvenimo, niek
vilties neprazudė... T
sų narsus protėviai i
kad kaip nors, kur
galima atsiekti laimė
nustebinsiu jus sakyd
kad tuomet žmonės
laimingesni namie ir
širdyse negu dabar?
vaikų juokas ska-
daug garsiau, kuom
turėdavo eiti pėsti m
lon tris mylias per s
ir atsisdė mokykloj
ri nebuvo nė kiek i
šių dienų mokykloms
davo savo maziūčiuku-
tukus, kad juos sušik

"Be abejonės, aš jų
ginu truputį, bet aš
jums pasakyti štai ka
turėsite tą pačią pro-
ti linksmomis kaip i
protėviai, jeigu jus, k
jie, pasitenkinsit su i
negu norite, su papr-
smagumais, kuriuos
pasidarysit, su lojali
istatymams, kurie nē
nustoti vilties. Mano
dintuos vizituos per
mečius aš radau daug
linksmumo laukuose
kaimiečių, bakažėse
vaikučiai sėdėjo ant
nių suolų. Aš tankiai
jaunus isimylėjusius
ries, susiglaudusius i
nėse be jokio žiburio,
tus tą, kurs degė jų
se.

"Tai tokia yra man
ba ši vakarą. Dabar
laikais pasaulį per-
tankiai lanko rupešči
rimastis, baimė a
baimė neturto, baimė
Neturėkit per daug b
Sutikite šį gyvenim
šypsena, su pasitikėj
su draugiška nuotai
siems žmonėms. Aš
kau, kad gyvenimas
lengvas. Bet daugur
kentėjimų priklausio
iusų pačių, o ne nuo
likimo pavydo, buter
jusu pačių baimių,
kantų ir netoleranti
"Dabar, man" b
žmonės, aš jus gan il
trukdžiau... Bet aš
tik priminti jums šio
lėdose, kad gyvenin
dar bus geras, jeigu
padarysit tokių. Užm
savo rupeščius, idan
vaikučiai galėtų links
ti. Užmirškite baimes
lite smagus dėl jų la
rasite malonumą jų c
sme... Todėl, Linksn
lėdų jums visiems.
ne?..."

Tai buvo balsas se-
no žmogaus, pilnas
mo. Buvo liudna, ka
daug žmonių užsuk
radios, kuomet jisai
jo kalbėti.

Transpacifinio Susisieki- nio Oru Inauguratorius

Capt. Edward Musick

Skridimas oru yra dar jaunas dvidešimtojo amžiaus mokslas ir, todėl, nestebėtina, kad šiandien yra dar mažai gabių žmonių, galinčių pasekmingai vairuoti orlaivį be didesnės rizikos.

Capt. Edward Musick yra vienas iš tų nedaugelio laimingųjų, kuriam skridimas yra, tarytum, žaistas. Jis, pradėjęs skridimą, kaip sakoma, su namų darbo "kresčiu" ir baigiant moderniausiai šiandien įrengtą transpacifinį lėktuvą "China Clipper", jam padarė daugiau negu 1,000,000 mylių oro kelionės ir per dvidešimt dvejus metus skraidymo nėra padaręs nė sau nė savo keleiviams bent kokios žymės, reikšmės nepasiekimą, žala. Tai labai retas aviacijos istorijoje atsitikimas.

Jis gimė St. Louise, 1894 metais. Skridimo mokslus ėjo Los Angeles Komercinėje Mokykloje. Baigęs mokyklą, pirmausia ėmėsi orlaivių konstrukcijos darbo ir pats sau pasidarė pirmą laivą. Nuo to laiko jis su aviacija susigyveno ir jau nuo profesijos nebesiskiria.

Ne Karo Dievaičiui, Bet Žmonijai

Kada 1917 metais Sv. Valsybės paskelbė Vokietijai karą, Musick įstojo į armiją ir pasirengė savanoriu išvykti už jūrą. Bet vyriausybė, matydama pamačiusi tą nepaprastą gabumą žmogų ir radusi jį žmonijai reikalingesniu, negu karo Dievaičiui, pasiuntė jį į Wichita Falls, Texas, ir Miami, Florida, oro bazę ir paskyrė jį karo aviacijos instruktoriaus pareigoms eiti.

Karas pasibaigė. Bet darbštusis ir tylus aviatorius tęsė savo pradėtą darbą, šiuo syk ne kaip paprastas lėkikas, bet jau kaip mokslininkas tyrinėtojas. O jau 1927 metais mes jį matome Key West porte besirengiantį pirmajai Amerikos

Lindberghas tuomet jau buvo tos bendrovės technikalnio komiteto pirmininku. Su juo Musick dalyvavo pastatimuose ir, kaip jau žinome, mokslinėje kelionėje, kuri nustatė kaip oro keli į tolimuosius Rytus, taip ir vidurinio bazes orlaiviams nusileisti.

"China Clipper"

Vienas iš moderniausiai įrengtų orlaivių šiandien yra China Clipper. Sveria 19 tonų. Su tuo lėktuvu buvo inauguruotas susisiekimas per Pacifiką (Ramųjį) Vandenyną su Filipinų salomis ir Kinija. Su tuo lėktuvu lakunas Musick praskynė kelią per Pacifiką, kuriuo eis nuolatinis susisiekimas tarp Amerikos ir Azijos. Pirmiaut reikėdavo savačių laivams sujungti abu tolimuosius kontinentus, bet dabar lėktuvai atlieka tai į valandas. Tai yra didelis žmonijos šuolis priešakin, ir todėl, kad jis įrodė savo nepaprastus gabumus, Musickiui teko būti pionieriu, kurio vardas civilizacijos istorijoje amžius skambės.

Kalėdų Diedukas

Tradicinis mielaširdingas Kalėdų Diedukas-Santa Claus, kuris Kalėdų naktį visus gerus vaikus apdovanoja gražiomis dovanomis ir per kaminus lenkda į namus, išsivystė iš Italijos vyskupo, Sv. Nikalojaus.

Jis gyveno apie 300 metų po Kristaus gimimo. Įvairios legendos pasakoja apie tą šventąjį. Jis buvęs nepaprastai galingas ir duosnus. Kartą, kai vieno neturtingo pirklio trys dukterys norėjo ištekėti, bet neturėjo pasogų. O tuo metu pasogų buvo butinas gėrą vyrą gauti, tai jis nakties laiku per langą įmetė kiekvienai dukteriai po maišelį pinigų. Todėl dabar visuose Sv. Nikalojaus paveiksluose visuomet figuruoja trys rutuliai, reprezentuoją tuos tris maišus pinigų.

Sv. Nikalojus buvo jureivių patronas. Kai jureiviai, pirkliadami paliko turtingi, tai jie ėmė skolinti pinigus. Savo profesijos pažymėjimui pasiskolino už ženklą tuos tris Sv. Nikalojaus rutulius.

Ir šiandien, trys rutuliai, kurie yra iškabinti krautuvės priešakyje, reiškia, kad tas žmogus skolina pinigus. Amerikoje jie reprezentuoja "pawn shop", — lombardą.

Žmonės tikėjo, kad ir po mirties Sv. Nikalojus Kalėdomis aplankydavo saviškius, gerą darydamas neturtingus apdovanojamas.

Laikui bėgant Sv. Nikalojaus legenda išsiplatino po kitas pasaulio šalis ir visur ji prigijo.

Kai kuriose Europos šalyse Sv. Nikalojus įdodinėja baltą arkliu, kuriam kai kur palie kama net šieno, bet Amerikoje Sv. Nick-Santa Claus važinėja rogemis, pasikėjęs į jas briedžius.

Margas Pasaulis

George Washington Tiltas New Yorke šiltą vasaros dieną, yra 16 colių ilgesnis, negu šaltą žiemos dieną.

Italijoje viešumoje yra leistina bučiuotis tik traukinių stotyse.

New Yorke laikraštis, "Journal" turi 76 balandžius, kuriuos naudoja žinių gavimui. Balandžiai gali skristi 50 mylių distanciją ir panešti dviejų uncijų svorį. Jiems po kak-

LINKSMŲ KALĖDŲ VISIEMS!

S. BALICKAS STUVEJAS

2156 W. 23rd St.
Phone Canal 4532
Chicago, Ill.

Visiems Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Sirdingai Linki Savininkė

LORETTA

PERMANENT WAVE SHOP
Atsilankykite, mes jus pagausinsime. Permanent Wave mūsų specialybė.
3114 So. Halsted St.
Tel. Calumet 5067
CHICAGO, ILL.

Visiems Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Sirdingai Linki Savininkė

Auburn Fancy Goods Shop

3108 So. Halsted St.
CHICAGO, ILL.

Jie Negėrė Savo Degtinės

Chattanooga, Tennessee valstijoje neseniai įvyko keista konvencija. Į miesto užkampį, tuloje alinėje susirinko apeliuokės bootlegeriai aptarti savo reikalus. Jie nusprendė nekonkuruoti tarpusavyje ir neparduoti puskvortę degtinės mažiau \$1.00. Idomu tas, kad konvencijoje dalyvavę bootlegeriai negėrė nei lašo savos degtinės, gurkšnojė vien alų.

leliais prižiūša aliuminijaus vamzdelius, į kuriuos įdeda rankraščius, fotografijų negatyvus, etc. Dienraštis naudoja balandžius gavimui žinių nuo New Yorko atplaukiančių laivų ir iš New Yorko artimų vietų. Iš laivų, sustojusių New Yorko kvyarantinoje, 14 mylių nuo redakcijos, balandžiai atskrenda į 12 minučių.

Mėgiamiausias Arabijos gyventojų kšnis yra viryta kupranugariena. Jos karts nuo karto paragauna tik turtuoliai ir giminių vadai. Prieš verdant, į kupranugarį sukiša tris avis, į kurias sukiša po aštuonias vištas. Vištas gi užkemia kiaušiniiais ir riešutais. Mėsa valgo kartu su ryžiais.

Žmogaus akys nebeina didyn po to kaip įsiai sulaukia 4 metų amžiaus.

Suo Biblijoje yra paminėtas 13 kartų, bet katė — nei viena.

Visiems Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Sirdingai Linki Savininkas

Saenger's Grocery

2711 West 43rd St.
Tel. Lafayette 6498

Visiems Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Sirdingai Linki Savininkas

N. GIRDWAIN JEWELRY STORE

3223 So. Halsted St.
Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ Visiems Lietuviams, Linki

P. NOVER LAIKRODININKAS

4148 Archer Ave.
Chicago, Ill.

Linksmų Kalėdų Visiems!

John Pocius' Tavern

3313 So. Halsted St.
Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Linki visiems draugams ir kostumeriams.

Bridgeport Tavern ANTON CHURAS, Savininkas.

3253 So. Halsted St.
Tel. Victory 8684
CHICAGO, ILL.

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems draugams ir kostumeriams

West Side Hotel Walter Neffas, Sav. 2435 So. Leavitt St. Chicago, Ill.

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems draugams ir kostumeriams

White Star Tailor Valome, Prosiname ir Pataisome FRANK NAVAUKSKIS 2653 W. 43rd St. Tel. Lafayette 4116

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems draugams ir kostumeriams

Jos. Ruta Tavern (Berghoff Alus) 3267 So. Halsted St. Chicago, Ill.

Linksmų Kalėdų Visiems!

LOUIS ANTANAVIČIUS (Lietuviška Užėiga) 733 W. 18th St. Tel. Canal 6725.

Linksmų Kalėdų Visiems!

Joseph J. Ezerski

4600 So. Paulina St.
Tel. Yards 3884
Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ VISIEMS! A. JUOZAITIS, D.D.S.

3261 So. Halsted Street Chicago, Ill.
Phone Victory 5048

Linksmų Kalėdų Visiems Draugams ir Kostumeriams

JOHN TOLEIKIS & SON

18-tos Gatvės Ledo ir Anglies Pristatytojai
Rezidencija: CICERO 5814 Ofisas: SEELEY 1737

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Visiems mūsų draugams ir kostumeriams

NEW PROCESS BAKING CO. Green Mill Bread Bakers

Linksmų Kalėdų visiems draugams ir Kostumeriams!

Monarch Wine and Liquor Store

JOHN GAUBAS, Prop.
3529 S. Halsted St. Phone Boulevard 7258

Linksmų Kalėdų Visiems!

G. HEILEMAN BREWING CO.

Old Style Lager CHICAGO BRANCH

1561 South Union Avenue
Phone Canal 3813

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų visiems mūsų remėjams, draugams ir pažystamiems širdingai linki

ANCHOR INN

3500 So. Halsted Street

Sirdingi Linkėjimai

Sulaukus

LINKSMŲ KALĖDŲ

Visiems Mūsų

Remėjams, Draugams

ir Pažystamiems

BILL TAVERN

PUZAUSKIS, Prop.

645 W. 18th St.

Tel. Canal 2594

Mano Pirma Kalba Per Radio

LEKUOMET nemaniau, kad man pasitaikys proga kada nors kalbėti per radio. Bet gruodžio mėnesio 15 dieną, 1933 m. buvau priversta užimti savo vyro vietą, kaip radio programo vadovą, kada jis susirgo. Radio Kluibo programai buvo duodami kas penktadienis nuo 8 iki 8:30 val. vak. iš stoties W.W.A.E., Hammond, Indiana.

Savaitę prieš tą vakarą, kada Dr. Davidonis buvo atvažiuavęs žymontui lankyti, žymontas jam tarė:

"Man butinai reikia pasveikti iki pėtnyčios vakaro — turiu vesti programą".

Norėdama nuraminti ligonį tariau:

"Jeigu nepasveiksi, tai aš užimsiu tavo vietą".

"Je, je, juokai. Tu gali man skelbimus "Naujienoms" surinkti, tau tas priprasta, bet su radio vargiai galėtumei ką padaryti".

Ir aš taip pat maniau, Man širdis virpėjo tik pamanius apie tai.

"O kodėl negali vesti programą?" atsiliepė daktaras Davidonis. Tavo balsas geras ir aiškus. Abelnai moters balsas netinka per radio, bet aš manau, kad galėtumei drąsiai kalbėti. Ne visi vyrai, kurie kalba per radio, yra tam darbui tinkami. Juk tik jau nebūsi blogesnė".

Taip ir užsibaigė mūsų kalba.

Dr. Davidonis ir žymontas, kaip seni ir geri draugai, pradėjo apie visokius dalykus kalbėti, ypač apie busimą aviacijos balių — abu labai entuziastiški. Aš sau išėjau į kitą kambarį. Truputį vėliau ir Dr. Davidonis atėjo.

"Nesirupink, Antanas greit pasveiks, tik neduok nieko kepto valgyti, ir t. t. Ir dabok, kad jis nors penkias dienas nesikeltų iš lovos. Jam reikia gero poilsio. Truputį serga nervišku su "La Grippe".

Trys dienos praėjo, nieko daugiau nekalbėta apie radio. Atėjo pėtnyčios rytas, Antanas sako:

"Žinai ką, Jonuk, turėsi iš tikrųjų būti šio vakaro anounceris, aš negaliu, dar jaučiuos persilpnas".

"Jezau, Marija — ką aš dabar darysiu? Kad būtų angli?"

Margas Pasaulis

O Puikiai pasaulio rumai yra Jaipure, Indijoje. Jūs vadina "Vėjų Pilim". Rumai pastatyti iš marmuro ir juose yra įrengti visi žmonėms žinomi įrengimai patogumui ir pasitenkinimui. Maharadža statęs rumus ir praleidęs tam tikslui apie penkiasdešimt milijonų dolerių įtaisė prie 3,462 rumų langų specialius muzikalius instrumentus, kurie ima groti kai tik pakyla vėjas.

O Vienoje mergaičių kolegijoje tarp abiturienčių buvo paleista anketa apie bučiavimąsi. 8% prisipažino, kad jos nei karto su vyru nesibučiavo.

O Šiaurinio ar pietinio polių srityse žmogaus balsą galima girdėti už pusantros mylios.

O Apskaičiuojama, kad visų Amerikos gyventojų smegenys sveria apie 111,000 tonų.

O Chicagos Universiteto profesorius A. J. Carlson sako, kad žmogus gali išgyventi apie 60 dienų be maisto, jei saugosis fizinio darbo.

kalba, tai dar pusė bėdos, bet lietuviškai! Tu ir taip niekino mano lietuvišką kalbą. Ką klausytojai pasakys apie tokį programą?"

"Nieko nepadarysi: ką gi kitą taip umai gausi? Reikia, tai reikia".

Paprašiau mūsų draugą ir kaimyną, Motiejų Bernotą, kad mane nuvežtų į stotį. Kai jis atvažiuavo į mūsų namus, aš ką tik buvau parvykusi iš darbo ir pradėjusi garsiai skaityti žymontui programą, kurį jis man parašė — o jis pastabas darė.

Pirmo to niekuomet neišrodė man lietuviški žodžiai toki ilgi ir nebuvo taip sunkus man lietuvis. Dar žymontas pastebėjo:

"Nepraryk žodžių galunių". Na, to tik ir reikėjo. Mano lietuvis pasidarė kaip pagalys burnoj, o balsas skambėjo tartum iš kokios pasienės.

Dėdė Bernotas atsisėdo ir klausėsi kaip aš skaitau. Nė žodį neištaria, kad manęs daugiau nesunervuotų. O aš skaitau ir vis žvilgtelėju į laikrodį. Lygiai 10 minučių prieš 7 išvažiuoju. Atvažiuoju iki Sibley bulvario, reikia, sulig žymonto išbraižytu planu čia sukūti į dešinę. Pasisukom į dešinę ir važiuojam. Tik po kiek laiko pamačiau didelę iškabą: "Calumet District, ir t. t."

"Dėdė, man rodos, kad mes negerai važiuojame. Čia turėtų prasidėti miestukai, o mes važiuojame toliau į laukus. Antanas tur but klaidą padarė, įbėgsiu į gasolino stotį pasiteirauti".

Taip ir buvo, padaryta klaida. Atsisukom grįžti. Na, tai jau dabar striokas. Dėdė man sako:

"Gerai, kad jūs pastebėjote, butumėm kažin kur nuvažiuavę".

Važiuojam atgal, o man sunkiau darosi seilę praryti. Atsiminiau žymonto pastebėjimą:

"Nepraryk žodžių galunių". Tuo tarpu man rodėsi, kad aš netik galūnes, bet visus žodžius apžiojau, bet praryti negaliu.

"Dėdė, žinai, kad man lyž kamštis gerklėje — kaip aš galėsiu kalbėti".

Atvažiuoju į Hammond miestelį. Miestukas puikiai atrodo, šviesios gatvės, krautinių langai puikiai išdabinti — matytis, kad artinasi Kalėdos. Taip traukia mane tie langai. Manau sau, kad bučiau drauge su kita moterimi, neiškęstumėm nepadarusios truputį "window shopping". Dėdės balsas išblaško mano svajones:

"Na, ar ponija jau prarijai tą kamštį — gal nori stiklą alaus išgerti pirm eisiant į stotį — dar 15 minučių iki aštuntai valandai".

"Ne, dėdė, ne dabar, ačiu. Bijau pasivėlinti. Negaliu pasitikėti, kad greitai patarnaus, o tas laikas bėga kaip viesulas — o dar jie turi išmėginti mano balsą".

Atsikvėpiu, ir įėjome į Hammond trobesį. Užvažiuoju ant 4 aukšto. Moteris dulkes šluostė, ir matyt ką tik baigė grindis šluoti — 8-tą valandą atsidaro studija. Toliau kita moteris, gražiai pasirėdusi, tai aš užimsiu jo vietą čia kalba Joanna žymontienė".

žiušį popieras tvarko, dėsto, du vyrai kitam kambary, kad groja, tai groja armonikas. Staiga vienas jų tarė:

"Hello, Mrs. Zymont! I got your husband's letter, sorry that he's still ill, but we're glad to have you with us. Don't look so frightened — you'll forget all your nervousness when we get started. Here's the "mike" — it won't bite you. We still have 10 minutes — I'll try out your voice. Okay. Will you just read anything. Thanks. Where are your records? Almost time to start, Mrs. Zymont, get ready".

Jau man blogai. Šaltas prakaitas išpylė. Visai išdžiuvo burna. Paprašau stiklą vandens.

"Here's your theme song. Be ready when I give you the signal".

"Gerą vakarą gerbiami klausytojai! Čia kalbame iš stoties W.W.A.E. — Radio Kluibo 157 programos. Kadangi jūsų nuolatiniis šių programų vedėjas

serga, tai aš užimsiu jo vietą čia kalba Joanna žymontienė".

Ir prasidėjo vakaro programos: pranešimai, muzika, dainos ir taip toliau.

Viskas ėjo gan gerai. Bet vienas stoties darbininkų pradėjo vaikščioti pro šalį ir nuolat kalbinti mane. Vis tarškėjo ir tarškėjo. Pamaniau sau:

Rekordas baigia grot ir aš jau maniau skaityti sekamą skelbimą, kai staiga pribėga kitas vyras ir sako:

"We are compelled to identify our station every 15 minutes. Please make the identification".

Žymontas man apie tai nepusės žodžio nebuvo sakęs. Bet aš greitai atsiminiau kas buvo sakoma:

"You are listening to ah... radio station... ah... W.W.A.E... ah... Hammond, Indiana... ah... 1200 kilocycles... ah... The Voice of the... ah... Calumet District".

Skaitau toliau:

"Dabar išgirsite smagią polikutę".

Nagi girdžiu, vietoj polikutės dainuoja kvartetas. Aš išsigastu. Tiedu vyrai žiuri į mane skersomis ir klausia:

"What happened? You skip a number?"

Aš tur but labai išsigandusi atrodžiau, kadangi dėdė skubėdamas atnešė man stiklą vandens. Išgėriau, lašuką ir vėl skaitau. O man, tai šalta, tai šilta darosi... Tik atsistojęs prieš "mike" pirmą sykį išmoksti įvertinti minutes, įvertinti laiką.

Programas užsibaigė gražiai ir dar pusantros minutės anksčiau, negu reikėjo.

Visi mane sveikina, komplimentuoja, o man praktas bėga ir gana, ir rankos šaltos kaip ledas. Tariau dėdei:

"Bėkime iš čia".

Kai išėjome į gatvę, pasiju tau kiek geriau. Susėdome važiuot namo, dėdė vis nepaliovė mane komplimentavęs. Bet

tas kamštis kaip buvo, taip ir paliko mano gerklę. Kažin ką tokio dėdė pasakė, ir aš nei iš šio, nei iš to pradėjau bliauti kartu su tikromis ašaromis. Dėdė išsigando, nežinojo ką su manim daryti. Važiuojam — jis tyli. O aš savo ašaras šluostau ir baru save patylomis už nesuvaldymą. Po kiek laiko dėdė tyliu, nedrąsiu balsu klausia manęs:

"Ponia, jeigu dabar sustotumėm po stiklų alaus išgerti — gal būtų jums geriau?"

Sustojome. Walgreen aptieka neturėjo alaus, tat išgėrėme po stiklų Root Beer ir paprašiau dėdės, kad kuogrečiau manęs.

Kaip parvažiuoju, žymontas, užmiršęs savo ligą, linksmas sveikina:

"Valio, Jonuk! Sveikinu tavę. Nemaniau, kad iš tavęs toks geras anaunderis būtų".

"Aš jai tą patį sakiau, bet ji manim netiki", — pridūrė dėdė.

"Ak, gerai, gerai. Bet pasakyk teisybę, ar nebuvo per daug blogai?"

Ir vėl pradėjau verkti. Žymontas ramina, stengiasi nukreipti mano mintis nuo radio programos, o aš vis verkiu.

Po kiek laiko atsiminiau, kad dėdė nieko nesako. Ogi žiuriu, dėdės nebėra! Jis mat susiprato allikęs savo užduotį ir tykiai, nieko nesakęs išėjo namo.

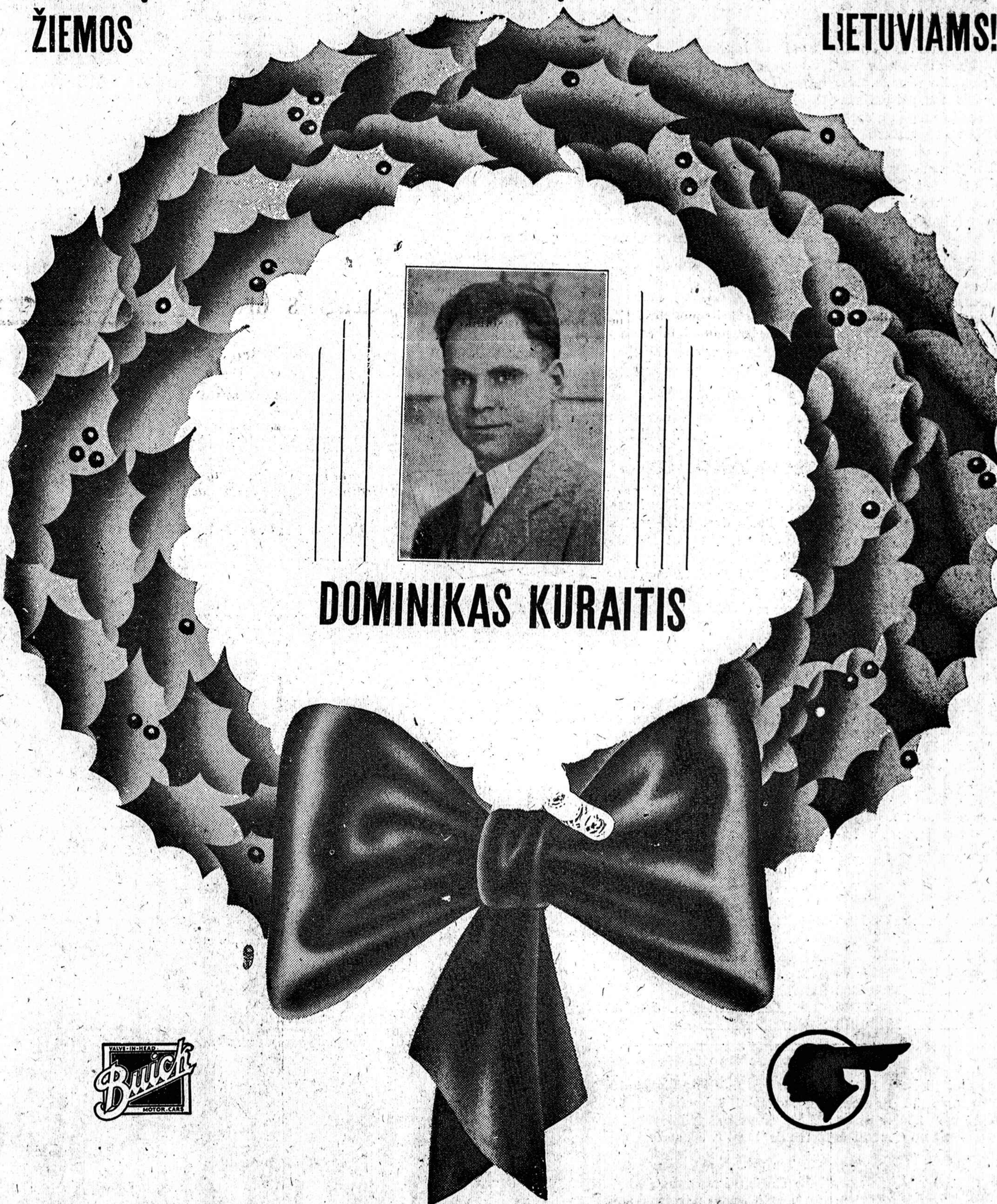
— J. Z.

Visiems Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Sirdingai linki Savininkai
YASIOUS ir TAMAS
MARQUETTE RESTAURANT
2517 W. 69th Street

LINKSMŲ
ŽIEMOS

ŠVENČIŲ

VISIEMS
LIETUVIAMS!

MILDA AUTO SALES

806 West 31st Street

CHICAGO, ILL.
Tel. VICTory 1696

Idomios Amerikos Indėnų Kalėdų Švenčių Apeigos

Ancient adobe church

In ceremonial dress

Viršų, tipingi Pueblo indėnų namai, žemai, jų bažnyčia. Dešinė — indėnai tradiciniuose tautiškuose kostiumuose.

New Meksikoje yra krikščioniška Indėnų tauta, "Pueblo Indėnai", kurie savo senovinių religijos papročių nemeta. Jie nors per 300 metų išpažindami krikščionių religiją savus stambelidiskus papročius tiek susiję su krikščioniškais, kad tie pasidarė šiandien veik nebepadalinami.

Taip, tad jie renkasi Kalėdų išvakarėse Santa Fe aplinkėse, kur randasi ir jų šventovė. Čia, gavę pralotą arba gimines vado paliepiamą pradeda savo keistas Kalėdines apeigas. Tų apeigų laiką nustato, pralotas, vadovaudamasis žvaigždžių šviesa, kuri kaip tik supuola su tuo laiku, kada prasideda dienos ilgėjimas ir saulės spindulių didėjimas.

Tada renkasi grupėmis raganiai ir spraudamiesi persprusti, eina į bažnyčios auditoriją, kurios sienos išmargintos kryžiaus ir stambelidybės liekanų ženklais. Čia jie keistais apdarais apsirengę ir kiekvienas savaip, pradeda elnio arba tauro šokių šokti, žiurint į tai koks kaimas dalyvauja apeigose. Visų šokėjų galvos puošiamos briedžių arba tauro galvomis, o kunai tam, kad sudaryti žiūrėtojuose didesnę ir didingesnį efektą, ištepami melsvais dažais.

Kuriam laikui praslinkus, pasirodo medžiotojų būrys, taip pat keistuose savo regalijos apdaruose ir, be to, apsiginklavę saidokais. Jie prisijungia

prie anų, raganių, ir tęsia pradėtą šokių ceremoniją su dainomis.

Šioms taip keistoms apeigoms Pueblo indėnai pridoda ypatingos reikšmės. Jie tuo mano atsidėkoja saulei už derlingus metus busiančiuose metuose ir laimę žmonėms. Šis jų paprotys yra užsilikęs nuo senovės ir kaip tik supuola su Romėnų saulės švente, kuri buvo švenčiama irgi gruodžio 25 dieną.

Pasibaigus šioms pagoniškomis Kalėdų ceremonijoms, tuoj prasideda krikščioniškosios, kurioms vadovauja Pranciškonas kuniga ir po mišių jie visi išsiskirsto.

— Al. Baikštys

Imperialistinių karų rezultatai

Daugiausia žmonės yra pergyvenę imperialistinių karų. Imperialistinis karas yra toks karas, kuris yra vedamas naujų žemės bei kolonijoms užimti, finansiniam kapitalui naujų rinkų įgyti ir t.t. Žodžiu, imperialistinis karas yra grobuoniškas karas, kuris yra naudingas tik kapitalistams.

Nereikia gretinti imperialistinių karų su tokiu karu, kuris yra vedamas tautų nepriklausomybei atgauti bei užurpatorių — kapitalistų valdžia nusikratyti. Apie šitokį karą gal teks kitą kartą pakalbėti, dabar gi mano tikslas — nors truputį nušviesti tas nelaimes, kurios yra susijusios su imperialistinėmis karais.

Kaip žinome, per Napoleono karus, kurie tęsėsi 25 metus (1790—1815), žuvo 2,100,000 žmonių. Tais karais, galima sakyti, baigėsi feodalizmo (baudžiavos) epocha ir prasidėjo kapitalizmo epocha).

1) Kapitalizmo epocha charakterizuojama milžiniškas pramonės augimas ir neapsakomai greitas gamybos koncentravimo procesas.

Kapitalizmo epochoj matome visą eilę karų, kuriuos vedė kapitalistinės valstybės. Per šiuos karus (išskyrus pilietinius, kolonialinius, amerikiečių ir rusų — turkų karus) žuvo taip pat daug žmonių).

1) F. Šumano "Tarptautinė politika" 649 puslapis.

Metai	Kiek dienų praėjo	Kiek užmušė
Krymo karas 1852-1856	730	685,000
Prūsų-danų 1864	135	8,500
Prūsų-austrijos 1866	40	45,000
Prancūzų-prūsų 1870-71	210	184,000
Anglų-burų 1899-1902	995	9,800
Rusų-japonų 1904-1905	448	160,000
Balkanų 1912-1913	238	462,000

Viso tuose karuose žuvo 1,649,300 žm.

Per pasaulinį I karą (1914-1918) žuvo apie 13 milijonų žmonių. Apie 20 milijonų žmonių grįžo namo invalidais ir elgetomis.

2) "North American Review", 1932 m. gegužės mėn. 692 puslapis. Pasaulinis karas sunaikino materialinių gėrybių 200 milijardų dolerių sumai. Už šią sumą 1932 metais galima būtų nupirkti visą U. S. A. valstybės turtą, o 1925 metais — visą Anglijos, Prancūzijos ir

Italijos turtą. Šitie pinigai, aišku, suplaukę į kapitalistų kišenes, kurioms pripildyti tas karas ir buvo vedamas.

3) Ten pat.

Po didžiojo karo pradėjo baisiai slėgti žmones įvairūs mokesčiai. Pavyzdžiui, Anglijos valstybės išlaidos po didžiojo karo padidėjo 200 milijonų svarų sterlingų, o toms išlaidoms padengti Anglijos vyriausybė išspausdavo per metus iš savo piliečių vieną mi-

lijardą svarų sterlingų. Anglijos valstybės skolos, kurios 1914 metais sudarė 800 mil. sv. sterl., po karo pakilo iki 8,000 mil. sv. sterl. Vieni tik procentai skoloms padengti, kurios atsirado kaip karo išdava, sudaro dveji milijonai Anglijos darbininkų metinį uždarbį).

1) V. Lano "Anglija ir Amerika" 57 puslapis.

Jeigu pažiūrėsime Jungtines Amerikos Valstybes, tai čia pamatysime, kad valstybės skola po didžiojo karo padidėjo 6 syk. t. y. pasiekė 25 milijardus dolerių).

2) Ten pat. Padidėjimas valstybės skolo ir išlaidų kapitalistinėse valstybėse reiskia padidėjimą mokesčių, o mokesčių didėjimas mažina gyventojų įperkamąją galia. Vadinasi, padidėjus valstybės mokesčiams, gyventojų materialieji buklė blogėja, gyven-

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų
New Deal Tavern
Broliai JOKANTAI
4138 Archer Ave.
Phone Lafayette 3052
CHICAGO, ILL.

tojai ne tik negali kas reikiai nusipirkti, jie turi net "pasnikauti", kad būtų iš ko sumokėti valstybei mokesčius, kurie yra paskirti valstybės skoloms padengti, o šios skolos, kaip žinome, daugiausia yra padarytos karni vesti, ginklams, amunicijai ir t.t. įsigyti. Tur but, niekas mūsų neabejoja, kad visus karo pabūklus ir reikmenis gamina fabrikančiai — kapitalistai, kuriems faktinai ir sudedami mokesčių forma kapitalai.

Be to, pasaulinis karas pasunkino nacionalinę problemą. Ligi karo Europoje buvo 25 valstybės, dabar jų yra 35. Visų tų valstybių muitų politika labai paraližuoja tarptautinę prekybą. Pavyzdžiui, po karo beveik visose valstybėse padidėjo muitai 7 syk.

Svarbiausia, po didžiojo karo beveik visose kapitalistinėse

se valstybėse pasirodė chroniš, progresyvinis nedarbas. Čia vienoj, čia kitaj šaly tebevyksta barikadinės kovos. Daugely valstybių įsiviešpatavo fašistinės diktatūros.

Tai pagrindiniai pasaulinio karo rezultatai.

Tačiau pasaulinis karas, kaip pats baisiausias visų buvusių karų, atidarė akis milijonams žmonių ir jie pamatė, kokia tikroji visų imperialistinių karų esmė. Ir visi darbo žmonės pradėjo suprasti, jog mes gyvename dviejų epochų kryžkelėje — žustanti kapitalizmo ir kylančio pasaulinio socializmo. Ir visi geros valios žmonės pradėjo nckantraudami laukti, kada kapitalizmą pakeis socializmas, — nauja visuomenės santvarka, naujas gyvenimas, nauja kultūra.

Linksmų Kalėdų ir Naujų Metų visiems kostumeriams ir Draugams

Simonas Kiela

4843 W. 14th St.
CICERO, ILL.

Linksmų Kalėdų visiems mūsų kostumeriams ir draugams!

Patarabos

BUČERNĖ ir GROSERNĖ
1538 So. 50th Ave.
CICERO, ILL.

Linksmų Kalėdų visiems Lietuviams kostumeriams

Cicero Dept. Store

1400 So. 49th Ct.
CICERO, ILL.

Visiems Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Sirdingai linki savininkas

Mike Petrusevičius

(Lietuviška užėiga)

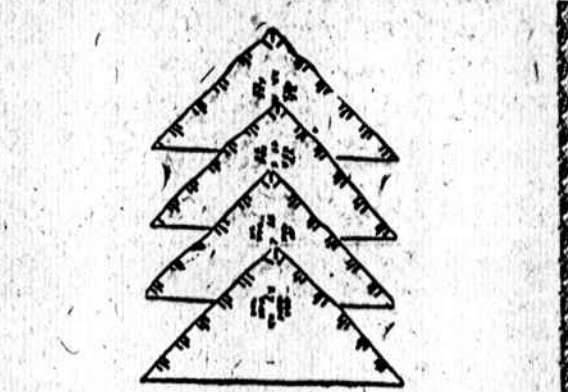
6914 S. Western Ave.
Chicago, Ill.

Linksmų Kalėdų Visiems Lietuviams! **Malelo Electric Co.**
P. K. Malelo, Sav.
3336 So. Halsted St.
Tel. Boulevard 1969
CHICAGO, ILL.

Linksmų Kalėdų Visiems!
The Bridgeport Clothing Co.
Petrausko Rubų Krautuvė
3312 So. Halsted St.
Phone Boulevard 1162

Linksmų Kalėdų Visiems!

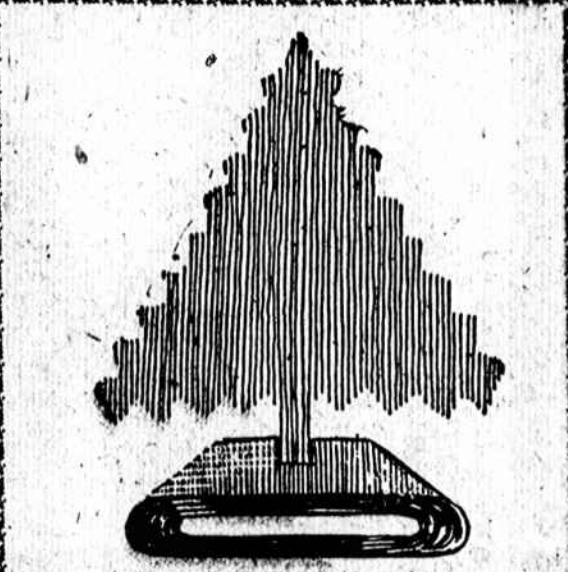
Lipsky's Music & Radio Store
Radios, Washers, Refrigerators
4916 West 14th St.
Phone Cicero 1329
CICERO, ILL.

Linksmų Žiemos Švenčių KALEDŲ Visiems Draugams ir Kostumeriams!

Anton J. Gerrib

2812 W. 63rd St.

Linksmų Kalėdų Visiems!

Charles Kriščiūnas

4501 S. Ashland Ave.
Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALEDŲ! Linkiu Visiems Savo Draugams, ir Kostumeriams būti sveikais.

GRANT WORKS PHARMACY

J. KESERAUSKAS, R. Ph. Sav.
4847 West 14th St.
Phone CICERO 39,
CICERO, ILL.

LINKSMŲ KALEDŲ Visiems savo kostumeriams ir draugams

Lipsky's Music & Radio Store
Radios, Washers, Refrigerators
4916 West 14th St.
Phone Cicero 1329
CICERO, ILL.

Sirdingai Linkėjimai Sulaukus
LINKSMŲ KALEDŲ
Visiems Musų Remėjams,
Draugams ir Pažystamiems
ANN'S TAVERN
LIETUVISKA UŽEIGA
JONAS PETRAUSKAS.

1750 So. Union Ave. Tel. Canal 0630

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Draugams ir Kostumeriams

A. ANDREWS HARDWARE

1904 Lake Street Melrose Park.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ! Visiems Draugams ir Pažystamiems.

A. ir V. CUKRAI

732 W. Cermak Rd. Tel. Canal 6070

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Remėjams, Draugams ir Pažystamiems

GREEN MILL TAVERN

WM. ir A. DAMBRAUSKAI, Sav.
817 West 34th Street

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Remėjams, Draugams ir Kostumeriams

P. MADENIS TAVERN

6502 So. Wentworth Ave.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems

K. LAUCIUS

3317 So. Lituanica Avenue
CHICAGO, ILL.

Sirdingai Linkėjimai Sulaukus Linksmų Kalėdų Visiems Musų Draugams, Remėjams ir Pažystamiems.

DERMANT'S TAVERN

722 W. Cermak Rd. Tel. Canal 1045

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų Draugams ir Kostumeriams!

FRANK NIPRIKAS

Mūsų bučernėje ir grosernėje visados randasi didelis pasirinkimas maisto reikmenų; taipgi cigarų ir cigarečių

4451 So. Halsted St. Chicago, Ill

SIRDINGAI LINKĖJIMAI LINKSMŲ KALEDŲ Visiems Musų Remėjams, Draugams ir Pažystamiems. Taipgi Ilgo Draugiško Sugyvenimo Ateityje!

JOS. KIAUDA BISMARCK TAVERN

6101 So. State St. Chicago, Ill.

THE MODERN STUDENT

Section of Naujienos

EDITED BY THE LITHUANIAN UNIVERSITY CLUB

EDITORIAL STAFF

Anthony A. Stelmok Editor
Bunni Sovetski Asst. Editor
Susan Vilis Asst. Editor
Peter Reineraskas Asst. Editor

The Editor's Stool

What is the L. U. C.?

Mr. Frank Jakutis of Kenosha, Wisconsin, in a letter to the editor, wants to know "what the L.U.C. is all about."

Perhaps Mr. Jakutis is not the only one who is not sure of what the Lithuanian University Club stands for, why it is in existence, and what are its aims.

Without much preliminary ado, we may say that the L.U.C. is composed of young men and women who have fifteen or more college hours to their credit. They are all Lithuanian, or of Lithuanian descent, and only such are allowed to join the Club — with the exception of any individuals who "have rendered a distinguished service to the Lithuanian Nationality."

Those who conceived the idea of a Lithuanian student organization consisting of the above-mentioned combination, were prompted primarily by a desire for unity — a unity which would act as a medium toward the promotion of certain pertinent factors aimed to benefit Lithuanian-American culture as a whole. These factors, now an integral part of the Club Constitution, may be reviewed briefly for the benefit of any who are not yet familiar with them.

Three Cornerstones

The L.U.C. treasures, as one of its aims, the creation of a scholarship fund which could be used to aid needy and deserving students in the continuance or completion of their chosen studies.

Another aim, now a practice, is the inception of, participation in, and the encouragement of cultural activities which will benefit the cultural stores of the Lithuanian peoples.

In its policies, the L.U.C. stands on a non-partisan basis — a necessary attitude for the achievement of the aims which it has embraced. Religious and political matters are to be regarded in the light of scientific neutrality, guided mainly by relevant facts and circumstances.

The three factors just described are the very fundamentals on which the Lithuanian University Club has become an organization. They are the reasons for its existence. On them is being built the edifice of Lithuanian-American student unity.

The Course of Progress

How well the membership will succeed in furthering these factors, how beautiful will be the edifice which it is building, are matters which are dependent on present activities.

To build, one must have engineers, workmen, and material. These require effort, money, perseverance and patience. Our engineers and workmen are, jointly, the officers and members. Our material is the fertility of our brains. Perseverance and patience we can develop, but money we can hardly nurture from the present economic conditions, when student life is a precarious thing at best. Add to this the student's lack of time under the stress of school studies, and there appears a situation which may daunt even the most willing of workers.

Daunted, we have been — many times; yet, in contrast with other, similar student organizations, we have succeeded in riding the rough waves of existence for more than four years. Today, though our hopes have not been fulfilled in all their phases, though we have been retarded by many circumstantial anchors, we, nevertheless, keep faith with the principles which have bound us together into one group; whereas other fellow organizations have yielded to the inevitable press of "survival of the fittest."

Thus we answer the question of Mr. Jakutis, as well as the unworded queries of many others, who, we feel sure, have at some time or other, wondered about the reasons for the many functions which the Lithuanian University Club has sponsored, supported and encouraged.

A. A. Stelmok

Giver of Gifts

GAIN we near the season of hurry and scurry, of giving and receiving, of cheerfulness and smiles. Mother is always the busiest one around the house when the two weeks before Christmas arrive. She is buying presents, shopping for food bargains, baking those delicious delicacies that warm the hearts and strain the stomachs of the over-indulgent males in the family; and is generally hustling about everywhere, taking care of one and all.

And Dad, dear old Dad! The Christmas holiday season is ever a season of panic and worry for him. After work he dashes downtown to buy something for each one of the family. He does not know yet, nor has he made up his mind about what to get, but he feels sure that in some way or other, by some kind act of Providence, he will stumble upon the appropriate articles to present to his critical family. He enters a large store and tries to make his way through the throngs of elderly, young, old, thin, stout, slim, and plump women who seem to crowd everywhere. He feels lost and bewildered in this mob of female gift-hunters, but is slightly encouraged when he sees another perspiring male like himself, courageously plowing his way through a group of spluttering ladies. Maybe he can get to that counter he saw last year, and buy a pocketbook for the wife. After struggling bravely and steadily he finally manages to find the counter in question, and makes a last desperate plunge. Ah, he is there.

But, alas and alack, this counter sells only the more delicate things which clothe the feminine body. Blushing, he withdraws as a dozen feet tread over his pet corn. He fights on through the dense Christmas shoppers until he has at last bought all the things he feels he should not have bought and prepares to leave. He finally emerges from the store, with one glove missing, hat over his ears, and necktie around his chin; sound in body, as yet, but thoroughly exhausted of both breath and patience.

Let us leave Dad for a moment and take a peek at Daughter's worries. She is not concerned about Christmas gifts — Mother has taken care of those — but she is wondering about how, to whom, and why she is to send a prodigious pile of Christmas greeting cards which took one whole month to accumulate. She must pick out the prettiest one for Jim, who is her favorite pastime — if we may call a likable young man by such a term. Oh, here is a nice card with pretty girls and lovely Christmas Trees! She looks through the cards, one by one, but is dissatisfied with all of them and is about to look again, when the sharp, tingling tones of

Sue Vilis

The Christmas Child's Smile

HE sled's bells jingled merrily in the crisp wintry air as it skimmed over the snow-covered road which led to Marcelle's home near Kaunas. Shrinkling her little eighteen year old body deeper into the sheepskin coat her father had made for her three years ago, Marcelle thought they rang more happily after each mile.

If it were not for the Christmas holidays and the chance to come home to her people and forget her household duties at Storpilvis, she would hate winter with its numbing coldness.

Often, she had heard the old women saying that eating bacon was a good protection against cold weather, but, at Storpilvis, such food was not for her. Salt and potatoes were good enough for the low-born.

As the sled sped on swiftly she thought again of the Christ child. How quietly it had lain in its nest in the church when she had tendered her homage that morning! And as she had rocked the tiny

the telephone roused her from her meditations to send her running breathlessly to answer it. Jim had said that he would call and tell her about that dance Saturday night. She really ought to finish mailing those cards, but since she has not begun yet... "Hello, Jimmy!"

While Sister is coyly talking to Jim, Brother is sweating in a fever of worry over the age-old question of what to get for the girl-friend. He ought not get candy or flowers. Christmas gifts should be more, more... more what? Well, anyway, one should not get candy or flowers. Now, let's see — maybe a pair of gloves. Yes, that's it, a pair of gloves! But what size does she wear? Maybe the saleslady at the store would know. But then, he can't ask the saleslady. She might think he was buying the gloves for his sweetheart, and that wouldn't do at all. Nope, that's out. Let's see now, how about a perfume set? Swell, but confound it, it's so unoriginal. Aw, crickets! What's a guy gonna do? A brush and comb set? No, she has one. A book? Nertz, she wouldn't care for a book.

None of those will do. What to do? Ah, that is a question! And so he worries on until a couple of days before Christmas and he has considered leaving town, pleading sickness, or hanging himself — hang —! Why the heck hadn't he thought of it before? Just the thing, and she needs one too. He saw one in a downtown window and it was all colored and painted and had flowers on it, too. Boy! What a nifty present that will make. And Brother rushes downtown to buy that enticing scarf he saw two weeks ago.

The lovable part of this whole quaint and aged custom of ours, is that we seldom receive the gifts we had hoped for, and we seldom give the gifts we intended to give originally. Mother, for example, gets everything from books on psychology, to goldfish. Dad is usually blinded by some especially prepared Christmas creation of a tie or a pair of socks, and concludes that he has the most colorful, the most elaborate combination of colors until he sees his next year's presents. Sister, who wanted a Diary so very much, is presented with a subscription to "The Ladies Home Journal" from some matronly aunt. But Brother is the most independent one of them all. He doesn't care a nickel's worth because he received a striped shirt and not the lounging robe he had hoped for, but feels a great load off his mind once he has obtained and presented that colorful scarf of downtown window glory.

And after all's said and done, what's Christmas without gifts? — not sensible and useful gifts, but haphazard, bewildering, unexpected, and entirely useless gifts.

cradle, she was sure that he had winked at her, and had curled the corner of his lips and smiled.

Marcelle, bundled in the huge sheepskin coat made by her father — with fluffy wool on the inside — hoped that it was true, that she too would leave her household service to work for a younger master, and for herself.

How well she remembered the time when Zosė had come home breathless from church a year ago. She, Marcelle, was still scrubbing with ashes the long white tables and benches. And Zosė had told her of the miracle — how the blessed Christ child had stretched up his arms to her, and had spoken her name softly, "Zosė!"

Zosė never returned to Storpilvis, for that Christmas week, the "piršliai" had come to her cottage. Though her dowry was small, the third son of a nearby land-owner was impressed by Zosė's beauty. Now they had their own Christ child to love and to fondle.

Thus mused Marcelle while the sled sped on, guided by Storpilvis' hired man, Jurgis, bringing her closer and closer to her waiting parents.

She huddled more deeply into her warm sheepskin coat and hoped that the Christ child had really smiled upon her.

Mark Twain

TO MARK TWAIN ON THE CENTENNIAL CELEBRATION OF HIS BIRTH: He rubbed elbows with all kinds of men, and his keen and searching humor made "copy" of them all. His genius broadened with the years, and, as his knowledge of human nature increased, he developed a searching insight and a shrewd philosophy. We of today — for he was really so lately among us — know him as "many kinds of man," and we honor him for all. Hardly another American writer, during his lifetime, won such worldwide recognition. The great men and institutions of many nations delighted to pay tribute to him, and his friends were myriad.

Misrepresentation or What?

In a recent issue of Vilnis, Mr. Johnnie Orman, writing on "Chicago Lithuanian Youth," made a number of statements with which the Lithuanian University Club cannot agree because he either misunderstood, forgot, or overlooked a number of pertinent facts.

Although an "informal conference of leaders of various Lithuanian Youth organizations such as the Lithuanian Youth Society, Lithuanian University Club, and the LDS Youth was held in the Central YMCA..." it was not a conference of "leaders," as far as the L.U.C. was concerned. Doubtlessly, Miss W. M. Grybas and Mr. A. A. Stelmok appreciate Mr. Orman's reference to them as "leaders," but this does not alter the fact that they were present at the conference, not as official representatives of the L. U. C., but merely as member observers entirely devoid of any such official authority as Mr. Orman here implies:

"The informal conference came to a decision that a conference officially representing all organizations of Lithuanian Youth be called for the purpose of definitely working out united action on the following proposals:

LINKSMU KALEDU
Linkiu visiems savo
Draugams,
Pajystamiems
ir Pacijentams

Dr. A. J.
Gussen

DENTISTAS

4847 W. 14th St.
Phone Cicero 3043
CICERO, ILL.

1. Getting Lithuanian Language taught in the High Schools where there are Lithuanian students.

2. Work for the maintenance of Lithuania's independence.

3. To work for transfer of the Olympics from Nazi Germany.

4. To work for a return of democracy in Lithuania.

5. For the building of a Lithuanian Sports movement involving all Lithuanian Youth organizations.

We may interrupt for a moment to state that the L.U.C. is hardly interested in a single one of the proposals listed above, much less in all of them. Mr. Orman's five proposals were not endorsed by the two L.U.C. observers; in fact, it was suggested that the most he actually could write truthfully about such a very informal conference, was the mere fact that it had occurred.

But where Mr. Orman got the idea that "...Everyone present agreed that their organizations can work on these (our italics) proposals in unison and at the same time retain their identity..." is somewhat of a mystery to us. Since neither Miss Grybas nor Mr. Stelmok expressed any definite opinion, personal or otherwise, on the five points discussed mainly by Mr. Orman and his colleague, Mr. Zebraitis, it would seem that the statement just quoted is at least a gross misunderstanding of the main facts. It may be that Mr. Orman took

A Merry Christmas
To All.

— L.U.C.

L. U. C. OFFICERS

President: Algird Rulis
V. Pres.: Helen C. Blauzdis
Secretary: Anna C. Skrickus
Treasurer: Stanley Drigot
Sgt.-at-arm: John J. Balandia

LINKSMU KALEDU VISIEMS!

Adomas Bernadišius

Grant Works

COAL
YARD

16th St. ir 49th Ct.
Phone Cicero 311
CICERO.

too much for granted and gave too free reign to his enthusiasm. In any case, his zeal has proved both inconvenient and unpleasant as it has forced us to remedy a seemingly sheer misrepresentation of facts.

— L.U.C. Editor. —

LINKSMU KALEDU
Linkime Visiems Savo Draugams
ir Pacijentams

DR. J. SHINGLMAN

GYDYTOJAS IR GHIRURGAS
4930 W. 13th Street, Cicero
Phone CICERO 49

Sirdingi Linkėjimai Sulaukus
LINKSMU KALEDU
Visiems Musų Rėmėjams,
Draugams ir Patystamiems

GRANT THEATRE

Walter Babitz Sav.

Res: Cicero 4108-R

Cicero, Ill.

Linksmu Kalėdu ir Laimingu Nauju Metu
visiems musų lietuviams kostumeriams

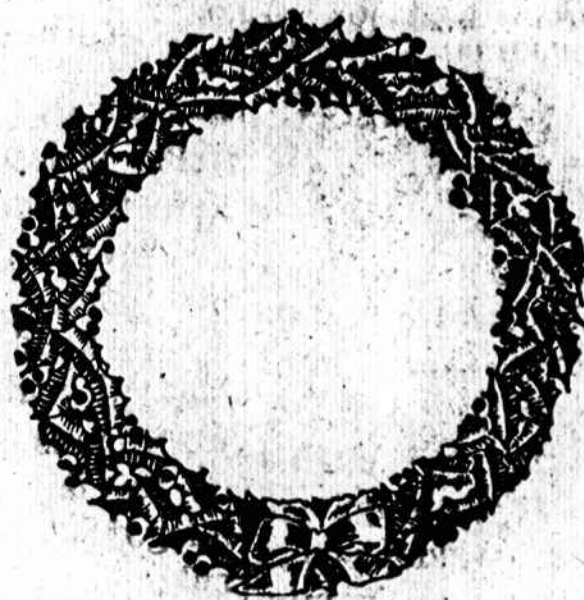
LIBERTY PHARMACY, Inc.

I. Cann, Pres.

4930 W. 13th St.

Tel. Cicero 49

CICERO, ILL.

Širdingai Sveikina Visus Cicero

Gyventojus

Linkėdami Linksmiausių

KALĖDŲ ŠVENČIŲ

IR

LAIMINGŲ

NAUJU METŲ

CICERO MIESTO
VIRŠININKAI:JERRY J. VITERNA
Town ClerkROSE L. CUCHNA
Town CollectorANTON F. MACIEJEWSKI
Town SupervisorHENRY R. SCHWARZEL
Town AssessorNICHOLAS HENDRIKSE
TrusteeGUSTAV O. RANDA
Trustee

STASYS E-TAS

Pasakėčia

(Iš žvėrių ir paukščių karalystės)

IEKVIENA nepriklausoma valstybė turi tris svarbiausius pažymius: 1) savo plotą, arba teritoriją, 2) gyven-tojų arba savo piliečių ir 3) savo aukščiausią valdžią. Negali būti nepriklausomos valstybės, be vieno iš šių trijų pažymių.

Kai pasaulinio karo metu buvo paskelbtas tautų apsi-sprendimo dėsni, pavergtoms tautos sušvito laisvė. Sužino-ję apie tai ir kiti mūsų gam-tos tvariniai, k. tai, žvėrys ir paukščiai, užsigėdė, kad ir jų būtų nepriklausomi lizde-liai...

Gal but gerb. skaitytojams jau vien tik tiek perskaicius atrodys keistokai, gal ne vienas pasakys, kad čia parašyta tikrai kvailokai.

Bet kad buvo ir yra iš tik-rųjų taip, manau, kad ir abe-juoti jums nereik. Tad paklau-sykite:

Didžiajam karui pasibaigus, susirinko visi kruvon išblašky-ti karo audros žvėrys ir pauk-ščiai ir vienbalsiai nutarė pa-siusti į steigiamąją Vilkijos miško tarybą atstovus, tartis dėl atgavimo "nepriklausomy-bės". Kokie atstovai buvo iš-rinkti, aš tik kelis teminėsiu, nes viena iš jų mediotojai pa-šovė, antras pats nusišovė. O kiti, kurie dar gyvi, eina gan-dai apie juos įvairi...

Sako, esą ir tokių, kurie dar ir šiandien aukštą vietą už-ima, reiškia tarnauja ir savo karalystės vairą vairuoja, bet netrukta ir tokių, kurie klai-džioja po tyrus ir elgėtauja.

Kaip ten bebūtų, — jie ne-priklausomybę greit atgavo, — truputį dar su kai kuriais priešais pakariavo ir neužilgo taip susitvarkė, kad net užsie-nio pakilo jų markės...

Gal kiek paimėnis klausimas buvo dėl paties krašto valdo-vo. Mat, senovėj, kaip kitos valstybės, taip ir jų, dažniau-siai buvo sukuriamos dinastiš-ku principu. Bet kadangi šių tvarinų žymiausias valdovas jau senai buvo miręs, o po jo mir-ties sudarytoji su kaimynais unija jų karalystę pražudė ir visą tautą pastumė į vergiją, nutarė važiuoti ir paieškoti val-dovo ne į Bieloviežio girią, o į Strasburgo prėriją. Bet kai su-rastasis iš kart nusišovė, o iš savųjų tarpo toms pareigoms nė vienas neatatiko, visi žvė-dys ir paukščiai vieningai su-riko: "Jei nėra tinkamo kara-liaus, reikia prezidento!... Tad greičiau seimą rinkim, o savo valstybės seną valdymo formą geriau panaikinkim.... Taip ir padarė: išrinko jie seimą, daug nusipelnusį-visų gerbiama antį, prezidentu; atsirado bu-rys savanorių — sukūrė ka-riūmenę, išsirinkė miške vie-tą — sudarė ministerių kabi-netą ir t.t. ir t.t.

Zodžiu, ir jie viską sudarė, ką tik buvo nutarę. Ir taip, nežiurint, kad ir valdymo apa-ratas ir tie patys pagrindiniai jų "zokniai" kelius kartus bū-vo keičiami, bet kadangi jie savo pagrinduose vis paliko be principinių atmainų, ilgus me-tus kraštas buvo valdomas kuo puikiausiai, o žvėrys ir pauk-ščiai sugyveno kuo geriausiai...

Bet kai jie išrinko naują sei-mą, prezidento anties vietoj, atsisedo garys... Ir taip val-dė jis rods neilgai. Jo valdy-mo tvarka kai kuriems nepa-tiko ir štai vieną šaltą anksti-rytą staiga permaina įvyko: be kraujo lašo — jokio triukšmo, garnį iš lizdo tuoj iškraustė, o jo vieton, antis atgal atsi-kraustė...

Vanagas — jam net trys li-zdai likavo, bet apie jį dar pa-

skaitysit, už ką jis pakliuvo...

Ir taip, rods, kad antelė, ėjo tiesiu keliu, bet štai ištikima-sis vanagas slapta susitaręs su kondaru ir arais, nutarė iš-plėst antelės lizdą kad ir su nagais... Kai dar visi gamtos tvariniai ir žmonės ramiai sau-ilsėjos, raizydami sparnais de-besis, virš sostinę arai su va-nagu sukinėjosi. Apsišvalgę greit jie nutupė ir pasiėmė draug kondorą, svečiuosna antelės lizdą nudumė. Čia jie iškart drąsiai pareikalavo at-sisakyt ir dar kažką pakiso jai po nosies pasirašyt... Antis iškart nesuprato, bet kai akis tik prakrapstė, tuoj pamatė, kad čia ne svečiai, o kažkas tikrai rimtaus įvyko... Visa ta procedūra, neilgai užtruko, nes kai antis nesutiko, svečiai greit išruko...

Išgirdę apie tai antelės pa-valdiniai, greit visi sukruto; ir kas važiuoti kas pėsti, bėgo antelės patiešyti. Pirmiausia prabilo usuotas ruonis: "Ne-liuski, antele, mes jiems pasto-jom kelią... Mano panaktiniai — nekokie kimštiniai; jie gy-nėsi narsiai, atsišaudydami garšiai... Nors aukų ir nebu-vo, tačiau panaktinių vartai kaž kaip išgriuvo... Bet dėl jų maža bėdos, vakare užfaisysim kaip niekad... Po to eilė bu-vo gervės: "— Gerbiameji, nedrasiai, susijaudinusi tarė ji, — kondorą, iki šiol laikiau karžygį padorų. Apie jo suk-tus planus aš nieko nežinojau, už tai laike mušių ramiai sau miegojau. Suprantu gerai, aš sukomprimtuotas, tad nieko prieš neturiu, kad bučiau pa-liuosuotas.

Mėgino aiškintis dar šarka, kaip mokslui parinktoji, bet kai paaiškėjo, kad ji su aliar-mu nė kuo nesurišta, greit bu-vo jai kita vieta įpiršta...

Tik dramblis sužylė, ilgai dar dejavo, ir kaip kad jie sako, tikrai nusapnavo: sapnai jų būvę trumpi, bet už tai reikš-mingi, nes ir šiandien jie jau čia dar labai laimingi...

Išklausiusi antis jų raportą, piktai tarė balsu tvirtu: "Jūs bailieji ir nuodomingieji! Sakau jums, greičiau beždionių bu-rys galėtų vesti reikalus ban-kuose, negu kad jus miškuo-se... Tad kai kurie iš Jusų nuo ilgšiolinių pareigų priva-lote atsisakyt ir nuo šios die-nos vien tik manęs klausyti. Či Jūsų vietas, pasirinksim visai kitus, su kuriais pasitar-sim dėl vanago, arų ir jo drau-gų kitų!..."

Ant rytojaus, t. y. kai aliar-mas jau visai praėjo, — nau-jai išrinktieji prisistatydinti pas antelę atėjo. Ir nors jų sąstatas buvo įvairus, profes-ijos vardai ir pavardės skam-bėjo kuo puikiausiai, — patys atrodė kuo gražiausiai, bet kaž kodėl, vienas iš jų, butent, ap-žėlęs šernas, išmainytas vieton gervės, atrodė kuo kvailiau-siai... Bet antis, matyt, to nepastebėjo, nes iškilingai visus priešaidkūdusi greit šv. Jono apaš. straipinius cituot pradėjo: "Ir aš mačiau angė-lą stovintį saulėje, kuris šaukė stipriu balsu tardamas į visus paukščius, skrendančius dan-

guje ir žvėris, šliaužiančius žemėje. Eikite ir susirinkite į di-delį Dievo tiesos puotą ir vi-są, ką tik ten rasite, suvalgy-ti... Nepaklusniesiems sakau, Jūs turite atiduoti priderian-čią atlyginimą, taip kad žemė-je ir dangaus aukštybėse, vi-sad būtų ramu... Tada tik pa-saulis pasikeis — mūsų kury-bos vainikas bus apsaugotas tvirtai... Gyvuliai ir pauk-ščiai, nebenaikins viens kitą. Vilkai ganysis kartu su ėriu-kais, — vanagas, kondoras ir arai, — su žąsiukais..."

Susirinkę puoton antelės pa-valdiniai susėdė už rausvo sta-lo ir ilgai suko galvą, kaip čia supratus to "šefo" kalbą? Il-gai galvojo — įvairiai spėjo, ir galop prie išvados jie tokios priėjo:

1) Akiplėšą vanagą už tai, kad peranksti skraidė ir nu-tupes ramybę suardė, nubaust, apkarpat jam uodegą ir spar-nus, kad nebeskraidytų jis il-gus metus...

2) Kondorą, kaip nedraus-mingą ir nedorą už tai, kad budamas narsus, užsigėdė iš-verst ir panaktinių vartus, nu-bausti kiek mažiau, butent,

Visiems Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Sirdingai linki savininkas

Lietuva Hotel

Renduojam kambarius ant dienų-savaitių-mėnesių J. DARGUŽIS, Sav. 1606-8 S. Halsted St. Phone Monroe 2725

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems remėjams, Draugams ir Pažystamiems

LILAC INN

Joseph Gavrillavičius

810 E. 75th St. CHICAGO, ILL.

Linksmų Kalėdų Visiems!

Geo. Jokubonis

Lietuviška Užeiga

3465 So. Morgan St.

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems draugams ir kostumeriams

Cicero Tavern

ANTON VALENTIS

Phone Cicero 188

1544 So. Cicero Ave. CICERO, ILL.

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų visiems savo kostumeriams, draugams ir pažystamiems sirdingai linki

Juozas Balsevicius

Hardware, Paints, Oils, Glass, Warnishes and Plumbing Supplies

2325 S. Hoyne Ave. Phone Canal 6850 Chicago, Ill.

taip, kad ir jo uodegoj palik-tų plunksnų daug rečiau... 3) Gi visus kitus, ir tuos arais, kurie ėjo prieš mūsų no-rus, t. y. už tai, kad su vana-gu savovallai skraidė perauk-štai ir už tai, kad padėjo jam ne tik nusileist, betgi norėjo dar ir į laisvę paleist, nubaust įvairiai, butent taip, kad išpa-žinę savo kalę, nežiurėtų į mus šnairiai.

Šiam istoriniam teismui pa-sibaigus nubaustųjų akys atsi-darė, nes kai kurie prisipažino ir patys, kad blogai padarė. Daugumai jų, pradėjo rėkt, prašyt ir net malonės prašy-mų rašyt...

Tik vienas vanagas biednas dar neprisipažįsta, bet už tai sako, jo nervai jau visai vy-stą...

Pagyvensim-pamatysim, gal ir dar daugiau apie jį išgir-sim?...

Autoriaus prierasas:

Ilgų tukstantmečių pa-saulio istorija liudija, kad šiame pasaulyje nieko nėra tikro, nieko nėra pasto-vaus. Iš šios mano pasa-kėsios matome, kad ne tik žmogus, bet gi ir žvėrys su paukščiais neranda tikros laimės. Laimė yra svečias, kuris trumpam laikui mus aplanko. Paim-kim, pavyzdžiui, kad ir tą patį mano aprašytąjį va-nagą arba kitus: buvo lai-kai, kad vanagas net tris lizdus valdė... Bet štai koks liudnas jo galas!...

LINKSMŲ KALĖDŲ VISIEMS MRS. ANELIA K. JARUSH

PHYSICAL THERAPY and MIDWIFE

6630 S. Western Ave. Phone Hemlock 9252 CHICAGO, ILL.

Linksmų Kalėdų Visiems!

GAGE PARK MOTOR SALES

CARL WAINORA

5625 So. Western Avenue Prospect 5669

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų

JOKUBAS MASKOLIUNAS

817 W. 35th St.

Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Remėjams, Draugams ir Kostumeriams

VICTOR BAGDONAS

(BRIDGEPORTO MUVERIS)

3406 So. Halsted St.

Tel. Yards 3408

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Musų Remėjams, Draugams ir Pažystamiems

PAUL M. SMITH

4177 Archer Ave.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Remėjams, Draugams ir Pažystamiems

ARCHER BUFFET

Savininkai M. VALENTAS ir K. KLIMAS.

4180 Archer Avenue

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Visiems Draugams ir Kostumeriams

21st PLACE TAVERN & RESTAURANT

Savininkai

ANTON ir AGNES STUKAI

701 W. 21st Place

Linksmų Kalėdų visiems kostumeriams ir draugams!

63rd and Talman Service Station

2636 W. 63rd Str.

Chicago, Ill.

Joseph Vilimas, vedėjas

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems mūsų draugams ir kostumeriams!

OAK LEAF TAVERN

Agnes Šidlauskas ir Steve Svilainis, Sav.

3428 So. Halsted Street CHICAGO, ILL.

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų!

visiems kostumeriams, draugams ir pažystamiems

CHARLIE'S TAVERN

3364 So. Halsted Street

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Remėjams, Draugams ir Pažystamiems

J. KAVALIAUSKAS

1247 So. Cicero Ave.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Kostumeriams, Draugams ir Pažystamiems

BILL'S TAVERN

Savininkas WM. J. ZIECK.

2119 So. Halsted St.

Tel. Canal 1376

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų!

DALEN'S PHARMACY

4193 Archer Avenue Phone Lafayette 1155-1060 CHICAGO, ILL.

Linksmų Kalėdų Visiems Kostumeriams ir draugams!

39TH & EMERALD TAVERN

C. KUNGIS, Savininkas Mes užlaikome puikiausios rūšies Vyną ir Degtinę STALAI DEL MOTERŲ

3859 S. Emerald Ave.

Chicago, Ill.

Tel. Yards 2506

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ KALĖDŲ Visiems Remėjams, Draugams ir Pažystamiems, O nepažystami malonėkite atsilankyti į

MAY WEST CLUB

sueiti į pažintį ir įsigerti geriausios rūšies gėrimų.

644 North State Street CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ Visiems Remėjams, Draugams ir Pažystamiems

GARVA'S TAVERN

1521 West 69th St. Chicago, Ill.

Section of the
Naujienos

THE FURROW

ISSUED BY THE LITHUANIAN YOUTH SOCIETY

Section of the
Naujienos

Editor—BUNNI SOVETSKI

OUR AIM

The Lithuanian Youth Society is a social group organized for the purpose of furthering Lithuanian drama, art, literature, thought and lore among the American born Lithuanian youth.

Communications and correspondence may be addressed to Vytautas Belajus, 3259 So. Halsted St., Chicago, Ill. Phone Victory 5259.

A United Youth Front?

As a result of recent editorials contained in both THE MODERN STUDENT and THE FURROW pages we have managed to stimulate interest and bring up once again live discussion on the problem of unity. Also, there has come to our attention, that we are not the only ones advocating and demanding that these things be handled, fought for, and finally gained. Certain Lithuanian publications in the East are opening up their columns to modern youth in search of expression and solving of problems. In Brooklyn and New York, various youth organizations have chosen committees and held meetings with representatives from each group getting together to agree on what they consider mutual problems. Slowly, they are arriving at a solidarity of action. We watch with interest their efforts, and if it is possible would like to get in touch with them.

In our midst, there has too, started something of the sort. Last week representatives from a few of the groups of youth met at the "Y" college to exchange ideas and to see whether there was a chance that we could possibly have some aims in common that we could unite on. We found that there was much that we had in common and much that we could have in common.

However, at this time we do not feel that the time is ripe for a formal united youth front. But we do give our wholehearted approval to a partial front on issue such as the maintenance of Lithuanian independence, the transfer of Olympics from Hitlerland and a Lithuanian Sports movement. On the other hand, we ask of those others to aid us in getting the Lithuanian language taught in schools where there are a large number of Lithuanian students attending. And we want to go on record as campaigning for universal education, including entrance to higher schools and full civil rights for youth.

Some of you may immediately point out certain things to us. You may say that you cannot reconcile "Our Aim" with this new and important trend that we are taking and following. We only ask you to closely examine the aims and the problems we are grappling with. It will be noted that to further the aims we advocate it is necessary to have conditions in which to carry on. In a world fraught with peril, in a world where fascism threatens the freedom and happiness of youth, there can be no condescension to namby-pamby institutions. Lithuanian Youth, art, drama, literature, thought and lore are in danger. Over Lithuania is poised the ugly, spiked heel of Hitler, ready to crush everything dear, everything sacred to Lithuania. It is up to every conscious individual and organization to give voice and protestation. We make our stand.

L. U. C. President Addresses Club

Mr. Algird Rulis paid a visit, a week or so ago, to the meeting at Mark White Square. His purpose was to give a talk to the assembled members on the current ideas of unity among Lithuanian Youth and, for once and for all, to dispel certain false impressions that had once upon a time been created about the attitudes of the members of the L. U. C.

His message and assurances were received by the hearers with appreciation and admiration. If the spirit of Mr. Rulis predominated in every organization it would not be long before many cherished aims were carried out.

Itemized Election Results

During the past few weeks elections were held by the various branches.

The final results follow:

BRIDGEPORT

Chairman — John Gelzainis. John is an active and competent young fellow, one of the pioneer members. He also holds the position of social chairman of the executive board.

Vice-chairman — Andrew Mikasius, conscientious worker.

Secretary — Ella Zolan. She is last year's temporary secretary, having held the position in place of Estelle Parker.

Treasurer — Irene Yurionas.

Officer-pro-temps — Sophie Gilvid, chosen for her ability.

All the above named are of course members in good standing who have seldom missed meetings and have stood by thru thick and thin. The Bridgeport branch meets every Tuesday evening at Mark White Square, 30th and Halsted St., at 8:30 p. m. This branch is the original club, from which have grown all outlying branches.

EIGHTEENTH STREET

Elections at this branch produced few changes.

Chairman — Charles Sarataskas (re-elected)

Vice-chairman — Mary Pukinskas (newly elected). Mary is a worthwhile member, who together with Mary and Stella Staskus, Julia and Dorothy Rakstis, are of the Juniatas group, a girls' club of the Henry Booth House. And these girls are also members of the LYS dancing group that at all times represent the Lithuanians at various civic occasions.

Secretary — Aldona Ambrose (re-elected)

Social-Secretary — Catherine Dubulskis (re-elected)

Officer-pro-temps — Mary Staskus (re-elected)

Sergeant-at-arms — Harold Naus.

The Eighteenth St. branch meets every Monday at 214 S. Peoria St. The group is one big happy family.

ROSELAND

There were hardly any changes at this branch.

Chairman — George Urban, a serious minded and responsible chap from whom much is expected.

Vice-chairman — Cassimer Bukšnis. He was the previous chairman.

Secretary — Nancy Munarin (re-elected)

Treasurer — Freda Zilbinas. Former vice-chairman.

Social secretary — Bernice Patupa (re-elected)

Sergeant-at-arms — Irene Kantrimas.

Officer-pro-temps — Julia Shatkus.

This branch meets every other Monday at the home of Mr. and Mrs. Zilbinas, 10151 S. State St. It is a very active branch and one of the largest, in spite of parish condemnations. Too bad that such a state of affairs exists. We are most anxious and willing to cooperate with any organization on mutually agreed points. However, we will not cede to complete domination.

MARQUETTE PARK

This branch voted for a complete change.

Chairman — Alphonse Beldkin. Mr. Beldkin is worthy of his office. He has shown sincere interest in the welfare of the LYS and together with Albin Trakselis and Tommy Valentine has introduced many innovations in the management of affairs.

Vice-chairman — Henry Kirchoff.

Secretary — Kitty Svilainis.

Treasurer — Peter Adams.

This branch meets every Thursday at 6812 S. Western Ave. It was organized early last spring thru the efforts of Tommy Valentine, and for a long time known as the bachelor's club, for outside of Antonette Grigaliunas, who was their inspiration and secretary as well, no other girls belonged for more than a half year. Recently Julia Jasas and Catherine Gecus joined, thereby setting the stage for the coming of more of the young ladies. At present the number of girls slightly overbalances the men.

One of the recent features introduced in this branch during the past few weeks is the publishing of a sheet. The credit goes to Valentine, Trakselis and Beldkin. With their initiative and work of this branch will go far and do things.

BRIGHTON PARK

Secretary — Venus Tumosa (re-elected)

Secretary — Venus Tumosa (re-elected). Holder of the title of healthiest Lithuanian girl in the city and a member of the LYS Folk Dance Group.

Treasurer — Birute Kremlianis (re-elected)

Officer-pro-temps — Al Zelnis

Sergeant-at-arms — John Visgirdas.

This branch meets every Wednesday evening at 4442 S. Western av. It is interesting to note that almost all of the executive board are members of this branch. Because of this it has been dubbed by others as the "intellegentsia branch".

More Power to Marquette Park

One enterprising south side member has conceived and carried out the idea of printing a branch news sheet. It is unusually alive and current. It has aroused the curiosity of everyone, as the editor has chosen to remain unknown. By gazing into the crystal ball we have been able to identify the elusive editor. However, upon talking things over with him, he has convinced us that his work would be hindered if we disclosed his name. We also found out that his ambitions are not limited to presenting the dope on one branch alone. He wants to expand till his sheet covers the activities and gossip of the entire club. In order to do our bit, we give him a boost and bodily lift from his first edition the announcement:

"A blessed event has occurred shrouded in a veil of secrecy. Pappanjab has just given birth to Dinky Digs. Dinky Digs is the smartest finder-outer of intimate, and otherwise, details of our club members. Read Dinky Digs and receive first hand info about yourself and fellow members, no sex excluded. Your secret is everyone's secret. But that isn't all. You will also find articles from different talented (?) members whose contris will start immediately, it is hoped.

A contribution box is placed at the Lawn Sweet Shop at 2519 W. 69th St., Joe Spokes, proprietor. You can bring your contris there in person or send them in by mail. Address thus: Dinky Digs, 2519 W. 69th St., Chicago, Ill. c/o Mr. J. Spokes.

Spirit of Solidarity at Home

The Installation of newly elected officers and a social get-together took place a short time ago at the Mark White Square Field-house.

After the ceremonies, sandwiches, cake, candy and coffee were served. We publicly extend a vote of thanks to Birute Rutkauskas, Frances Sgro and Kitty Svilainis for their aid in preparing and serving the victuals. And there was Floyd Slikas who made himself handy around with the coffee urn.

O radio was loaned by the park to provide music for the dancing. Thanks, Mr. McCarthy.

An evening of companionship and fun came to an end at Eleven. Thus, another link in the chain Unity was forged. We believe that the logical place to start and popularize the spirit of solidarity is at home. Our club branched out into several branches and for a time members of one were total strangers to those of others. At this installation of officers we find on last minute analysis, that they are being brought together successfully and that we have begun to eliminate the things we feared. It was the opinion of all assembled that the LYS should present more of such tete-a-tetes, even if it is on the slightest provocation.

KUR BAKUZE SAMANOTA

Valcailtis

Folk Song

O where is that moss covered cottage

That I was born in,

And that apple tree, so majestic,

In the orchard once had been?

Where too, are the placid rivers

That with song did flow,

And those gay thoughts of my young days,

Where did they go?

This, my cottage, has decayed now.

Gone is the apple tree.

Gone dry are the placid rivers

And woe clings to me.

Gone dry are the placid rivers

And woe clings to me.

Translated by Vytautas Belajus.

Rely on These

For they are the personalities that have been chosen to hold positions on the executive board:

President—Vytautas Belajus. He was the organizer of the LYS and has held the presidency for the last two years. He was elected unanimously.

Vice-President—Ray Bruno Matthews. Ray at this time is a very active member, teaching Lithuanian, organizing and stimulating ideas among members.

Secretary — Birute Rutkauskas. Truly a remarkable young lady. She possesses a keen, searching intelligence coupled with a forwardness of character. All this is contained in a supple, athletic body. Last year at the Fair, she was associated with a group known as the "World's Fair Mermaids". Besides her new duty she is the head of various committees.

Treasurer — Birute Kremlianis. With Belajus, she is the only other person that remains of the five charter members. This is the third year that she holds the post of treasurer. Birute is also a member of the LYS Folk Dance Group.

Social Promoter — John Gelzainis. A rather quite chap, however, unrelentless in the pursuit of an idea and a principle.

Editor and Culture Promoter — Bunni Sovetski. Need anything more be said.

Financial Advisor — Nancy Zilbin-Munarin. Organizing member of the Roseland Branch; also secretary. Her presence is welcome.

Officer-pro-temps — Helen Vespender. She is affectionately known as "Little Helen". Helen is gifted with a fresh, youthful soprano voice, pleasing in quality. She is welcome everywhere she appears. Is a member of Birute Chorus.

Sport Promoter — John Munarin. We hope that with the election of John this office will receive fresh impetus. We know that many members are anxious to have various teams started. We have received the offers of a few neighborhood sport leagues to have our teams participate. Let's get off to a flying start.

HERE IT IS!

Plans are being prepared for the L. Y. S.'s second annual SPLASH PARTY. The Medinah Club's pool has been reserved for Saturday night, Jan. 11, 1936. Tickets have been printed and are now in circulation. Any member may be approached for one and we urge you to purchase your ticket now, for the advance price is most economical. Fifty cents will make you the content holder of an advance priced duet, while sixty-five cents will be asked of all forgetful ones at the door.

A congregation of plain and fancy aquatic performers known as THE WORLD'S FAIR MERMAIDS has been engaged to entertain and astonish by their serious and comic antics.

Everyone who attends will be given every chance to enjoy most and pleasure. There will be something doing all the time. Speed

●THE LITHUANIAN YOUTH SOCIETY SINCERELY WISHES ALL ITS FRIENDS THE BLESSINGS OF CHRISTMAS AND THE CHEER OF NEW YEAR.

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų visiems rėmėjams, draugams ir pažystamiems

Tadeušo Tavern

1634 W. 69th St.
CHICAGO, ILL.

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems draugams ir kostumeriams

DO DROP INN

Ona Kunchus, savininkė
1239 W. 69th St.
CHICAGO, ILL.

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems draugams ir pacientams

Dr. J. MOCKUS
DENTISTAS

3401 So. Halsted St.
Phone Yards 3557

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ KALEDŲ
Visiems Draugams ir Kostumeriams

GREGGS
Pharmacy
INC.

6859 S. Western Ave.
Phone Republic 5877
CHICAGO, ILL.

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems draugams ir kostumeriams

Union Garage
and BATTERY Station

Auto Supplies and Ignition Service

General Auto Repairing
3100-2-4 S. Emerald
Phone Victory 1014

aces and fancy diving contests will, no doubt, interest some. For others there will be a selection of a "Venus" and of the "Adonis" of the event. Appropriate prizes will find their way into the hands of the winners.

And MUSIC. We shall have mu-

sic. For dancing, Andy Norbut will provide a few tantalizing melodies with his accordion. As many already know, Andy is the recipient of many honors and prizes for his skill in handling the instrument. May we expect you? January 11, 1936.

LINKSMŲ KALEDŲ

ir Laimingų Naujų Metų!

HIGH ROCK DISTRIBUTING CO.

JOS. STRAVINSKAS, Sav.

3433 So. Lowe Ave. Tel. Boulevard 3696

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
Visiems Roselandiečiams kostumeriams, draugams ir pažystamiems

CHARLES GIRA

10701 So. State Street

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Draugams ir Kostumeriams!

J. A. KASS (Kazakauskas)

Prie progos atlinkykite mūsų krautuvę — geras patarnavimas.

4216 Archer Ave.

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų visiems rėmėjams ir draugams!

MARLAWN INN

5949 So. Kedzie Ave.

Chicago, Ill.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
Visiems Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems.

ED. CEPULIS

Mūsų bučėnės ir grosernės randasi:

3503 S. California Ave.—656 N. Homan Av.

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
Linkime Visiems Mūsų Kostumeriams ir Draugams

MILDA RESTAURANT

MR. ir MRS. LUKAS, Savininkai.

3206 So. Halsted St.

CHICAGO, ILL.

Tel. Victory 7613

Sirdingi Linkėjimai Sulaukus LINKSMŲ KALEDŲ
Visiems Mūsų Rėmėjams, Draugams ir Pažystamiems

SOUTH CENTRAL HOTEL

JULIUS BASKIS, Savininkas

1245 S. Michigan Ave.

CHICAGO, ILL.

Tel. Victory 4686

LINKSMŲ KALEDŲ VISIEMS!

BUTKUS UNDERTAKING CO.

710 West 18th Street

Tel. Canal 3161

Chicago, Ill.

Leit. Vaitkui Pagerbti Bankietas Sheboygane

Sheboygan Press Klubas išrinko leit. Vaitkų garbės nariu ir įteikė jam auksinį raktą. — Bankiete dalyvavo miesto mēras Willard M. Sonnenburg, buvęs Wisconsin gubernatorius Walter J. Kohler, klubo pirmininkas Walter J. Pfister, P. Grigaitis ir kiti žymūs svečiai. — "Honor where honor is due".

SHEBOYGAN, Wis.—Gruodžio 12 d. į Heidelberg klubą susirinko keli šimtai žmonių leit. F. Vaitkų pagerbti. Susirinko žymiausi to miesto ir apylinkių piliečiai atiduoti "pagarbą, kam pagarba priklauso". Butų dalyvavę daug daugiau žmonių, bet nebebuvo vietų.

Visi kalbėtojai pabrėžė leit. Vaitkaus žygio svarbumą; visi atidavė pagarbą jaunam ir drąsiam lakunui, kuris šeštas iš eilės solo perskrido Atlantą.

Pats leit. Vaitkus vaizdžiai papasakojo savo patyrimus skridimo metu, — kaip jam teko kovoti su rukais, audromis, sniegu ir, pagaliau, nusileisti Airijoje, kame dėl akmeninių tvorų ir gyvulių sunku buvo surasti tinkamas laukas.

Bankietą rengė Sheboygan Press Klubas. Kai pasibaigė vakarienė, tai Walter J. Pfister, to klubo pirmininkas, atidarė vakaro programą. Keliais žodžiais jis apibūdino leit. Vaitkaus drąsą ir pasiryžimą tokiam sunkiam ir pavojingam žygiui. Paskui pristatė p. George Buchanan'ą vakarui vestį. Pastarasis yra žinomas kaip vienas sąmojingiausių testmeisterių.

Kalbėti ir šiaip svečiams pristatyti buvo: Walter J. Kohler, buvęs Wisconsin gubernatorius; Willard M. Sonnenburg, miesto mēras; leit. Vaitkus; P. Grigaitis, "Naujienu" redaktorius; Wayne King, žymus orkestro dirigentas; inž. Anton Brotz, kuris prižiūrėjo lėktuvo įrengimą; Eddie Heidenreiter, leit. Vaitkaus mechanikas, ir kiti.

Leit. Vaitkaus kalba

Leit. Vaitkus savo kalboje pabrėžė prisirengimo svarbą. Pats skridimas, sakė jis, tęsėsi tik 22 valandas, bet prisirengti tam skridimui reikėjo nepalyginti daugiau laiko. Reikėjo lėktuvą ir jo motorą kuo tinkamiausia išbandyti, — kiek jis kuro suvartoja, kaip jo svoris turi būti subalansuotas. Vibracija vaidina labai svar-

buvo galima, tą vibraciją pašalinti.

Instrumentų įrengimas užėmė daug laiko. Kiekvieną jų reikėjo išbandyti. Reikėjo juos sudėti taip, kad susyk jie būtų matomi. O tai labai svarbu, nes netikęs instrumentų sudėjimas labai vargina lakuną.

Ateityje skridimai per Atlantą, pareiškė leit. Vaitkus, gali būti saugūs ir sėkmingi. Skridimo saugumą laiduoja tinkami instrumentai. Ypač svarbus yra radio kompasas, kuris duoda lakunui galimumo atlikti aklą skridimą. Tas instrumentas buvo pirmą kartą išbandytas aviacijoje ir pasirodė visai tinkamas.

Radio kompasas

Radio kompasas susideda iš dviejų aparatų. Vienu aparatu galima gauti kurios nors stoties transliavimą, o kitu reguliuoti traškėjimą ir triukšmą.

Radio kompasą padarė viena Californijos firmų. Tai buvo pirmas toks instrumentas. Firma buvo žadėjusi prisiųsti savo inžinierių tam instrumentui įdėti į lėktuvą bei paaiškinti, kaip jis veikia. Tačiau firma užsitarė ir eksperto neprisiuntė. Tad teko kompasą problemą patiems išspręsti. Ir su pagalba vieno New Yorko radio inžinieriaus tai buvo sėkmingai padaryta.

Išspręsta buvo ir kita labai svarbi problema. Firma garantavo, jog transliavimą bus galima pagauti už penkių šimtų mylių. Ji davė nurodymus, kaip instrumentus įrengti. Tačiau leit. Vaitkus samprotavo, jog aparatas geriau veiks, jei "aerials" bus kitaip sutvarkyti. Ir tas samprotavimas pasirodė teisingas. Įdėjus radio kompasą pagal Vaitkaus planą, transliavimą buvo galima pagauti už 1,500 mylių.

Kada su lėktuvu visas buvo užbaigta, pasakojo leit. Vaitkus, tai reikėjo laukti palankių oro sąlygų skridimui. Ir laukti reikėjo gana ilgai. Kas

loga, kurio atsakymas vis būvęs vienodas: "Blogas oras, — negalima skristi". Pagaliau prisiartinio ir laukiamoji diena. Iš vakaro buvo pranešta, jog oras pasitaisė. Per visą naktį, pasakojo Vaitkus, jis beveik akių negalėjęs sumerkti. Tačiau atvykęs į airportą jis jautėsi neblogiausia.

Rytas buvęs gražus. Pasi-kelti su sunkiu kroviniu būvusi kebli problema. Tačiau pasikėlimas laimingai pasisėkė.

Motoro temperatūra

Dėl sunkaus krovinio skristi nebuvo galima greičiau kaip 120 mylių per valandą. Motoras pradėjęs smarkiai kaisti. Vienu tarpu cilindrių temperatūra buvo pasiekusi 460 laipsnių. Galėjo bile valandą užvirti aliejus. O kad taip neatsitiko, tai tik dėka to, jog pasisėkė aukščiausiai iškilti, kame oras buvo žymiai šaltesnis. Motoras atvėso ir pavojus praėjo.

Apie Nova Scotia atsirado rukų. Ir juo tolyn, tuo darėsi blogiau. Be tinkamų instrumentų butų būvę visai neįmanoma skristi. Patekęs į ruką, lakunas nieko nemato ir turi išimtinai orientuotis instrumentų pagalba.

Kiek toliau paskridus, pasigirdo transliavimas iš Airijos stoties. Vadinasi, radio kompasas veikė kuo puikiausia. Skridimo kryptį nebebuvo sunku nustatyti. Tačiau atsirado naujas pavojus: pradėjo snigti. Šlapias sniegas lipo prie sparnų, kaip kokia vopna. Lėktuvas darėsi vis sunkesnis. Nuo 11,000 pėdų aukštumos staiga jis krito apie 3,000 ar 4,000 pėdų. Čia oro srovė pasitaikė šiltesnė. Sniegas nuirpo ir pavojus praėjo.

Arklių savininkas reikalavo atlyginimo

Vienu tarpu, sakė Vaitkus, buvo pradėjęs kamuoti miegas. Bet tvirta kava ir cigaretas miegą nugalėjo. Netoli Airijos pasirodė, jog motoras suvartojo labai daug gazolino. Buvo aišku, jog daug toliau skristi nebus galima. Iš stoties pranešė, jog visoje Anglijoje siaučia didelis rukas, o Vokietijoje — audra su perkunija. Tad reikėjo galvoti apie nusileidimą. Dublino aerodromas buvo tinkamiausia vieta nusileisti. Tačiau pasirodė, jog ten tokia didelė migla, kad tiesiog nieko nematyti. Tuo tarpu nusileidimui matomumas yra būtina sąlyga. Todėl nutupimui reikėjo susirasti tinkamas laukas. Ir tokio lauko ilgai reikėjo ieškoti. Visur tik

matė vienas laukas, kame matėsi tik trys arkliai. Prieš nusileidimą tuos arklius pasisėkė nubaidyti. Vėliau paaiškėjo, jog arkliai kažkur nubėgo ir nebegrižo. Todėl jų savininkas parašė laišką reikalaujamas atlyginimo.

Besileidžiant oro banga pagavo vieną sparną ir pakreipė lėktuvą. Dėka to kitas sparnas atsirėmė į žemę. Lėktuvas pradėjo sukstis aplink, o paskui pasistumdė atbulas. Laimė, kad taip atsitiko, nes kitaip motoras būtų užgriuvęs.

Paskui leit. Vaitkus papasakojo, kaip jis buvo entuziastiškai priimtas Airijoje ir Lietuvoje. Parodė ir daugybę dovanų, kurias jam įteikė Lietuvos žmonės.

Savo kalboje leit. Vaitkus pabrėžė faktą, jog jo skridimas nusisėkė tik dėka to, kad skridimo organizatoriai aprūpino jį tinkamais instrumentais. Tokiomis nepalankiomis oro sąlygomis perskristi Atlantą be moderniškų instrumentų, o ypač radio kompasą, būtų būvę neįmanoma.

P. Grigaičio kalba

P. Grigaitis papasakojo, kaip prieš dvejus metus buvo suorganizuota ALTASS, kaip buvo apsiėmęs skristi kitas lakunas, kuris vėliau pabėgo. Skridimui, sakė jis, reikėjo sukelti \$34,000. Ir tie pinigai buvo sukelti vyriausia smulkomis aukomis, nes stambiausia auka siekė \$350. Tokiu būdu tukstančiai žmonių savo aukomis skridimą finansavo.

Kada skridimas kelis kartus teko atidėti, tai žmonės pradėjo nerimti. Prie to prisidėjo ir visokie skleidžiami gandai. Bet štai pagaliau rugsėjo 20 d. buvo gauta telegrama, kad oras atrodo palankus. Ant rytojaus Vaitkus išskrido. Tai buvo mums didelis džiaugsmas, nes mes žinojome, kad leit. Vaitkus Atlantą perskris.

Per daug metų Lietuva kentė caro jungą. Dėl savo nepriklausomybės ji turi sunkiai kovoti ir dabar. Šis skridimas buvo organizuojamas tam, kad sustiprintų Lietuvos žmonių dvasią, ištvermę ir pasiryžimą tas sunkias kovas laimėti.

"Vedė burmistro dukterį"

Mēras Sonnenburg pasveikino visus svečius. Leit. Vaitkų jis sveikino viso miesto vardu.

Buvęs gubernatorius Kohler pareiškė, jog jam labai malonu yra sveikinti garbingą svečią. Jis papasakojo, kaip prieš porą metų lakunas atvyko į Kohler aerodromą, pamėgo vietos žmones ir "vedė burmistro

skristi per Atlantą. Ir tą žygį laimingai atliko leit. Vaitkus. Bet prisiruošimas skridimui irgi buvo nepaprastai svarbus dalykas. Čia, sakė Kohler, reikia atiduoti garbę Sheboygan kauntės "aviacijos tėvui", Anton Brotz, kuris prižiūrėjo leit. Vaitkaus lėktuvo įrengimą.

C. E. Broughton, The Sheboygan Press redaktorius, labai gražiai apibūdino leit. Vaitkaus žygį. Aš esu labai laimingas, pareiškė jis, kad šį vakarą turiu progos pasveikinti ir pagerbti šį jauną žmogų, kuris savo drąsiu žygiu užsitarnavo garbę, nes per 22 valandas jis nugalėjo audringą vandenyną. Tačiau dėl skridimo sėkmingumo didelis kreditas tenka Dr. Grigaičiui ir jo atstovaujamai organizacijai, kurie parūpino instrumentus. Jei ne tie moderniškų instrumentai, tai leit. Vaitkus šį vakarą nebūtų su mumis.

Atidavė jis kreditą ir lietuviams, kurie, sakė jis, pasižymi savo patriotizmu ir drausmingumu. Be to, jis pasirūpino Lietuvos vėliava, kuri bankieto metu buvo salėje.

Skridimas suartino amerikiečius su lietuviais

Vėliau svečiai apžiūrėjo dovanas, kurias leit. Vaitkus parsiėžė iš Lietuvos.

Sheboygan Press Klubo pirmininkas, Walter J. Pfister, įteikė leit. Vaitkui auksinį raktą su parašu, kad jis yra išrinktas to klubo garbės nariu.

Vietos laikraštis, The Sheboygan Press, labai plačiai aprašė bankietą. Įdėjo jis ir editorialą vardu "Honor Where Honor Is Due". Tame editoriale, tarp kitko, pasakyta: "Nėra abejonės, kad šis skridimas turėjo akstinančio pajėgumo ir suartino amerikiečius su lietuviais, kurie mėgsta aviaciją. Jis parodė, kad pasiryžimas ir drąsa skridime vaidina labai svarbų vaidmenį. Dr. Grigaitis ir ALTASS sudarė sąlygas tam skridimui įvykinti, o leit. Vaitkus pasiryžimas laimėti ir jo herojiškumas įskiria jį į grupę tų pagarsėjusių lakunų, iš kurių tarpo jis yra šeštas sėkmingai atlikęs transatlantinį solo skridimą".

Visiems Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Sirdingai linki savininkas
Tony The Cleaner & Furrier
Pataisome ir permodeliuojame TONY LUKOŠIUS
2555 W. 43rd St.
Tel. Lafayette 1310

Linksmų Žiemos Švenčių Kalėdų visiems draugams ir kostumeriams

Frank's Tavern
7253 S. Western Ave.
Tel. Republic 7928
Chicago, Ill.

Pirkite savo apieilinkės krautuvese

Linksmų Kalėdų Visiems Lietuviams!

RAMOVA ir MILDA TEATRAI